

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA • 2016. JANUÁR

Liahóna

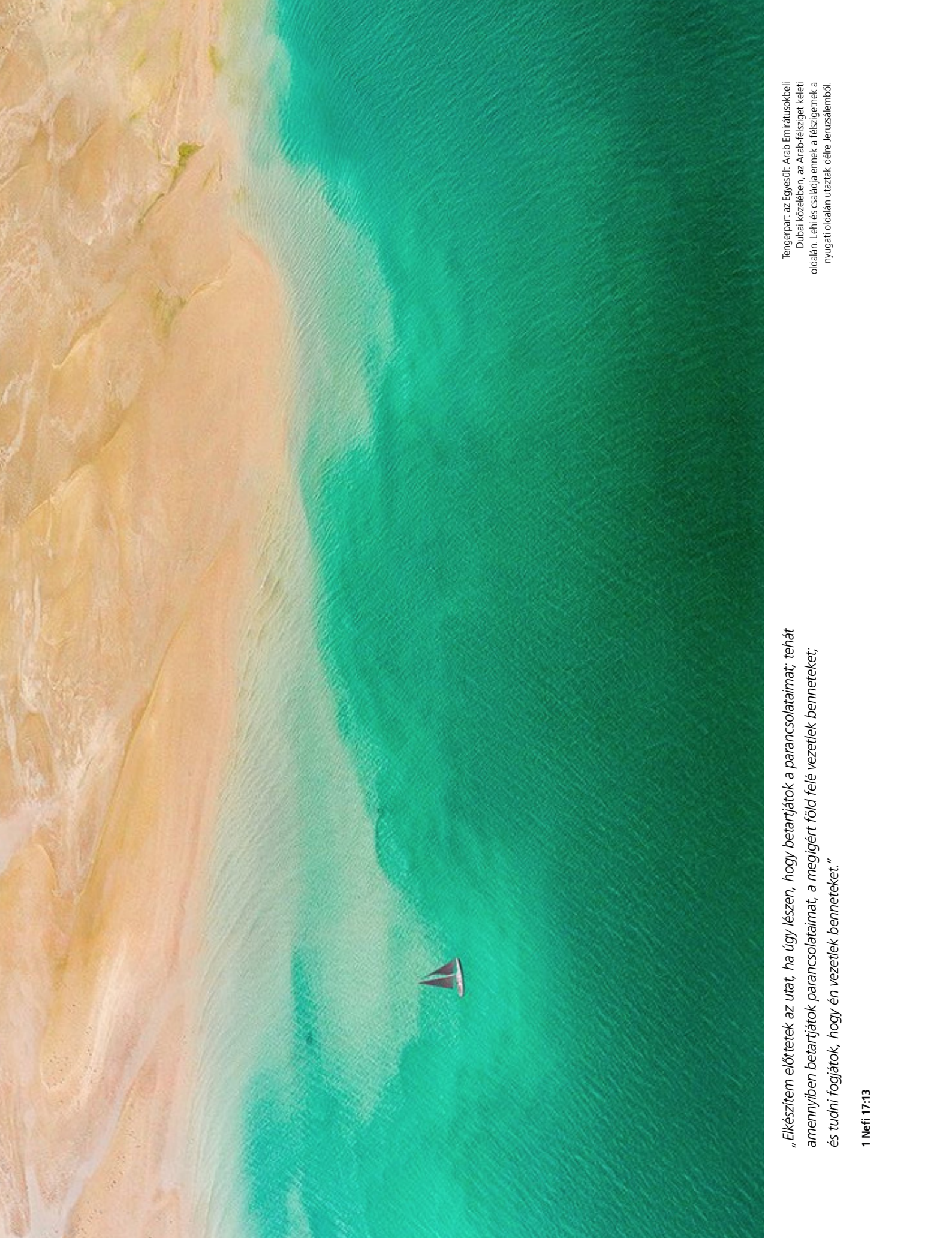

**Howard W. Hunter:
Édesapa, ügyvéd,
zenész, próféta, 18**

**A Mormon könyvének
ereje megváltoztathatja az
életedet, 24, 40, 56, 68, 72**

**Szert tenni az Istenség
ismeretére, 32**

**Nehezen építged az életedet?
Próbáld ki Isten tervrajzát! 62**

„Elkészítem előttem az utat, ha úgy léssen, hogy betarjátok a parancsolataimat; tehát amennyiben betarjátok parancsolataimat, a megígért föld felé vezetlek benneteket; és tuchi fogjátok, hogy én vezetlek benneteket.”

1 Nefi 17:13

Tengerpart az Egyesült Arab Emírátsokbeli Dubai közelében, az Arab-félsziget keleti oldalán. Lehi és családja ennek a félszigetnek a nyugati oldalán utaztak délre Jeruzsálemből.

ÜZENETEK

- 4** Első elnökségi üzenet
Boldogság szeretteinknek
Írta: Henry B. Eyring elnök
- 7** Látogatótanítói üzenet
A család: Kiáltvány a világhoz

KIEMELT CIKKEK

- 18** Édesapám, a próféta:
Howard W. Hunter
Írta: Richard A. Hunter
Egy utolsó napi próféta a fia szemével.
- 24** A Mormon könyve térítő ereje
Írta: Kevin S. Hamilton elder
Létezik egy kulcs ahhoz, hogy bizonyosságot szerezzünk Jézus Krisztus evangéliumáról.
- 28** Jöjj, kövess engem: Tanítsuk meg az alapokat otthon
Írta: Alicia Stanton és Natalie Campbell
Ötletek a havi ifjúsági témák családi tanulásához.
- 32** Ismerni az Istenséget
Írta: Jeffrey R. Holland elder
Arra kellene törekednünk, hogy egyek legyünk az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel, ahogyan azt Jézus is kérte az imájában.

ROVATOK

- 8** 2015. októberi konferenciai jegyzetfüzet
- 10** Amiben hiszünk: Hisszük, hogy pozitívnak kell lennünk
- 12** Otthonaink, családjaink: Legbiztosabb védelmünk a pornográfiával szemben
Írta: Kerry Hanson Jensen
- 14** Elmélgedések: Ez nem olyan csoda
Írta: Brittany King
- 15** Szolgálat az egyházban: Imádkozz felőle!
Írta: Taryn Taylor
- 16** Az egyház hírei
- 40** Utolsó napi szentek történetei
- 80** Míg újra találkozunk: A Bagoly Expressz példázata
Írta: James E. Talmage elder

BORÍTÓ

Címoldali fénykép: Howard W. Hunter elnök az unokái, Kathleen és Anne társaságában. A belső borítót fényképezte: Abrar Mohsin. A hátoldali belső borítót fényképezte: Robert Casey

44

44 A halandóság kinyilatkoztatott valóságai

Írta: Paul B. Pieper elder

El kell utasítanunk Sátán hazugságait ahhoz, hogy megtapasztalhasuk a halandóság teljességét, amely örök boldogsághoz vezet.

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett liahónát!
Tipp: Milyen utazásokon vettél már részt?

50 A 2016. évi Közös tevékenység mottója: Krisztusba vetett állhatatossággal törekedjete előre

Írta: a Fialat Férfiak és Fialat Nők Általános Elnökségei

52 Sort sorra: 2 Nefi 31:20

53 Poszter: Törekedjete előre

54 Tanulni a Mennyei Atyáról: Egy monumentális munka

Mennyre ismered jól a Mennyei Atyádat?

56 Moróni, az anyukám és egy életre szóló lecke

Írta: Louisa Hoe

Az evangélium otthoni megismerése nagy áldás volt számomra.

58 A mi helyünk

60 Válaszok az egyház vezetőitől: Miként törekedjete előre

Írta: Neil L. Andersen elder

61 Térjete a lényegre!

62 Engedd, hogy Isten legyen az építészed

Írta: David Dickson

Istennek jobb terve van az életetekre, mint amiről álmodhatnátok.

71

66 Kiemelkedő gyermekek: Emelt fővel Etiópiában

Írta: Amie Jane Leavitt

68 Napról napra jobban megy az olvasás

Írta: Marissa Widdison és Sonia Quenallata

A Mormon könyve segítette Josephnek megtanulni jobban olvasni!

70 Válaszol az apostol: Hogyan szerezhetek saját bizottságot?

Írta: Robert D. Hales elder

71 Wilford böjti felajánlása

Chi Hong (Sam) Wong elder Wilfordnak nem volt saját keresete, mégis meg akarta osztani azt, amije volt.

72 A Mormon könyve Jézus Krisztusról tanít

A Mormon könyvében szereplő összes próféta Jézusról tanított.

74 Mormon könyvebeli hős: Nefi engedelmes volt

75 El tudom olvasni a Mormon könyvét

76 Kisgyermekeknek: Utazás a vadonban

79 Kifestő: Választhatom a jót

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Szerkesztő: Joseph W. Sitati

Szerkesztői asszisztensek: James B. Martino, Carol F. McConkie

Tanácsadók: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Mary R. Durham, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Ügyvezető igazgató: David T. Warner

Család- és egyháztág-támogatási igazgató: Vincent A. Vaughn

Egyházi Folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Üzleti igazgató: Garff Cannon

Ügyvezető szerkesztő: R. Val Johnson

Ügyvezető szerkesztői asszisztense: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Megan VerHoeft

Alkotói és szerkesztői csoport: Brittany Beattie, David Dickson,

David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H.

Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal,

Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekir,

Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,

Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Dizájn csoport: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.

Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines,

Colleen Hinkley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,

Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási igazgató: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,

Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,

Gayle Tate Rafferty

Nyomdai előkészítő: Jeff L. Martin

Nyomtatási igazgató: Craig K. Sedgwick

Terjesztési igazgató: Stephen R. Christiansen

Formátás: Böröcz Attila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési információ:

Előfizetéshez vagy címváltozás bejelentéséhez vegye fel a

kapcsolatot az Ügyfélszolgálatl.

Díjmentes telefonszám: 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1.90 euró

A kéziratokat és kérdéseket adják le online a

liahona.lds.org-on, vagy a következő címre küldjék el: Liahona,

Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA; vagy e-mailben: liahona@ldschurch.org.

A Liahóna (a kifejezés a Mormon könyvben szerepel és

„iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken

jelent meg: albán, angol, biszlam, bolgár, cseh, dán, észt,

fidzi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi,

japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar,

malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz,

örömyeni, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano,

szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és

vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2015. Minden jog fenntartva. Printed in the

United States of America.

A Liahónában megjelent szövegekről és képekről készíthető

másolat esetenkénti, nem kereskedelmi, egyházi vagy otthoni

használatra. Nem lehet azonban másolatokat készíteni

azokról a képekről, amelyek forrásjelölésénél ez fel lett

tüntetve! A szerzői joggal kapcsolatos kérdéseiket a következő

címre küldhetik: Intellectual Property Office, 50 E. North

Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; vagy e-mailben:

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2016 Vol. 24 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Hungarian (ISSN 1085-3847) is published six times a year

(January, April, May, July, October, and November) by The

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple

St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per

year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage

Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label from a recent issue; old

and new address must be included. Send USA and Canadian

subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.

Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders

(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.

(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address

changes to Distribution Services, Church Magazines,

P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ötletek a családi esthez

Az e lapszámban található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi est alkalmával. A következőkben ismertetünk két példát.

Jöjj, kövess engem: Tanítsuk meg az alapokat otthon, 28. oldal: Ebben a cikkben hat témával kapcsolatban vannak tanulási és tanítási ötletek. A fiataloknak szóló januári témát (az Istenséget) akár családi est keretében is használhatjátok. Családként átnézhetitek azokat a tanulási módszereket is, amelyeket a cikk felvázol, és megbeszélhetitek, hogy eddig melyek segítettek a leginkább a családotoknak. Felkérhetitek arra is a családtagjaitokat, hogy a leírt módszerek felhasználásával készüljenek tanításokkal a cikkben található evangéliumi témákról.

Utazás a vadonban, 76. oldal: Érdeemes lehet egy kis akadálypályát összeraknotok az otthonotokban, például a bútorok átrendezésével és madzagok kifeszítésével. Kössétek be mindenkinek a szemét, kivéve azét a családtagét, aki a többieket kerestül fogja kalauzolni a pályán. Ezt követően megbeszélhetitek, hogyan kalauzolta a Mennyei Atya Nefit és családját a megígért föld felé. Azután még azt is megbeszélhetitek, hogy milyen módokon nyújtott segítséget a Mennyei Atya neked és a családnak, hogy biztonságban hazatérhettek Őhozzá.

A SAJÁT NYELVEDEN

A Liahóna és más egyházi anyagok számos nyelven elérhetők a languages.lds.org honlapon. Látogass el a [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) oldalra (elérhető angol, portugál és spanyol nyelven) családi est ötletekért, segítségért a vasárnapi leckékhez, valamint olyan cikkekért, melyeket megoszthatsz az ismerőseiddel és a családdal.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

áldozat 18, 71

bizonyosság 32, 42, 58, 66, 70

bőjti felajánlások 71

család 7, 12, 14

családi est 12, 28, 54

elhívások 15

engedelmesség 4, 32, 60,

62, 70, 74

fiatalok 50, 58

gyermek 14, 15, 44

házasság 18, 44

hit 50, 58, 60, 62, 80

hozzáállás 10, 50

Hunter, Howard W. 18

ima 14, 15

Istenség 28 32

Jézus Krisztus 28, 32, 50,

52, 70, 72

kedvesség 18, 71

megtérés 40

Mennyei Atya 32, 54, 70

misszionáriusi munka 12,

58, 66

Mormon könyve 12, 24,

40, 41, 42, 43, 66, 68, 72,

74, 75, 76

munka 44

önrendelkezés 4, 44

örök élet 50, 52

öröm 4, 10

papság 28, 50

próféták 18, 28

remény 50, 52, 60, 62

szabadítás terve 28, 44

szentírás-tanulmányozás

12, 54, 56, 58, 70, 72, 75

Szentlélek 4, 28, 32, 50,

52, 70

szerelem 4, 32, 50, 52, 60

tanítás 28

Írta: Henry B. Eyring elnök

első tanácsos az Első Elnökségben

Boldogság

SZERETTEINKNEK

Mindannyian azt akarjuk, hogy szeretteink boldogok legyenek, és minél kevesebb fájdalomban legyen részük. Amikor a boldogságról – és a fájdalomról – szóló beszámolókat olvassuk a Mormon könyvében, szívünk megindul a szeretteinkre gondolva. Íme egy boldog időszak igaz leírása:

„És lőn, hogy nem volt viszálykodás az országban, Isten szeretete miatt, mely az emberek szívében lakozott.

És nem volt irigykedés, sem viszálykodások, sem lázongások, sem paráznaságok, sem hazudozások, sem gyilkosságok, vagy bármilyen szemérmertlenség; és bizonyos, hogy nem lehetett volna náluk boldogabb nép mindazon emberek között, akiket Isten keze teremtett.”

Majd pedig ezt olvassuk:

„És milyen áldottak voltak! Mert az Úr minden dolgukban megáldotta őket; igen, áldottak voltak és boldogultak, míg eltelt százötven év, és elhunyt a Krisztustól számított első nemzedék, és az egész országban nem volt viszálykodás” (4 Nefi 1:15–16, 18).

Krisztus szeretetteljes tanítványai efféle áldásokért imádkoznak és munkálkodnak mások és maguk számára. A Mormon könyvebeli beszámolókból – sokan pedig a saját tapasztalatunkból is – tudjuk, hogy elérhető a boldogság ajándéka. Tudjuk, hogy a boldogsághoz vezető ösvény jól láthatóan ki van jelölve. Azt is tudjuk, hogy nem könnyű fenntartani a boldogságot, hacsak nem lakozik úgy a szívünkben „Isten szeretete”, ahogyan az a Szabadító látogatása után a nefitákkal történt.

Az a szeretet azért volt a nefiták szívében, mert megtartották az ezt lehetővé tévő törvényeket. E törvény összegzése megtalálható az úrvacsorai imákban, melyek a mi szerető Mennyei Atyánkhoz intézett szívből jövő fohással kezdődnek. Imánk során szívünk telve van a személyes Szabadítónkba vetett hittel és az iránta érzett mély szeretettel. Igaz szándékkal kötelezzük el magunkat, hogy magunkra vesszük a nevét, mindig emlékezünk rá, és betartjuk az összes parancsolatát. Végül pedig hitet gyakorolunk abban, hogy mindig velünk lehet a Szentlélek, az Istenség harmadik tagja, bizonyosságot téve szívünknek az Atyáról és az Ő szeretett Fiáról. (Lásd T&Sz 20:77, 79.)

A Szentlélek által kísérve szívünk megváltozhat oly módon, hogy akarjuk és befogadjuk Mennyei Atyánk és az Úr Jézus Krisztus szeretetét. Egyszerű a módja annak, hogy Isten szeretete a szívünkbe férkőzzön – ahogyan annak is, hogy elveszítsük a szeretet ezen érzését a szívünkben. Példának okáért, dönthet úgy valaki, hogy csökkenti az imái gyakoriságát, vagy nem fizet teljes tizedet, vagy abbahagyja az Isten ígéjén való lakmározást, vagy ügyet sem vet a szegényekre és szükségét látókra.

Bármely döntés, amely az Úr parancsolatainak be nem tartására irányul, azt okozhatja, hogy a Lélek visszahúzódik a szívünkéből. E veszteséggel csökken a boldogság is.

Az a boldogság, melyet a szeretteink részére kívánunk, az ő döntéseiktől függ. Bármennyire is szeretünk egy gyermeket, egy érdeklődőt vagy a barátainkat, nem erőltethetjük rájuk a parancsolatok betartását és ezáltal az arra való jogosultságot,

hogy a Szentlélek megérinthesse és megváltoztathassa a szívüket.

A legjobb segítség részünkről tehát bármi olyan lehet, ami oda vezet, hogy a szeretteink odafigyeljenek a saját döntéseikre. Alma ezt egy olyan felhívással tette meg, amelyet akár ti is megismételhettek:

„[A]lázkodjatok meg az Úr előtt, és szólítsátok az ő szent nevét, és

folyamatosan legyetek éberek és imádkozzatok, hogy ne kísértsenek meg benneteket azon felül, amit el tudtok viselni, és így a Szent Lélek vezessen benneteket, alázatossá, szelíddé, engedékennyé, türelmessé válva, telve szeretettel és minden hosszútűréssel;

És hitetek legyen az Úrban, és reményetek abban, hogy örök életet

fogtok kapni; és mindig Isten szeretete legyen a szívetekben, hogy az utolsó napon felemeltesetek és bemenjetez az ő nyugalmába” (Alma 13:28–29).

Imádkozom, hogy a szeretteitek elfogadják azokat a sugalmazott felhívásokat, melyek a maradandó boldogsághoz vezető ösvény választására szólítják őket. ■

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Eyning elnök azt tanítja, hogy az életben érzett boldogságunk a meghozott döntéseinktől függ. Miközben erről az üzenetről beszéltek, fontold meg, hogy az Eyring elnök által említett választható teendőinkre összpontosítottok (úgy mint az imádkozás, a munka, a hit gyakorlása,

valamint az igaz szándék melletti elköteleződésünk), melyek a boldogság említett ösvényére vezetnek bennünket. Megkérheted az általad tanítottakat, hogy írjanak le két-három olyan lépést, amelyeket szeretnének megtenni annak érdekében, hogy azok még inkább „a maradandó boldogsághoz vezető ösvény” felé kalauzolják őket.

Boldogsághoz vezető tettek

Eying elnök azt tanítja, hogy „a boldogság, melyet a szeretteink részére kívánunk, az ő döntéseiktől függ.”

A döntések lehetséges hatásairól Nefi, Lámán és Lemuel példájából is olvashatsz. Lámán és Lemuel zúgolódtak és nem akarták betartani a parancsolatokat (lásd 1 Nefi 2:12). Ennek következtében átok szállt rájuk és az utódaikra, és kivágattak az Úr színe elől (lásd 2 Nefi 5:20–24). Nefi azt választotta, hogy engedelmeskedik a parancsolatoknak (lásd 1 Nefi 3:7), emiatt pedig ő és a népe „a boldogság módja szerint” (2 Nefi 5:27) éltek.

Választhatjátok azt, hogy igazlelkűek és boldogok lesztek. A körülöttetek lévők azonban valószínűleg továbbra is fognak majd nyomorúsághoz vagy nyugtalansághoz vezető, hibás döntéseket hozni. Bár ezek a döntéseket önállóan hozzák meg, a példátok jó irányba befolyásolhatja a választásaikat. Hogyan hozhatnak boldogságot másoknak a ti választásaitok? Beszéljétek meg a családotokkal, hogy milyen módokon lehetnek jó hatással a körülöttetek lévőkre, és hogyan segíthettek nekik boldogságot érezni.

GYERMEKEKNEK

Kedvességfeladat

Amikor Jézus az amerikai földrészen élő embereket látogatta meg, azt tanította nekik, hogy szeressék egymást és legyenek kedvesek. Mit tehetsz, hogy kövesd Jézust és szeress másokat? Íme, néhány ötlet. Pipáld ki az egyes feladatokat, miután teljesítetted azokat.

Rámosolyoghatok valakire, aki magányosnak tűnik.

Megtehetem, hogy _____

Eolvashatok vagy megnézhetek egy konferenciái beszédet a kedvességről.

Megölelhetek valakit, aki szomorú.

Megtehetem, hogy _____

Elénekelhetek egy elemis éneket a családomnak.

Szolgálhatok valakit titokban.

Imádságos lélekkel tanulmányozd ezt az anyagot, és törekedj rá, hogy megtudd, mit kell megosztanod. Hogyan fogja megáldani a család tanának megértése azokat, akik felett látogatótanítóként őrködsz? További információkért látogass el a reliefsociety.lds.org honlapra!

A család: Kiáltvány a világhoz

Bonnie L. Oscarson, a Fiatal Nők általános elnöke a következőket mondta arról az 1995-ös segítőegyleti gyűlésről, amelyen Gordon B. Hinckley elnök először olvasta fel a kiáltványt: „[H]álásak voltunk ennek a kinyilatkoztatott dokumentumnak a világos, egyszerű és igaz voltáért, és nagyra értékeltük azt. [...] A családról szóló kiáltvány a világi filozófiák megítélésének fokmérője lett, és én bizonyosságot teszek arról, hogy a [lefektetett] tantételek ma is éppen olyan igazak, mint amikor Isten prófétája közel 20 évvel ezelőtt megadta nekünk ezeket.”¹

„A családról szóló kiáltványból azt tanuljuk – teszi hozzá Carole M. Stephens, első tanácsos a Segítőegylet általános elnökségében –, hogy »a halandó élet előtti birodalomban a lélekfiak és lélekleányok Mennyei Atyjukként ismerték Istent és hódoltak Neki«².

[...] Mindannyian Isten családjához tartozunk, ahol szükség van ránk.”³

Gondold át

Miként tekinthető A család:
Kiáltvány a világhoz egy napjainkra
szóló dokumentumnak?

Olyan korban élünk, amikor a szülőknél meg kell védelmeznünk az otthonukat és a családjukat. A család: Kiáltvány a világhoz iránymutatást nyújt nekünk.

További szentírások

Móziás 8:16–17;

Tan és a szövetségek 1:38

JEGYZETEK

1. Bonnie L. Oscarson: A családról szóló kiáltvány védelmezői. *Liahóna*, 2015. máj. 14–15.
2. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
3. Carole M. Stephens: A család Isten ajándéka. *Liahóna*, 2015. máj. 11.
4. Lásd Nicole Seymour: „A család: Kiáltvány a világhoz” 10. évfordulóját ünnepli. *Liahóna*, 2005. nov. 126.
5. Barbara Thompson idézet, *Leányaim a királyságomban. A Segítőegylet története és munkássága* (2011). 148.

Hit, család, segítségnyújtás

Élő történetek

„Amint azt Ho Li Mej-csen nőtestvér, a Taojüan Tajvan Cövek Taojüan Harmadik Egyházközség tagja elmondta, a kiáltvány megtanította arra, hogy a családi kapcsolatok segítenek az olyan isteni jellemvonások kifejlesztésében, mint a hit, a türelem és a szeretet. »Amikor azon vagyok, hogy a kiáltványnak megfelelően fejlődjek, valódi boldogságot élehetek meg« – mondta Ho nőtestvér.”⁴

Barbara Thompson, aki jelen volt a kiáltvány első felolvasásakor, később pedig tanácsosként szolgált a Segítőegylet általános elnökségében, így fogalmazott: „Egy pillanatra azt gondoltam, hogy [a család kiáltvány] rám nem igazán vonatkozik, hiszen nem vagyok házas, és nincsenek gyermekeim. Rögtön utána azonban arra gondoltam: »Mégiscsak vonatkozik rám, hiszen egy család tagja vagyok! A szüleim lánya vagyok, nővér, nagynéni, unokatestvér, unokahúg és unoka. [...] Még akkor is, ha én lennék családom egyedüli élő tagja, attól még Isten családjának a tagja vagyok...«”⁵

2015. OKTÓBERI KONFERENCIAI JEGYZETFÜZET

„Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam, ...akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz” (TE&S 1:38).

A következő oldalak (és az eljövendő számokban található konferenciai jegyzetfüzetek) használata segíteni fog tanulmányozni és alkalmazni az élő próféták, apostolok és más egyházi vezetők legfrissebb tanításait, miközben visszapillantasz a 2015. októberi általános konferenciára.

KIEMELT TAN

FOTÓ: EGYHÁZTAGOK A KONFERENCIÁT NÉZIK AZ UKRAINAI KIJÉVBEN. FÉNYKÉPEZTE: MARINA LUKACS

A hit választás

„Az Úr Jézus Krisztusba vetett hit nem valami földöntúli, megfoghatatlan dolog. A hitben nem a véletlen folytán lesz részünk, és nem is egyfajta születési előjog. Ahogy a szentírások mondják, a hit egy valós dolog, »a nem látott dolgokról való meggyőződés« (Zsidók 11:1). A hit lelki világosságot bocsát ki magából, ez a fény pedig jól felismerhető. A Jézus Krisztusba vetett hit mennyei ajándék, melyre úgy tehetünk szert, ha úgy döntünk: hiszünk, majd törekszünk

a hitre és ragaszkodunk hozzá. A hitek vagy erősödik, vagy pedig gyengül. A hit az erő egy olyan tantétele, mely nem csupán ebben az életben fontos, hanem a fátyol túloldalán folytatódó fejlődésünk szempontjából is. Krisztus kegyelméből egy nap az Ő nevébe vetett hit által fogunk majd megszabadulni. A hitek jövője nem a véletlenül, hanem a választásaitokon fog múlni.”

Neil L. Andersen elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja: A hit választás, nem pedig véletlen kérdése. *Liahóna*, 2015. nov. 65.

PRÓFÉTAI ÍGÉRET

Ragyogjon világosságotok

„Amennyiben a Szabadító példáját követjük, lehetőségünk nyílik arra, hogy mások életében világosság legyünk – legyenek ezek akár a saját családtagjaink és barátaink, a munkatársaink, futó ismerősök vagy akár teljesen idegenek.

Mindannyiótoknak azt mondom, hogy Mennyei Atyánk fiai és leányai vagytok. Az Ő színe elől érkeztetek, hogy ezen a földön éljete egy darabig, hogy a Szabadító szeretetét és tanításait tükrözzétek, valamint hogy bátran ragyogjon a világosságotok, hogy mindenki láthassa azt. Amikor időtök a földön lejár, és megtették a részeteket, akkor tiétek lesz a dicsőséges áldás, hogy visszatérhettek és Ővele élhettek mindörökké.”

Thomas S. Monson elnök: Legyetek példa és világosság! *Liahóna*. 2015. nov. 88.

ÚJ KÜLÖNLEGES TANÚK

„Hálás vagyok Szabadítónk engeszteléséért, és Almához hasonlóan én is szeretném Isten harsonájával hirdetni azt.”
– Ronald A. Rasband elder: Ámulok Jézus szeretetén. 90.

„[H]atározott benyomásom támadt, ...hogy ne arra figyeljek, amire képtelen, hanem arra, amire képes vagyok. Tanúságomat teszem az evangélium egyértelmű és becses igazságairól.”
– Gary E. Stevenson elder: Egyértelmű és becses igazságok. 92.

„Teljes szívemből Jézus Krisztus igaz követője szeretnék lenni. Szeretem Őt. Csodálom Őt. Tanúbizonyosságot teszek élő valóságáról.”
– Dale G. Renlund elder: Isten szemével. 94.

PÁRHUZAMOK

Az úrvacsora

Esetenként több beszélő is szól ugyanarról az evangéliumi témáról. Nézzük, mit mondott a következő három beszélő az úrvacsoráról:

- „Ha hittel veszünk az úrvacsorából, a Szentlélek képes lesz megvédeni bennünket és szereteteinket azoktól a kísértésektől, melyek egyre hevesebben és gyakrabban érkeznek.” – Henry B. Eyring elnök: Legyen társatok a Szentlélek!
- „Sokkal élvezetesebb tehetjük a sabbatot és az úrvacsorát, ha tanulmányozzuk a Krisztusról szóló történeteket. Ezzel olyan hagyományokat alakítunk ki, amelyek építik a hitünket és a bizonyosságunkat, valamint egyúttal megvédik a családunkat is.” – Claudio R. M. Costa elder: Hogy mindig emlékeznek őr. 101.
- „Az úrvacsoravétel ideje tökéletes alkalmat nyújt arra, hogy megkérdezzük, mi fogyatkozás van még bennünk. ...Ebben az áhítatos légkörben, miközben gondolataink a mennyre irányulnak, az Úr gyengéden kinyilváníthatja nekünk, mi az, amin következőként munkálkodnunk kell. – Larry R. Lawrence elder: „Mi fogyatkozás van még bennem?” 34.

Az általános konferenciai beszédek elolvashatók, megtekinthetők, illetve meghallgathatók a conference.lds.org honlapon.

VÁLASZOK A SZÁMODRA

A próféták és az apostolok minden konferencián sugalmazott választokat adnak az egyháztagok lehetséges kérdéseire. Használd a Liahóna 2015. novemberi számát vagy látogass el a conference.lds.org honlapra, hogy válaszokat találj az alábbi kérdésekre:

- Miért tűnik úgy, hogy az egyház egyeseknek jobban működik, mint másoknak? Lásd Dieter F. Uchtdorf: Csodásan működik! 20.
- Melyek azok az igazságok és tanok, amelyek segíthetnek biztosan tartani az egyházba vetett horgonyunkat? Lásd M. Russell Ballard: Isten áll a kormányruznál. 24.
- Miért idősebb férfiak töltik be a magasabb vezetői pozíciókat az egyházban? Lásd David A. Bednar: „Akiket kiválasztottam, hogy nevemről bizonyosságot tegyenek”. 128.
- Miért kell tevékenynek lennem az egyházban, ha már nélküle is lelkiem tartom magam? Lásd D. Todd Christofferson: Minek az egyház? 108.

HISSZÜK, HOGY POZITÍVNAK KELL LENNÜNK

Az entíráásokban gyakran olvassuk azt a tanácsot, hogy „örvendezünk” és „bízzunk”. Az Úr azt mondja nekünk a 2 Nefi 2:25-ben, hogy „az emberek azért vannak, hogy örömük lehessen”. Ezen élet célja az, hogy élvezessen bennünket ahhoz a végső örömhöz, amelyet az Úr megígért.

A jó reménység és bizakodás nem jelenti az élet nehézségeinek figyelmen kívül hagyását vagy naiv megközelítést. Neal A. Maxwell elder (1926–2004) a Tizenkét Apostol Kvórumából úgy írta le a jó reménységet, mint amely „az Isten kibontakozó céljaiba vetett

mély bizalom – nem csupán az egész emberiségre, hanem egyéenként mindannyiunkra vonatkozóan.”¹ A nehézségek bizonyosan jönni fognak, mivel azok a halandóság természetes részét képezik, de nem kell, hogy lehúzzon bennünket a szomorúság és csüggedés terhe. Az Úrba vethetjük bizalmunkat, és pozitívak lehetünk.

Jézus Krisztus azt ígérte, hogy lesznek gyötrelmeink ezen a világon, ugyanakkor buzdított is: „[B]ízzatok: én [le]győztem a világot” (lásd János 16:33). Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) azt tanította, hogy mivel

rendelkezünk az evangéliummal, „nekünk, utolsó napi szenteknek kell a legoptimistábbnak és a legkevésbé pesszimistának lennünk”².

Mindannyian érzünk időről időre bánatot és csüggedést, mégis lehet jó reménységünk. Richard G. Scott (1928–2015) elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt mondta: „Tanúságot teszem, hogy a Szabadítóba vetett hit és a tanításai iránti engedelmesség esetén a boldogságnak soha nem szakad vége, míg a szomorúságnak igen.”³ Örömben élhetünk, tudva azt, hogy a „sanyargattatás[ok] csak egy rövid pillanatnyiak” (T&Sz 121:7).

Amikor Isten számunkra készített tervébe vetjük bizalmunkat, és azt választjuk, hogy pozitív hozzáállással élünk, megerősödik majd az a képességünk, hogy megbirkózzunk az élet kihívásaival. Aggodalmaink és félelmeink kevésbé befolyásolnak majd bennünket, és megtapasztaljuk azt az örömet, amelyet Ő nekünk szán. ■

JEGYZETEK

1. Neal A. Maxwell, “But a Few Days” (address given to CES Religious Educators, Sept. 10, 1982), 4.
2. Ezra Taft Benson, “Do Not Despair,” *Ensign*, Nov. 1974, 65. Lásd még: Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson (2014). 78.
3. Richard G. Scott, “Finding Joy in Life,” *Ensign*, May 1996, 26.
4. Gordon B. Hinckley, “The Continuing Pursuit of Truth,” *Ensign*, Apr. 1986, 4.

VÁLASSZUK AZT, HOGY BOLDGOK LESZÜNK

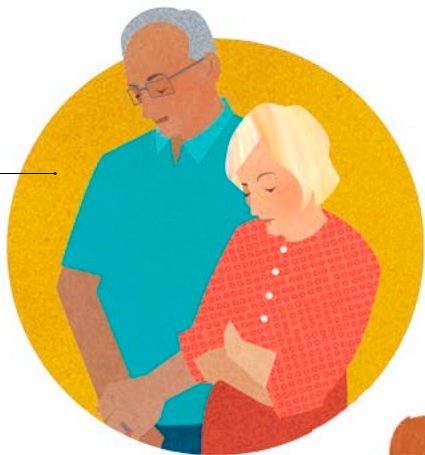
„Az életben oly sok minden múlik a hozzáállásunkon. Szemléletmódunk megválasztása számít a legtöbbet és az, ahogyan másokkal viselkedünk. Amikor megteszünk mindent, amit csak tudunk, majd pedig azt választjuk, hogy elégedettek vagyunk a körülményeinkkel, akkor

legyenek azok bármilyenek, mégis békét és boldogságot tudnak hozni az életünkbe. [...] A szelet nem irányíthatjuk, de a vitorlákat beállíthatjuk. A legfőbb boldogság, béke és megelégedettség eléréséhez azt kívánom, válasszuk meg a [pozitív] hozzáállásunkat.”

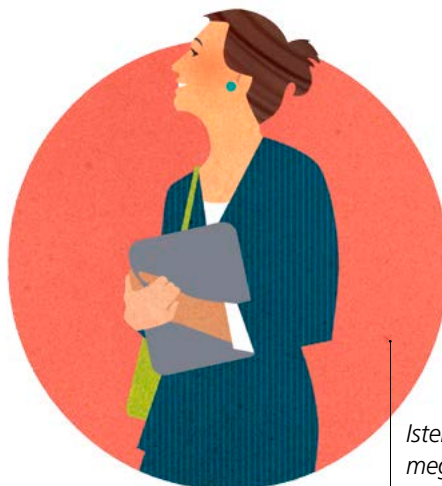
Thomas S. Monson elnök: *Bővelkedő életet élni. Liahóna, 2012. jan. 4.*

A szentírások és a próféták arról tanítanak bennünket, hogyan lehetünk pozitívak:

Az öröm igazi teljessége csakis Isten által jön el (lásd T&Sz 101:36). Amikor Őfelé fordulunk, a szívünk megváltozik.

Isten mindegyikünk életét megáldja (lásd Zsoltárok 145:9). Törekedhetünk arra, hogy tudatában legyünk az Ő gyengéd irgalmának az életünkben.

Az Istenre való összpontosítás nem egy egyszeri esemény. Szövetségeket kell kötnünk és következetesen be kell tartanunk azokat, például úgy, hogy arra érdeemesen veszünk minden héten az úrvacsorából.

Nefihez hasonlóan mi is gyönyörködhetünk a szentírásokban (2 Nefi 4:15–16). Felemeli szívünket, ha Isten és az Ő prófétáinak szavait olvassuk.

Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) arra buzdított bennünket, hogy „beszéljünk többet egymás erényeiről, mint amennyit egymás hibáiról beszélünk”, illetve hogy „nagylelkűbben dicsérjük az erényt és az erőfeszítést.”⁴

LEGBIZTOSABB VÉDELMÜNK A PORNOGRÁFIÁVAL SZEMBEN

Írta: Kerry Hanson Jensen

Az egyik szentírásversben ráleltem annak a nyitjára, miként kerülheti el a családom azokat a félreérthetetlen képeket, melyek látszólag mindenhová beférkőztek.

Éppen iskolai ruhákat vásároltam a kilencéves fiammal, amikor a könnyed csevegésünk egy kérdés nyomán komolyabb irányba fordult. „Anya, miért kell mindenhol a kirakatba tenni azokat?”

Azokra a kihívó képekre utalt, amelyeket szinte minden bolt kirakataiba kitétek, melyek mellett elhaladtunk. Bár ezeken a helyeken mindig is voltak ilyen képek, korábban soha nem szenteltem különösebb figyelmet nekik. De az a tény, hogy a legidősebb fiam elkezdett felfigyelni rájuk, új tudatosságra ébresztett engem. A rákövetkező hetekben már én is elkezdtem mindenhol észrevenni az ilyen képeket: a tévében, a kisboltban, az éttermekben, a postaládába dobott reklámokon. El sem tudtam kerülni őket. Egyes képek annyira félreérthetetlenek voltak, hogy összezavarodtam, és riadalom támadt a szívemben. Hogyan kellene megvédenem a családomat a pornográfia csapdájától?

Minden általános konferencián hallunk beszédeket a pusztító hatásairól, és megismerhettük az áldozatait is. Otthon minden óvintézkedést megtettünk a számítógépünket és a hozzáférhető médiákat illetően, de

egyértelművé vált, hogy legfeljebb azzal kerülhetnénk el teljes mértékben az esetleg további kíváncsiságot ébresztő nemkívánatos képek látványát, ha vesztéző alá helyeznénk a gyermekeinket. Lehetséges lenne, hogy a fiam ártatlan pillantása a boltban, a pornográfiaival való, egész életen át tartó küszködéshez vezessen? E kérdés miatti aggodalmam nőttön-nőtt, és a gyermekeim megóvását illető kilátástalanság és sebezhetőség érzése kezdett erőt venni rajtam.

Egy nap azután, amikor éppen a Mormon könyvét olvastam, váratlan megnyugvásra találtam az 1 Nefi 15-ben. Ebben Nefi éppen Lehi életfa látomását magyarázza Lámánnak és Lemuelnek, amikor ez utóbbiak rákérdeznek a vízzel telt folyó jelentésére. Nefi

a 27. versben válaszol: „És azt mondtam nekik, hogy a víz, amit atyánk látott, szennyes volt; és *elméje annyira el volt merülve más dolgokban, hogy nem látta a víz szennyeségét*” (kiemelés hozzáadva). Lehi elméje az élet fájára összpontosított, és arra, hogy a családja is vegyen annak gyümölcséből! Ebben az állapotában még csak nem is látta a szennyeséget.

Ez volt a válasz! Kezdsnek jó volt, hogy távol tartottuk az otthonunktól a nem helyénvaló tartalmakat, de végső soron egy arra irányuló közvetlenebb és tudatosabb erőfeszítés, hogy megtanítsuk gyermekeinknek az evangéliumot – az lesz a legjobb védelmük mindennel szemben, ami félrevihetné őket.

E szentírásélménynek köszönhetően a férjemmel úgy döntöttünk, megkétszerezük a gyermekeink tanítására irányuló erőfeszítésünket, a világ szennyesége helyett Isten szeretetén tartva ezáltal a szemünket. Arra éreztünk készletést, hogy három különböző területre* összpontosítsunk:

1. A saját személyes szentírás-tanulmányozásunkra fordított idő növelése, és a minket körülvevő „zaj” csökkentése. Lehihez

Azok számára, akik pornográfiaival küszködnek, további segítséget nyújthat az overcomingpornography.org egyházi weboldal, illetve Dallin H. Oaks elder közelmúltban megjelent, Kiszabadulni a pornográfia csapdájából című cikke a 2015. októberi *Liahónában*.

Lehi elméje az élet fájára összpontosított, és arra, hogy a családja is vegyen a gyümölcsből! Ebben az állapotában még csak nem is látta a szennyeséget.

Lélek tanúságot tesz, hogy amit mondunk, az igaz, a bizonyosságunk pedig erősödik. Igyekszünk családi ügyé tenni a missziós munkát. Beszélgetünk az evangélium megosztásáról, és rendszeresen hívjuk meg a barátainkat magunkhoz. Ezen túlmenően minden alkalmat megragadunk, hogy eljöjjenek hozzánk a misszionáriusok és az érdeklődők egy evangéliumi beszélgetésre. Csodálatos élményeink voltak, amikor új egyháztagok és érdeklődők jártak nálunk; mindez a gyermekeinkre is nagy benyomást tesz, miközben átgondolják a saját bizonyosságait, és meghallgatják a misszionáriusokét.

Annyira hálás vagyok a Mormon könyvéért és azért a csodálatos módért, ahogy egyetlen szentírásvers számomra megnyugvást hozott, a családom számára pedig világos iránymutatást nyújtott. A szentírások igazán képesek arra, hogy a félelmet és tehetetlenséget erővel és békességgel váltsák fel. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Washington államban él.

* Lehetséges, hogy más családoknak más területekre érdemes összpontosítaniuk, például arra, hogy a médiáról, a testünkről és az egészséges szexualitásról tanítsák a gyermekeiket.

hasnólóan a mi elménket is pozitív dolgokkal kell megtöltenünk, hogy meghalljuk a Lélek készítéseit, és továbbra is összpontosítani tudjunk arra, hogy családjunkat az evangéliumhoz horgonyozzuk. A férjemmel megpróbálunk rendszeresen időt szakítani arra, hogy elbeszélgessünk családjunk minden tagjával a lelki szükségleteikről, valamint hogy miként segíthetünk azok kielégítésében, és miként teremthetünk egy olyan otthont, ahol kibontakozhat a Lélek.

2. A családi szentírás-tanulmányozás jelentőségtebbé tétele. Habár sok erőfeszítés kell már ahhoz is, hogy egybegyűjtsük a családot a napi szentírásolvasáshoz, megpróbálunk többet beszélgetni az

olvasottakról. Gyermekeink életkora széles skálán mozog, ezért a kisebbekkel valamikor a nap folyamán olvasunk a szentírásokat, a nagyobbakkal pedig korán reggel, amikor a kicsik még alszanak. Így kevesebb a zavaró tényező, és több lehetőség van beszélgetni. Rájöttünk, hogy szinte naponta kerülnek szóba olyan aktuális események, amelyek kapcsolódnak az olvasott szentírásokhoz.

A legtöbb reggelünk távolról sem háborítatlan, de rájöttünk, hogy ha kitartóak vagyunk, a gyerekek valóban odafigyelnek és részt vesznek, még ha néha sok erőfeszítésbe kerül is mindenkit egybegyűjteni.

3. Missziós munka végzése. Amikor megosztjuk a bizonyosságunkat, a

EZ NEM OLYAN CSODA

Írta: Brittany King

Néha addig imádkozunk és imádkozunk, mígnem a térdünk is sajog már, hogy megkapjuk a kívánt csodát, de Isten végül azt a csodát adja meg nekünk, amelyre szükségünk van.

Már csak pár hónap választott el a diplomától és – reményeim szerint – az első kisbabám születésétől. A férjem éppen olyan lelkesen tekintett a gyermekvállalás elé, mint én.

Egy évvel és négy hónappal, több tucat negatív terhességi teszttel, öt negatív ovulációs teszttel, két nyomorúságos, begyógyaszott hónappal, valamint több ezernyi könnyel később még mindig nem volt kisbabánk, és reményünk is alig maradt a természetes fogantatásra. Amikor felhívtak az orvostól, hogy egy meddőségi szakembert ajánljanak, ezt már elutasítottuk. Túl zaklatottak voltunk a továbbiakhoz, pihenésre volt szükségünk. Mielőtt letettem volna a telefont, az asszisztens azt mondta: „Hívjanak fel, ha megtörténik a csoda.”

A csodák – nos, a csodák csodálatosak. Van belőlük nagy és kicsi. Akkor érkeznek, amikor a legkevésbé számítunk rájuk, de amikor égető szükségünk van rájuk. Néha pedig addig imádkozunk és imádkozunk, mígnem a térdünk is sajog már, hogy megkapjuk a kívánt csodát, de Isten végül azt a csodát adja meg nekünk, amelyre szükségünk van.

Hosszú időn át elkeseredetten imádkoztunk egy gyermekért, de úgy tűnt, a mennyek hallgatnak. Végül

aztán felöltött bennünk, hogy talán nem azért imádkozunk, amiért kellene. Isten tudja, hogy mely áldásokra van szükségünk, és hogy mikor van rájuk szükségünk. Ő a teljes képet látja. Mi a pillanatot látjuk. Így hát váltottunk. Felhagytunk a kívánalmaink szerinti imákkal, és ehelyett elkezdtünk köszönetet mondani.

Mennyei Atyánk, köszönjük Neked, hogy megáldottál bennünket egymással.

Köszönjük Neked a gondoskodó családtagokat és barátokat.

Köszönjük Neked a körülöttünk lévő gyermekeket, akikben örömünk telhet, amíg sajátunk lehet.

Köszönjük Neked, hogy az orvosok és a tudomány segítenek kideríteni, hogy mi működik és mi nem a testünkben.

És (ez a legnehezebb rész) köszönjük Neked ezt a megpróbáltatást.

Nehéz volt hálásnak lennünk pont azért, amitől a szívünk szakadt meg, de tudtuk, hogy Mennyei Atyánk szeret bennünket. Így hát valahol biztosan áldások rejtőztek ebben a megpróbáltatásban. Ha engedjük, hogy legyűrjön a megpróbáltatás, soha nem találjuk meg az áldásokat. Ehelyett azt választottuk, hogy hálásak leszünk – amikor pedig így tettünk, az áldások világossá váltak:

Többet támaszkodtunk egymásra, többször osztottuk meg egymással az érzéseinket, jobban szerettük egymást.

Többet támaszkodtunk az Úrra és többet imádkoztunk.

Közelebb kerültünk a Szabadítóhoz, jobban éreztük a jelenlétét, erősebben szerettük Őt.

Éreztük az értünk imádkozó családtagjaink és barátaink szeretetét.

Amint pedig elismertük mindezeket az áldásokat, elárasztott bennünket az elképzelhető legtisztább, legédesebb békesség.

Az, hogy akkor éppen nem tudtunk családot alapítani, nem jelentette azt, hogy Isten nem törődött velünk. Egyszerűen csak bízunk kellett az Ő időzítésében, és az Ő békességére volt szükségünk e bizalom éltetéséhez. Szükségünk volt az Ő békességére ahhoz, hogy megerősítse a fájó szívünket és hitet adjon a folytatáshoz.

A békesség volt az a csoda, amelyre szükségünk volt – nem az a csoda, amelyért könyörögtünk, hanem az, amelyre a leginkább szükségünk volt. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

IMÁDKOZZ FELŐLE!

Írta: Taryn Taylor

Arra kértem az Urat, hogy mutassa meg, hogyan lehetnék jobb anya, Ő pedig egy olyan elhívást adott nekem, amely megtanított rá.

Azt mondtam a püspöknek, hogy Arossz embert talált a feladatra.

„Nem vagyok oda mások gyerekeiért, soha nem tanítottam gyerekeket, és nem tudok énekelni” – mondtam neki.

„Taylor nőtestvér – felelte a püspök –, az Úr felkészít mindenkit, akit elhív. Nagyszerűen fogod csinálni.”

Azt kérte, hogy gondolkozzak az elhívásról, és tudassam vele a rákövetkező vasárnap, hogy elfogadom-e.

„Egy hatévest, egy háromévest és egy csecsemőt próbálok nevelni – tettem közbe. – A saját gyerekeimmel is alig bírok végigcsinálni egy napot, most pedig azt akarod, hogy vállaljak el még 40-et és tanítsak nekik zenét?”

„Imádkozz felőle” – felelte ő.

Aznap délután megpróbáltam a férjemnek, Marknak elmagyarázni, hogy miért nem jó ötlet ez az elhívás. Hogyan is tevékenykedhetnék az Elemiben, amikor még a gyermekeimnek sem tudok olyan anyja lenni, amilyen szeretnék? Akkor már hónapok óta kísértett a félelem, hogy kudarcot fogok vallani anyaként.

A hét gyorsan elrepült, de a gondolataim közben vissza-visszatértek

a püspök búcsúszavaihoz. Végül vasárnap reggel térdre ereszkedtem a hálósobában, és imádkoztam. Könnyek gördültek le az arcomon, de kellemes békesség töltötte el a szívemet. Azonnal tudtam, hogy az a helyes, ha elfogadom az elhívást. Ahogy alávettem magamat az Úr akaratának, minden szorongás elszállt a szívemből.

Amikor az úrvacsorai gyűlést követően beléptem az elemis terembe, az Elemi elnöke bemutatott engem, a gyerekek pedig énekkel köszöntöttek. Látva a reménykedő pillantásaikat és a hatéves fiam sugárzó arcát, elhatároztam, hogy a lehető legjobb elemis kórusvezető leszek.

Attól fogva sok időt töltöttem az énekek tanulásával és a leckékre való felkészüléssel. Otthon, a kocsiban, séta közben is az elemis énekeket hallgattam. Utánaolvastam különböző tanítási módszereknek, és minden héten több órát szenteltem poszterek készítésének és játékok kidolgozásának.

Miközben az egyik délután az étkezőasztalnál éppen egy elemis ének

leckére készültem, az Oly nagy erőt rejt a szentírás című éneket dúdoltam. A hatéves fiam a pultnál ült és egy szendvicset evett, a hároméves pedig egy papírt vagdosott szét mellettem. Amikor a refrént dúdoltam, hirtelen mindkét gyerek dalra fakadt:

Oly nagy erőt rejt a szentírás!

Oly nagy erő – könnyű így a választás!

*Oly nagy erő – mindig megkapom, Amikor a szentírást olvasom!*¹

Abban a pillanatban tudtam, hogy az elhívás válasz volt az imáimra. Arra kértem az Urat, hogy mutassa meg, hogyan lehetnék jobb anya, Ő pedig egy olyan elhívást adott nekem, amely megtanított rá, miközben zenét tanítottam a gyermekeimnek.

Nagyon hálás vagyok, amiért a püspököm sugalmazottan és szeretetteljesen ezt mondta: „Imádkozz felőle.” ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

JEGYZET

1. Clive Romney, “Scripture Power,” [lds.org/callings/primary/sharing-time-music](https://www.lds.org/callings/primary/sharing-time-music); lásd még A közös foglalkozás 2006-os vázlatát.

AZ EGYHÁZ HÍREI

További egyházi hírek és események megtekintéséhez látogass el a news.lds.org oldalra.

Fent: Indianai Indianapolis templom. Jobbra fentről: Fidzsi-szigeteki Suva templom, Mexikói Mexikóváros templom; Argentínai Córdoba templom

A templomok száma egyre növekszik

2015-ben öt templomot szenteltek fel, kettőt újraszenteltek, és négy további templom első kapavágási ünnepségét tartották meg.

2015-ben felszentelt templomok: Argentína, Córdoba; USA, Utah, Payson; Peru, Trujillo; USA, Indiana, Indianapolis és Mexikó, Tijuana.

2015-ben újraszentelt templomok: Mexikó, Mexikóváros és Kanada, Quebec. A Fidzsi-szigeteki Suva templom újraszentelésére 2016 februárjában kerül sor.

2015-ös első kapavágási ünnepségek: USA, Wyoming, Star Valley; USA, Utah, Cedar City; Chile, Concepción és USA, Arizona, Tucson.

A Németországi Frankfurt és Freiberg templomokat tavaly bezárták felújítás céljából; a Utahi Jordan River templomot pedig ugyanebből a célból 2016 februárjában fogják bezárni. A Provo City Center templom (USA, Utah, Provo) felszentelésére 2016 márciusában kerül sor.

Az egyháznak 148 működő temploma van világszerte. 11 további templom áll építés alatt, és 14 olyan templom van, amelynek az építését már bejelentették, de a munkálatok még nem kezdődtek el. ■

A vallásszabadság védelmezése

Mindazoknak, akik hisznek abban, hogy Isten megadta nekünk a helyes és helytelen közötti választás szabadságát, össze kell fogniuk azért, hogy erősítsék azon szabadságunkat, hogy kiállhassunk a vallási meggyőződésünk mellett és gyakorolhassuk azt – ezek voltak Dallin H. Oaks elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának szavai, melyet a Nemzetközi Kapcsolatok Argentín Tanácsához címzett.

„A vallásszabadság megőrzése azon múlik, hogy a társadalom érti és támogatja-e ezt a létfontosságú szabadságot – mondta. – Azon múlik, hogy a társadalom mennyire tartja értékesnek mindazt, amit a helyesről és a helytelenről tanítanak a templomokban, a zsinagógákban és a mecsetekben. A hívőkkel és a nem hívőkkel egyaránt meg kell értetni, hogy az Istenbe vetett hit – bárhogy is definiáljuk azt – az, amely a vallási tanításokat olyan erkölcsi viselkedéssé változtatja, amely a nemzet javára válik.” ■

Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja a Nemzetközi Kapcsolatok Argentín Tanácsához (CARI) szólt 2013. április 23-án, Argentínában

Buzgón munkálkodjunk!

Az utolsó napi szentek „buzgón munkálkodnak” (lásd T&Sz 58:27) világszerte, hogy jót tegyenek. Íme néhány kiemelkedő esemény tavalyról:

- Hondurason 600 utolsó napi szent fiatal dolgozott együtt a közösség tagjaival, valamint orvosokkal és a katonaság képviselőivel azon, hogy megtisztítsák azokat a területeket, melyek vonzzák a szünyogokat.
- Indiában, Hyderabadban az utolsó napi szentek kifestették az Állami Leánygimnázium folyosóit és kitakarították az osztálytermeit.
- Lettországbán az egyháztagok Mormon Segítő Kezek mellényekbe és pólókba öltözve egy közterületet tisztítottak meg, mely során 70 zsáknyi lomot és szemetet gyűjtöttek össze.
- Tongán az utolsó napi szentek maniókát és kenyérgyümölcsöt gyűjtöttek, melyet aztán Vanuataba küldtek, hogy segítsenek a Pam nevű ciklon áldozatainak.
- Malajziában az egyház az állami szervekkel összefogva főző- és hűtőberendezéseket juttatott az árvízkárosultaknak. A projekt keretén belül a nőknek megtanították azt is, hogyan kell használni a főzéshez a konyhai robotgépeket és sütőket.
- A Salamon-szigeteken az egyháztagok segítettek víztartályokat felállítani, hogy tiszta vizet biztosítsanak mintegy 2000 fő részére.
- Oroszországban az utolsó napi szentek részt vettek egy húsvét hétfői közösségi takarítási projektben.
- Törökországban az egyháztagok beszálltak egy ökumenikus kórusba, melyben voltak katolikusok, protestánsok és muzulmánok. ■

Fentről: Önkéntesek szolgálnak Lettországbán, a Salamon-szigeteken és Hondurason

Neil L. Andersen elder Nir Barkattal, Jeruzsálem főpolgármesterével

Andersen elder Jeruzsálemben

Neil L. Andersen elder a Tizenkét Apostol Kvórumából, miközben egy nemzetközi genealógiai konferencián vett részt Jeruzsálemben, találkozott Nir Barkattal, a város főpolgármesterével. A városban 27 éve működő Brigham Young Egyetem Közel-Keleti Tanulmányok Jeruzsálemi Központjának történetéről és tevékenységeiről, valamint az egyháznak a családtörténet megőrzésére tett erőfeszítéseiről beszélgettek.

A genealógiai konferencia látogatók százait vonzotta Jeruzsálemben, többek között családtörténeti szakértőket és családfakutatókat, akik Izraelből, Észak-Amerikából, Európából és a világ más részeiről érkeztek az eseményre. ■

Édesapám, a próféta: Howard W. Hunter

Írta: Richard A. Hunter

(balra)

Arra a meggyőződésre jutottam, hogy a férfiak és nők mércéje az értékrendjük és az, hogy mire hajlandóak azokért az értékekért. Úgy tűnik, hogy a nagy emberek következetesen azt teszik, olykor nagy áldozatok árán is, amit az értékrendjük szerinti élet megkövetel. Édesapám egy ilyen nagy ember volt. Kiváltságomban állt figyelemre méltó dolgokat tanulni tőle a nagyság valódi jelentéséről. A leckéket nem a hozzám intézett szavai, hanem a tettei és az egész lénye jelentették.

Az alábbi történetek jól mutatják, mit jelentett édesapám mellett nevelkedni. Ügyvéd, zenész, ápoló és próféta volt, de mindenek felett egy olyan férfi, aki kedvességet sugárzott, és készen állt mindenét odaadni Istenért és a családjáért.

Áldozat a család javára

Amikor tizenéves koromban egyszer a padlásomra kutakodtam, rábukantam egy kupac porlepte dobozra. Találtam bennük egy klarinétot, egy szaxofont, egy hegedűt és egy trombitát. Amikor Apától érdeklődtem, kiderült, hogy ezeken a hangszereken valamikor ő játszott. Volt egy zenekara, amikor az Idaho állambeli Boiseban járt középiskolába. Tehetős zenész volt, aki roppantul szerette a zenét és a zenélést. A zenekara nagyobb társasági rendezvényeken játszott Boiseban, és még egy Ázsiába tartó luxushajón is. Miután édesapám 1928-ban Dél-Kaliforniába költözött, az újjászervezett zenekar nagyon népszerű lett.

1931-ben elvette édesanyámat, Clara Jeffst. Gyermekeket szerettek volna. Úgy érezte, hogy mindaz, amit a szórakoztatóipar követel meg tőle összeegyeztethetetlen az olyan jelentőségteljes családdal, amelyet ő akart. Így hát egy nap elcsomagolta az összes hangszert, és felvitte a dobozokat a padlásra. Ezután, ritka családi események kivételével, soha többé nem játszott rajtuk.

A barátaim két kérdést tesznek fel nekem gyakran: Az egyik: „Milyen volt egy próféta fiának lenni és egy ilyen figyelemre méltó ember mellett felnőni?” A másik: „Valóban úgy véled, hogy apád Isten prófétája volt?”

hogy megváljon tőlük.
Csak ekkor értettem meg,
milyen óriási is volt az áldozata.

Fokozatos elköteleződés a családtörténet mellett

Miután szüleim összeházasodtak, Apa egyik első elhívása az volt, hogy egy családtörténeti tanfolyamot vezessen. Ezalatt személyesen is elköteleződött a családtörténeti munka végzése mellett. Ügyvédi irodájának naptárában sok délutánra volt beírva a Los Angeles-i közkönyvtárban végzett genealógiai kutatás. Elkezdett kétméteres családi csoportíveket összeállítani, amelyek azután keményfedelű kötést kaptak.

Apa gyűjtötte az adatokat, és kapcsolatba lépett a rokonainkkal. Levelek százait küldte el az újonnan felfedezett rokonainak. Családi kirándulásainkat az unokatestvéreknél, nagynéniknél és nagybácsiknál tett látogatások színesítették. Ebből megtanultam mindazt a jót, amit akkor tehetünk, ha feláldozunk egy-egy kellemes napot a nyaralásunkból.

Szívós kitartás a jogi karon

Születésemkor az édesapám éppen egy végrendeletekről és hagyatékokról szóló tankönyvet olvasott a kórházi váróban. Akkor döntötte el, hogy jogot fog tanulni, amikor a Los Angeles Megyei Árvízvédelmi Kerületnél dolgozott Dél-Kaliforniában. Mindig családközpontú ember lévén, apám úgy érezte, hogy ügyvédként

Sokáig tartott,
mire felfogtam, hogy
mekkora áldozatot
is hozott. 1993-ban
átköltözött a Salt Lake

City-i otthonából egy belvárosi lakásba,
az irodája közelébe. A költözés során megint előkerültek a hangszerek. Megkérdeztem,
hogy szeretné-e az egyháznak adományozni,
tekintettel arra a fontos szerepre, amelyet a
fiatalságában betöltöttek. A válasza meglepett:
„Még nem. Most még nem tudok megválni
tőlük.” Habár Apa tudta, hogy soha nem fog
már játszani rajtuk, elviselhetetlenek
tűnt számára a gondolat,

„A család a legfontosabb szervezet az időre és az örökkévalóságra, és mint ilyen, minden egyéb érdeket felülmúl az életben.”¹

jobb családfenntartó lehetne. Mivel nős volt, két gyerekkel és egy teljes idejű állással, tudta, hogy az iskolának és a tanulásnak estére kell maradnia.

Később, amikor magam is jogra jártam, sokat túlnőttem, hogy vajon ő hogy oldotta ezt meg. „Te mikor aludtál?” – szegeztem neki a kérdést. Elmondta, hogy annyit tanult, amennyit csak bírt, és amikor már olyan fáradt volt, hogy többet nem bírt tanulni, akkor aludt három-négy órát. Mindezt öt éven át. Én csak bámultam a szívósságát.

Időtöltés a fiúkkal

Apa a zsúfolt napjai mellett is szakított időt a családjára. Amikor cserkész voltam, a csapatunk azt tervezte, hogy az általunk épített kajakokon levez az oregoni Rogue folyón. Apa vállalta, hogy velünk tart, bár nem volt az a táborozós, földön alvós típus. Órákat töltöttünk együtt a garázsban a kétszemélyes kajakunk építésével.

Hamarosan vízre szálltunk. Én ültem előre, az irányítói helyre, Apa pedig hátulra. Ahogy egyre lejjebb eveztünk a folyón, hamarosan egy különösen veszélyes vízeséshez értünk.

A vízesés lábánál a kajak orral mélyen a felszín alá fúródott, felborult és kirepített mindkettőnket a perem fölé a folyóba. Feljöttem a víz színére és Apát kerestem, de sehol nem láttam. Végül aztán vizet köpködve ő is a felszínre bukkant, és sikerült a kajakot irányba állítva bemászunk. Mielőtt azonban a partra evezhettünk volna, hogy átgondoljuk a történeteket, a folyó újabb zúgókhöz sodort bennünket. Nem maradt időnk ismét egyenesbe hozni a kajakot, mert egy örvény megpörgetett bennünket, majd pedig irányíthatatlanul és háttal sodródottunk egy sor hosszú zúgón keresztül.

Végül azután estére visszakeveredtünk a táborba a többi cserkésszel együtt. Apa viszonylag részletesen elmesélte nekünk Jób történetét. A nap eseményeiből és Jób történetéből megtanultuk, hogy az élet nem mindig könnyű.

Másnap, ahelyett hogy hazament volna, Apa visszamászott a kis csónakunkba, és nekiindultunk. Ez az élmény sokat tanított nekem arról, hogy mit tesz egy nagy ember, amikor fontos számára a családja.

Felesége gondozása

1970-ben édesanyámnál olyan krónikus betegséget diagnosztizáltak, amely fokozatosan elzárja az agyat tápláló verőereket. Édesanyám kifejezetten eszes, elegáns és megnyerő asszony volt, ragyogó szemekkel. A következő 13 év során azonban az állapota egyre romlott. Olyan volt, mint apránként elveszíteni egy jó barátot.

Apa felvállalta, hogy ő fogja elsődlegesen gondozni. Eleinte kis áldozatokat hozott, hogy édesanyám kényelmét és jó hangulatát biztosítsa. Főzött rá, énekelt neki vagy fogta a kezét. Az idő előrehaladtával azonban egyre nehezebbé és fizikailag is megterhelőbbé vált a gondoskodás. Ez minden bizonnyal embert próbáló volt Apa számára.

Édesanyám állapotának romlása mellett apám saját egészségi állapota is kezdett aggasztó lenni. Ott voltam, amikor az orvosa közölte vele, hogy édesanyámnak állandó ellátásra lesz szüksége egy erre szakosodott ápolási intézményben. Ha Apa továbbra is megpróbálja őt a szükséges mértékben gondozni, akkor abba valószínűleg ő maga fog belehalni, és nem marad senki, aki majd ápolhatja édesanyámat.

Életének utolsó 13 hónapját tehát egy ápolási intézményben töltötte, ahol Apa minden olyan napon meglátogatta, amikor nem kellett éppen az egyházi megbízásai miatt elutaznia. Anya nem ismerte fel őt, de ez neki nem számított. Ugyanúgy beszélt továbbra is hozzá, mintha minden rendben lenne. Láttam, amint visszatért egy-egy távoli cövekkonferenciáról. Ilyenkor kimerült volt. Mégis, az érkezés utáni első dolga az volt, hogy bement édesanyámhoz, hogy amennyire tudja, felvidítsa.

Édesapám a lehető legjobban gondozta édesanyámat. Azzal, hogy tanúja voltam ennek a gondoskodásnak, sokat tanultam tőle az áldozatról.

„[E]lfogadom, fenntartások nélkül, a rám rótt elhívás[ti], és hajlandó vagyok az életemet és mindent, amivel rendelkezem, e szolgáltnak szentelni.”²²

Áldozathozatal az elhívásokban

Apa úgy érezte, hogy az apostoli elhívása valóban mindennél fontosabb, és ennek jó oka volt. Csupán a férfiak kis csoportját hívják el arra, hogy különleges tanúkként Isten földi munkáját vezessék, és ők nem vehetnek ki szabadnapot, nem is szólva egy egész évről.

Megbízatainak teljesítése fontosabb volt édesapám számára a saját egészségénél is. Apa az Úrra hagyta testének megújítását (lásd T&S 84:33). Egyszer arra kért, tartsak vele egy Párizsban tartandó térségi konferenciára. Az orvosa úgy vélte, hogy jobb lenne egy több napra elosztott utazás, hogy ne merítse ki Apát az út, de mi közvetlenül Párizsba repültünk. Én alig tudtam nyitva tartani a szememet, miközben Apa lendületesen gyűléseket

vezetett le, interjúkat tartott és felemelt másokat.

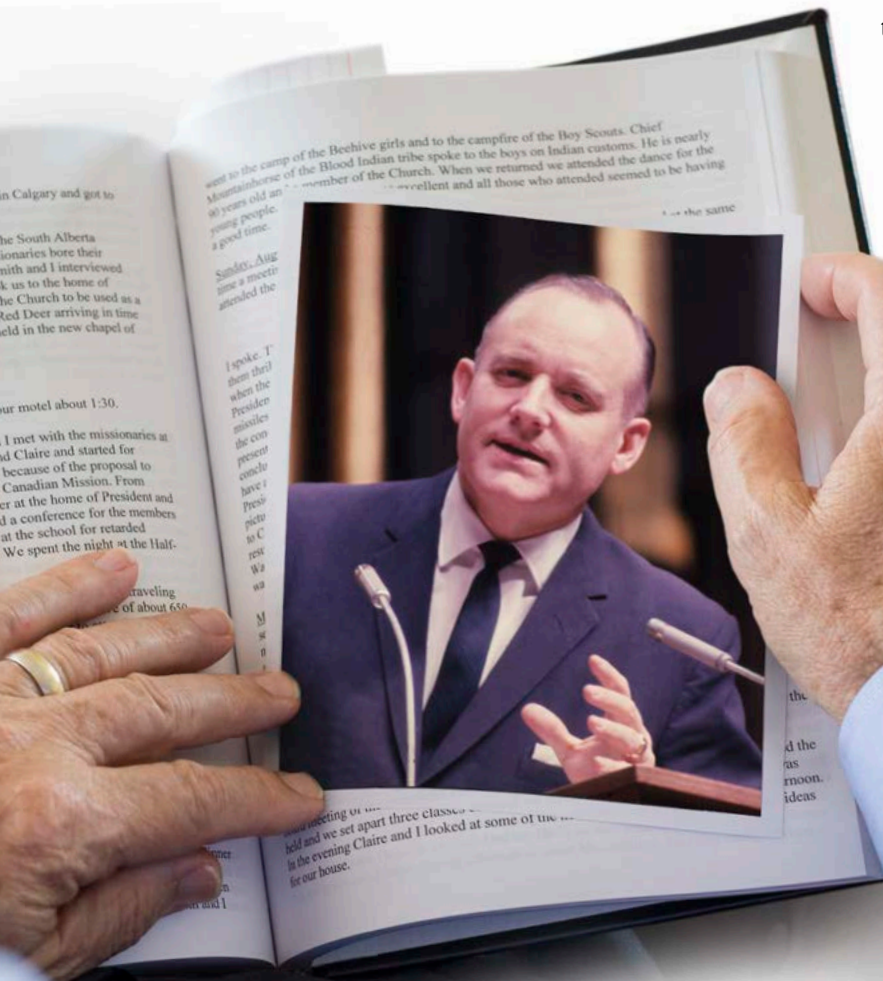
Az élete vége felé gyakran szörnyű fájdalmai voltak. Fogalmam sem volt, hogy az emberi test képes ekkora fájdalom elviselésére. „Apa – kérdeztem tőle –, gondolod, tényleg ujjongtunk, hogy ilyen testünk lehet?” Meggyőződéssel felelte: „Igen.” Majd egy kis humorral hozzátette: „Abban azért nem vagyok biztos, hogy minden részlettel tisztában voltunk.”

Kedvességet tanúsítani

Apa fontosnak tartotta a kedvességet. A kedves ember erkölcsi erejével szólt. A szomszédai, családtagjai, barátai, ügyfelei, munkatársai és az egyház tagjai kedves emberként ismerték és tisztelték.

Nem emlékszem olyan alkalomra, amikor fiatalokoromban bármikor durván vagy barátságtalanul bánt volna velem. Még amikor talán meg is érdemeltem volna egy keményebb hozzáállást, ő minden helyzetet tanítással oldott meg büntetés helyett. Olyankor megbeszéltük, hogy miért volt helytelen, amit tettem, és hogy ebből kifolyólag mit kell tennem. Nálam ez bevált – legalábbis annyira, amennyire az elvárható volt.

Édesapám az El Sereno Egyházközség püspökeként szolgált, amikor az egyház éppen csak megszerveződött Los Angeles térségében. Az egyházközség tagjai ma is emlegetik az irántuk és családjuk iránt tanúsított kedvességét. Az egyik vasárnap Apa nem jelent meg a papsági gyűlésen. Mindenki azon tanakodott, hogy mi történhetett vele. Később

kiderült, hogy az egyik papnak nehezebbé esett időben felkelni és beérni a gyűlésre. Így hát – kedvességtől indítva – az említett pap hálósobájában tartotta meg a kvórumgyűlést.

A középiskolából ismertem egy rendkívüli, és nagy jövő előtt álló lányt, akivel jó barátok voltunk. Az első tanév után aggasztotta, hogyan fog visszatérni az egyetemre a magas költségek miatt. Apa megtudta ezt és behívta az irodájába. A beszélgetés végén átadott neki egy már előzőleg kiállított csekket, és ez az összeg lehetővé tette a lány számára, hogy folytassa a tanulmányait.

Volt egy másik barátom a középiskolában a Pasadena Cövekben, amikor Apa cövekelnök volt ott. Ez a lány a Brigham Young Egyetemre iratkozott be. Egyszer, amikor az egyetem képviselőjében utazott valahova, szörnyű autóbalesetet szenvedett Nevadában, és egy Las Vegas-i kórházba került súlyos állapotban. Amikor Apa hallott erről, 435 kilométert vezetett Los Angelesből Las Vegasig, hogy meglátogassa és kifejezze szeretetét és bátorítását.

Nem tudom, hogy hány ilyen kedves cselekedete volt Apának. Soha nem beszélt ezekről sem nekünk, sem másoknak. A kedves emberek általában nem szoktak.

Néhány ilyen kedves cselekedetről csak azokból a hálálkodó levelekből szereztem tudomást, amelyeket elrakott. Jellemzően olyan leveleket kapott, mint amilyen ez is: „Kétségbeesésben írtam a legidősebb lányunk ügyében. [...] Időt és szelíd gondoskodást fordítottál arra, hogy meglátogasd, és megadd neki a személyes telefonszámodat. Meglepett és elámult, hogy a figyelmedre méltattad őt. A hívás és a személyes látogatás

valódi fordulópont lett az életében.” A levél azután elűjságotja a lány visszatérését az egyházba, a templomi pecsételését, illetve a boldog és tevékeny életét. „Miután elolvastam a [kedvességgel kapcsolatos, az 1994 októberi általános konferencián tett] kijelentésedet, könnyek szöktek a szemembe a felismeréstől, hogy már évek óta azt teszed, amire most mindannyiunkat bátorítasz.”

Édesapám, Isten prófétája

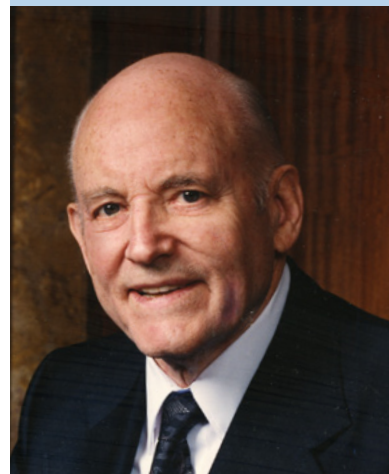
Apa hitt Jézus Krisztusban. Számomra is könnyűvé tette, hogy higgyek Krisztusban. Láthattam, hogy mit tesz egy olyan ember, aki hisz Krisztusban és hasonló Őhozzá. Éreztem az ilyen életből fakadó békességet és reményt és örömet.

Nézzük tehát a második kérdést: „Úgy véled, hogy apád valóban Isten prófétája volt?” Ezt a kérdést mindig könnyű volt megválaszolni. Egyetlen olyan időszakra sem emlékszem édesapám személyes, családi, szakmai vagy egyházi életéből, amely arra engedne következtetnem, hogy ne felelt volna meg a követelményeknek. Ez azonban nem ugyanaz, mint abban hinni, hogy Isten tényleg elhívta, hogy a földön minden gyermeke felé képviselje Őt. Már tudom, hogy Isten prófétája volt, de ez a tudás nem abból ered, hogy ismertem őt, figyeltem a példáját, vagy megérintettek a tettei és szavai, melyeknek tanúja voltam. Ez mind segített. A tudást azonban ugyanaz az Isten adta irgalmas ajándékként számomra, aki őt is elhívta. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Howard W. Hunter (2015). 229.*
2. *Tanítások: Howard W. Hunter, 269.*
3. *Tanítások: Howard W. Hunter, 1.*

„[A]rra hívom az egyház minden tagját, hogy az Úr Jézus Krisztus életére és példájára irányuló egyre nagyobb figyelemmel élje az életét, különös tekintettel arra a szeretetre és reményre és együttérzésre, melyet Ő tanúsított. Imádkozom, hogy több kedvességgel... forduljunk egymáshoz.”³

Írta: Kevin S. Hamilton
elder
a Hetvenektől

A MORMON KÖNYVE térítő ereje

Az evangélium összes igazsága a helyére kerül, amint megtudjuk, hogy bizonyosságunk záróköve – a Mormon könyve – igaz.

Fiatal koromban szívesen állítottam hosszú változatos sorokba a dominókat, majd pedig meglöktem az első dominót. Az így elinduló láncreakció oda vezetett, hogy egymás után dőltek el a dominók, egészen az utolsó darabig. Órákat töltöttem azzal, hogy gondosan a helyükre állítottam a dominókat, hogy aztán lenyűgözve figyeljem, ahogyan eldőlnék.

A Mormon könyvéről való bizonyosság az egyik első lépés ahhoz, hogy bizonyosságot szerezzünk Jézus Krisztus evangéliumáról. Igen hasonlatos ez ahhoz, ahogyan az első eldőlt dominótól a többi is sorban eldőlt: ha először arra a tudásra teszünk szert, hogy a Mormon könyve igaz, akkor arra a tudásra is szert fogunk tenni, hogy Jézus Krisztus a Szabadítónk és Megváltónk, hogy Joseph Smith az Ő prófétája volt, és általa történt a visszaállítás, és hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza valóban Jézus Krisztus igaz egyháza, mely hatalommal és felhatalmazással van visszaállítva ma a földre.

A Mormon könyvének központi szerepe van az üzenetünkben

Joseph Smith azt mondta a Mormon könyvét illetően: „Megmondtam a testvéreknek, hogy a Mormon könyve a leginkább hibátlan könyv a földön, és vallásunk záróköve, és aki annak előírásai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által.”¹

Joseph azt is tanította továbbá, hogy ez a könyv központi szerepet játszik a hitünkben, hitelveinkben és bizonyosságunkban. „Vegyétek el a Mormon könyvét és a kinyilatkoztatásokat, és hol van a vallásunk? – tette fel a kérdést. – Nincs semmilyen vallásunk.”²

Az evangélium üzenetének gyönyörűsége abban rejlik, hogy mindegyikünk maga is megtudhatja, hogy a Mormon könyve igaz.

Amikor néhány évvel ezelőtt Franciaországban, Belgiumban és Hollandiában voltam misszióelnök, abban a kiváltságban és áldásban volt részem, hogy keresztemelési érdemességi interjúkat tarthattam. Sohasem fogom elfelejteni az egyik ilyen beszélgetést, amelyet egy nőtestvérrel folytattam le.

Az volt hozzá az egyik kérdésem, hogy miként tudta meg, hogy az egyház igaz. Benyúlt a kezításkájába és előhúzta a Mormon könyve egy elnyűtt és szétolvasott puhafedeles példányát. Kinyitotta a könyvet 3 Nefi 27-nél és elmagyarázta, hogy ez volt az első fejezet, melynek elolvasására a misszionáriusok megkérték őt. Elmondta, hogy amint nekikezdett az olvasásnak, mélyen megindították az olvasottak és az eközben érzett Lélek. Annyira elárasztotta

a Mormon könyve lelkülete, hogy fogott egy piros ceruzát, és elkezdte aláhúzogatni azokat a szavakat, amelyek a legnagyobb benyomást tették rá.

Ezután megmutatta nekem a könyvét, amely a 3 Nefi 27-nél volt kinyitva. A fejezet majdnem minden szava alá volt húzva pirossal.

„Ezért hiszek – jelentette ki. – Ez a könyv úgy szól hozzám, hogy azt nem tagadhatom meg. Tudom, hogy igaz. Azt is tudom, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza igaz.”

Megkeresztelték és az egyház hithű tagja lett.

A Mormon könyve bevezetése

A Mormon könyve bevezetése mutat számunkra egy mintát, amely mentén mi magunk is megtudhatjuk, hogy az evangélium üzenete igaz. A bevezetés „először a Mormon könyve 1981-es kiadásában jelent meg. Bemutatja a Mormon könyvét a mai olvasónak azáltal, hogy háttér-információkat közöl és jellemzi a könyvet.”³

A bevezetés azzal kezdődik, hogy pontosan elmondja, mi is a Mormon könyve: „[A] Bibliához hasonlóan szent

**Amikor isteni tanúbizonyságot
nyerünk a Szent Lélektől, hogy a
Mormon könyve igaz, akkor mi
magunk is ténylegesen megtudhatjuk,
hogy Jézus a Krisztus, a világ Szabadítója.**

írások kötete. A Mormon könyve feljegyzés Isten cselekedeteiről Amerika őslakóival, és tartalmazza az örökkévaló evangélium teljességét.” Megtudjuk róla, hogy „a prófétálás és a kinyilatkoztatás lelkével írta sok ősi próféta” aranylemezekre, melyeket azután „egy próféta-történész, név szerint Mormon” kivonatolt.

Kiderül az is, hogy „[a] Mormon könyvében feljegyzett események közül mindennek megkoronázása az a rész, amikor az Úr Jézus Krisztus nem sokkal a feltámadása után személyesen szolgál a nefiták között. A könyv közzé teszi az evangélium tanait, felvázolja a szabaddulás tervét, és elmondja [az embereknek], hogy mit kell cselekedniük annak érdekében, hogy békességre leljenek ebben az életben, és örök szabadulást nyerjenek az elkövetkező életben.”

Az egyik legfontosabb, amit a Mormon könyvből megtanulhatunk, hogy a Jézus Krisztus által Joseph Smithen keresztül visszaállított egyház igaz.

A bevezetés arra kér bennünket, „hogy olvass[uk] el a Mormon könyvét, gondolkozz[unk] el a szív[ünk]ben a benne található üzeneten, majd pedig Jézus Krisztus nevében kérdezz[ük] meg Istentől, az Örökkévaló Atyától, hogy igaz-e a könyv”. Azt az ígéretet kapjuk, hogy „[m]indazok, akik így tesznek és hittel kérdeznek, a Szentlélek hatalma által bizonyosságot fognak nyerni a könyv igaz és isteni voltáról. (Lásd Moróni 10:3–5.)”

Van ezen kívül is egy ígéret: „Akik elnyerik ezt az isteni tanúbizonyságot a Szent Lélektől, ugyanazon hatalom által majd azt is megtudják, hogy Jézus Krisztus a világ Szabadítója, hogy Joseph Smith ezekben az utolsó napokban az ő kinyilatkoztatója és prófétája, és hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza az Úrnak a földön még egyszer, újra megalapított királysága, amely a Messiás második eljövételét készíti elő.”

Gondoljatok bele! Mi magunk is ténylegesen megtudhatjuk, hogy

- Jézus a Krisztus, a világ Szabadítója és az emberiség Megváltója.
- Joseph Smith igaz próféta. Igazat szólt. Láta mindazt, amiről azt mondta, hogy látta, és hallotta mindazt, amiről azt mondta, hogy hallotta.
- A Jézus Krisztus által Joseph Smithen keresztül visszaállított egyház „az egyetlen igaz és élő [egyház] az egész föld színén” (T&Sz 1:30). Ez Jézus Krisztus egyháza. Rendelkezik az igazsággal, a hatalommal, a felhatalmazással és a szertartásokkal. Személyesen az Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus vezeti élő prófétákon keresztül.

Mindezeket megtudhatjuk, amikor megtudjuk azt, hogy a Mormon könyve igaz. E könyvnek térítő és meggyőző hatalma van.

A Mormon könyvéről való bizonyosságom

Franciaországban szolgáló fiatal misszionáriusként magam is meg akartam tudni, hogy a Mormon könyve igaz-e. Hittem, hogy igaz. Reméltem, hogy igaz. Még misszióba is elmentem, híve abban, hogy igaz. Miközben azonban nap nap után misszionáriusként munkálkodtam, és azt mondtam mindenkinek – amennyire a korlátozott franciatudásom engedte –, hogy

bizonyosságom van a könyvről, még mindig nem igazán szereztem *tudást* erről.

A dél-franciaországi kis lakásunk hideg és nedves volt azon az első télen. Minden reggel és este, az aznapi feladatok előtt és után, egy takaróba és egy kabátba burkolózva olvastam és tanulmányoztam a Mormon könyve példányomat. Ismertem Moróni ígéretét, mely szerint ha olvasom,

Az egyik legfontosabb, amit a Mormon könyvből megtanulhatunk, hogy a Jézus Krisztus által Joseph Smithen keresztül visszaállított egyház igaz.

elmélkedek felőle és imádkozom, akkor én is tudni fogom. Napokig és hetekig olvastam, de semmi nem történt. Sem fény, sem angyal, sem hang – semmi, az olvasás közben érzett békeségen kívül.

Egyre csak olvastam és húztam alá a jelentőségteljes részeket, valamint imádkoztam, hogy tudhassam, hogy a Mormon könyve igaz. A csoda végül elkövetkezett. Ahogyan azt David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kóvurumából is jellemezte, inkább hasonlított az a napkeltére, mint egy hirtelen felkapcsolt villanyra.⁴ Fény kezdte bevilágítani az elmémet és a szívemet. Elkezdtem másképpen tekinteni a Mormon könyvére. Olyan szakaszok, amelyeket korábban is olvastam már, elkezdtek új jelentést hordozni. A legjobban úgy tudnám leírni az élményt, hogy az elmém elkezdett megvilágosodni.

Azt mondhatom, hogy a hetek és hónapok alatt minden más tudásomnál bizonyosabb tudásra tettem szert arról, hogy a Mormon könyve Isten ígéje. Tudást szerztem arról, hogy e könyvet a napjainkra

írták és őrizték meg, Jézus Krisztus és az Ő egyháza erőteljes tanújaként hozva elő azt. A benyomás, mely újra és újra elért a Lélek hangja által, úgy szólt, hogy „ez igaz, ez igaz, ez mind igaz”.

Negyven évvel később ugyanez a tanúbizonyosság továbbra is elkísér. Mostanra már sokszor elolvastam a Mormon könyvét, és mindig, minden egyes alkalommal hallom e szavakat: „Ez igaz.” Ez bizonyosságot adott nekem arról, hogy Jézus Krisztus a Szabadító, és hogy ez az Ő nagyszerű szabadítói munkája.

Pont ahogy gyermekkoromban a dominók is mind ledőltek, miután az elsőt meglöktem, úgy az evangélium összes igazsága a helyére kerül, amint megtudjuk, hogy bizonyosságunk záróköve – a Mormon könyve – igaz. ■

JEGYZETEK

1. Joseph Smith idézet, a Mormon könyve bevezetése; lásd még *History of the Church*, 4:461.
2. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2008). 203.
3. *Mormon könyve, tanári forrásanyag* (2001), 19.
4. Lásd David A. Bednar: A kinyilatkoztatás lelke. *Liahóna*, 2011. máj. 87–90.

A VISSZAÁLLÍTÁS KÖZPONTI ELEME

„A Mormon könyve a visszaállítás közép-pontjában áll. Az Úr utasítása alatt íródott, maradt fenn és került átadásra. »Isten ajándéka és hatalma által« lett lefordítva.”

Russell M. Nelson elnök, a Tizenkét Apostol Kóvurumának elnöke: Lovagold meg a hullámot! *Liahóna*, 2013. máj. 47.

JÖJJ, KÖVESS ENGEM: Tanítsuk meg az alapokat otthon

Írta: Alicia Stanton és
Natalie Campbell

Leülve családi este, egy édesanya azzal kezdi, hogy megkérdezi a két gyereket: „Mikor éreztétek már, hogy a Lélek irányít benneteket?”

A 17 éves lánya panaszkodik: „Már három leckét is hallottam a Lélekről ebben a hónapban.”

„Nagyon jó. Akkor legalább sokat tudsz róla mondani” – válaszolja az apja. Csend van. Apa és Anya türelmesen várnak, amíg a gyerekek a kérdésen gondolkodnak.

Végül a 14 éves fiuk megosztja egy aznapi iskolai élményét.

„Pontosan – válaszolja az anyja. – Ez egyébként arra emlékeztet engem, amikor Nefi is követte a Lélek

iránymutatását, hogy megszerezze a lemezeket Lábántól.”

A lánya is megszólal, és elmeséli, miként engedett annak a készíttetnek, hogy egy magányos lánnyal beszélgessen a buszon. Az apja megdicséri a döntéséért, majd ő is elmesél egy élményt, amely a munkahelyén érte.

A beszélgetést A Szent Lélek vezessen (*Himnuszok*, 85. sz.) eléneklésével zárják.

Ez az egyszerű tanítási módszer (a tannal kapcsolatos élmények megosztása) sikeressé tette ezt a családi estét.

Ez a cikk megtörtént eseményeket sorol fel havi bontásban annak bemutatására, hogy miként sajátították el egyes emberek a vasárnapi iskola tananyagában foglalt tantételeket. Természetesen nem kizárólag ezekkel a módszerekkel lehet az adott tanokról tanulni. Ti is törekedhettek sugalmazásra a saját családok szükségleteit illetően.

A fiatalok vasárnapi iskolájának tananyaga – a *Jöjj, kövess engem!* – minden hónapban valamelyik alapvető tanról tanít. Felsorolunk néhány módot arra, hogy a családokkal közösen tanulhassatok ezekről a tanbéli elvekről.

JANUÁR

Az Istenség

Az Istenség tagjai – a Mennyei Atya, Jézus Krisztus és a Szentlélek – három különálló személy, de céljukban és dicsőségben egységesek.

Egy fiatal nő így vélekedik az Istenség megismeréséről: „Fontos számomra, hogy a Mennyei Atyám, a Szabadítóm és a Szentlélek különböző lények, akiket egyenként megismerhetek, de egységben követhetek. Hálásan ismertem fel, hogy olyanná válhatok, mint Isten – mivel az Istenség nem egy meghatározhatatlan és felfoghatatlan entitás, hanem olyan isteni lények, akik szeretnek, megáldanak, vezetnek és ismernek engem.”

E tanításakor megpróbálhattok olyan kérdéseket körüljárni, mint a „Mit tanulhatunk az Istenség példáján az egységben való munkálkodásról?”, vagy a „Hogyan erősíthetjük meg az Istenség tagjaival fennálló kapcsolatunkat?”.

A János 10:30 és a Tan és a szövetségek 50:43 összehasonlítása elindíthat egy jó beszélgetést, és további meglátásokat eredményezhet az egység kérdéséről.

FEBRUÁR

A szabadítás terve

A szabadítás terve a legalapvetőbb emberi kérdésekre ad választ, úgymint „Ki vagyok?” és „Mi az élet célja?”. Erőteljes módja lehet az Atya boldogságtervéről való tanulásnak, ha feltesszük a saját kérdéseinket és válaszok után kutatunk.

Egy fiatalember például e kérdésekkel indította a szentírás-tanulmányozását: „Hogyan viszonyulnak Isten tulajdonságai azokhoz, amelyek engem a halandóság előtti életben jellemeztek? És a mostaniakhoz? És azokhoz, amelyek remélhetőleg jellemezni fognak az eljövendő életben?” Amikor válaszokat talált a kérdéseire a szentírásokban, leírta azokat, majd pedig ezek segítségével tanított másokat a szabadítás tervéről.

Milyen kérdései vannak a ti gyermekeiteknek a szabadítás tervéről?

FORRÁSOK A TANÍTÁSHOZ

Az egyház számos forrásanyagot bocsájt rendelkezésünkre e tanbéli tételek tanulásához és tanításához. A szentírásokon és általános konferenciái beszédeken túl az alábbi lehetőségeket is érdemes megfontolni:

Az egyház elnökeinek tanításai. Elérhetők az [lds.org/manual/teachings-of-presidents](https://www.lds.org/manual/teachings-of-presidents) oldalon.

Hűek a hithez. Elérhető az [lds.org/manual/home-and-family](https://www.lds.org/manual/home-and-family) oldalon.

Prédikáljátok evangéliumomat! és a hozzá tartozó füzetek. Elérhetők az [lds.org/manual/missionary](https://www.lds.org/manual/missionary) oldalon.

Zene. A himnuszoskönyvben és a *Gyermekek énekeskönyvében* lévő zene megerősíti az evangélium tantételeit. Ezek elérhetők az [lds.org/music](https://www.lds.org/music) oldalon.

Rövidfilmek. Az egyházi filmek lebilincselőek és segíthetnek elindítani egy-egy otthoni beszélgetést az evangéliumról. Ezek elérhetők az [lds.org/media-library](https://www.lds.org/media-library) oldalon.

Művészi alkotások. Az olyan alkotások, mint amilyenek az *Evangéliumi művészeti könyvben* is vannak, új meglátásokhoz vezethetnek a szentírásokat illetően. Ezek elérhetők az [lds.org/media-library](https://www.lds.org/media-library) oldalon.

MÁRCIUS

Jézus Krisztus engesztelése

Miként tanulhatunk Jézus Krisztus engesztelésén túlmenően a Szabadító azon őszinte reményéről is, hogy hasznát vesszük életünkben az Ő engesztelésének?

Mivel mindannyian voltunk már magányosak, követünk el hibákat, és kellett már nekünk segítség, mindannyiunknak szüksége van az engesztelés fokozottabb megértésére és használatára. Egy Fiatal Nők tanácsadó egy rövidfilm segítségével igyekezett jobban megértetni az osztályával a Szabadító engesztelését.

Az egyik fiatal nő ezt mesélte erről:

„Az volt a címe, hogy Senki nem volt Vele (rövidfilm, LDS.org). Miközben egy magányos fuvola szomorú dallamot játszott, Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja a következőket mondta: »E húsvéti időszak egyik nagy vigasza az, hogy mivel Jézus teljesen egyedül végigjárta ezt a hosszú, magányos utat, ezért *nekünk* már nem kell így tennünk.«

Szégyelltem, amiért én sem lehetek meg a Szabadító engesztelése nélkül, ugyanakkor viszont a Lélekkel eltöltődve azt is éreztem, hogy az Ő engeszteléséből fakadó remény elsöpri a bűntudatomat. Az Úr az életet adta értem; Ő sem bánta ezt meg, és én sem fogom.»

Mivel az engesztelés az egész szabadításunkat megkoronázó esemény, a Szentlélek iránymutatása mellett kell tanítanunk és tanulnunk róla. Lehetséges, hogy szentírások vagy olyan apostoli bizonyosságok megbeszélésére éreztek majd indíttatást, mint amilyen *Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága (Liahóna, 2000. ápr. 2.)*. Fontoljátok meg, hogy megbeszéltek valamilyen kérdést. Például: „Mikor érezted már az engesztelés gyógyító, erősítő vagy megváltó hatalmát?”

ÁPRILIS

Adományozási korszak, hitehagyás és visszaállítás

A hitehagyás (az igaz evangéliumtól való elfordulás) megértése segít nekünk megérteni miért volt szükség az evangélium, a papság és Jézus Krisztus egyháza visszaállítására.

Az alábbi szemléltető lecke segített néhány misszionáriusnak a hitehagyásról és a visszaállításról tanítani egy érdeklődőt.

„A társammal fogtunk néhány műanyag poharat és felcímkéztük azokat az igaz egyház különböző részeire utalóan. Ezután piramist építettünk belőlük, hogy elmagyarázzuk, miként alapította meg Jézus Krisztus az Ő egyházát.

A hitehagyást úgy magyaráztuk el, hogy kihúztuk azokat a poharakat, amelyek az apostolokat jelképezték, és figyeltük, ahogy az egész építmény leomlik. Amikor az evangélium Joseph Smith prófétán keresztül történt visszaállítását magyaráztuk, újjáépítettük a tornyot – bemutatva, hogy ma az egyház ugyanúgy van megszervezve, ahogyan eredetileg Krisztus is megszervezte.

Ez a férfi ekkor értette meg először a visszaállítást. Végre jelentést kapott számára is, amikor rájött, hogy miért volt arra szükség.”

Sok más mód is van az adományozási korszak, hitehagyás és visszaállítás körforgásának ábrázolására. Elolvashatod a témába vágó szentírásokat, és követheted a Lélek késztetéseit a tanultaknak a saját módszered szerinti ábrázolásában (lásd például Ámós 8:11–12; 1 Nefi 13; T&S 136:36–38; Mózes 5:55–59).

MÁJUS

Próféták és kinyilatkoztatás

Az Úr elkötelezetten törődik azzal, hogy kapcsolatban maradjon velünk. Azokon a kinyilatkoztatásokon keresztül kapjuk meg az életünkre vonatkozó iránymutatását, melyeket a prófétáinak és személyesen nekünk is ad.

Gyakran jobban megérthetjük az evangéliumi tantételeket, ha a mindennapi életből ismerős tárgyakkal vagy tapasztalatokkal szemléltetjük azokat. Egy fiatal nő felidézte, miként segített neki egy hasonlat felismerni a kinyilatkoztatást:

„Én egy mai prófétától tanultam meg, hogy milyen a kinyilatkoztatás. David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából a kinyilatkoztatás lelkéről beszélt, és azt a fényhez hasonlítva magyarázta el. A kinyilatkoztatás néha hirtelen és világos, mint amikor a sötét szobában felkapcsoljuk a vilányt. Gyakrabban viszont, hogy fokozatosan érkezik, mint ahogyan a felkelő nap fénye is egyre erősödik. Bednar elder szerint a kinyilatkoztatás a legtöbbször olyan, mint a napfény egy ködös napon. »[Éppen e]legendő fény van..., [é]pp csak annyit látsz, hogy néhány lépést megtegyél előre, a ködben« (idézet forrása: A világosság mintái: a kinyilatkoztatás lelke [rövidfilm] LDS.org). Bár ez a hasonlat egyszerű, mégis mélyen megérintett, mert rájöttem, hogy elérhető a kinyilatkoztatás, ha szánok időt arra, hogy észrevegyem.»

Amikor időt szánunk a hasonlatok, példázatok és jelképek tanulmányozására, tovább növekedhet tudásunk a tanokról. E tanítási módszerek segítségével akkor tanulhatunk még többet, ha engedjük, hogy a Lélek új látószöveget fedjen fel előttünk.

JÚNIUS

Papság és papsági kulcsok

A papság mindenki számára fontos téma. Ez Isten hatalma, amely mindannyiunkat megáldhat. Mindenki fontos szerepet játszik a papság munkájában.

Vannak, akik nincsenek tisztában a papság kötelességeivel, hivatalaival és történelmével. Egy kvízzjáték szóra-koztató mód lehet arra, hogy ezeket megtanulják.

Attól függően, hogy mit akartok megtanulni, használhatjátok az alábbi kérdések némelyikét, és megkérhetitek a gyermekeiteket, hogy keressenek válaszokat a szentírásokban és a mai próféták tanításaiban.

- Melyek az ároni papság kötelességei és hivatali? Hát a melkisédeki papságé?
- Mik azok a papsági kulcsok? Ki viseli azokat? Mihez kellene kulcsok?
- Mi a különbség a papsági hivatal, felhatalmazás és hatalom között?
- Miként hoz áldást a papság a férfiakra és a nőkre is?

A válaszok olyan segédletekben találhatóak, mint *Az evangélium tantételei* (2009) és a *Hűek a hithez: Evangéliumi értelmező szótár* (2004), valamint olyan szentírásokban, mint a Tan és a szövetségek 13., 20. és 107. szakaszai.

Az utolsó kérdésre („Miként hoz áldást a papság a férfiakra és a nőkre is?”) szintén választ adnak a szentírások, de ennél is lényegesebb, hogy elgondoljunk, milyen hatással van ez a tan a személyes életünkre. ■

A szerzők az Amerikai Egyesült Államokban, Utahban élnek.

A cikk második része, amely a júliustól decemberig terjedő ötleteket tartalmazza, egy későbbi számban fog megjelenni.

Írta: Jeffrey R. Holland elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

ISMERNI AZ Istenséget

Ismerjük meg ezeket a mennyei személyeket minden tőlünk telhető módon. Szeressük Őket, közeledjünk hozzájuk, engedelmeskedjünk nekik, és próbáljunk meg hasonlatossá válni hozzájuk.

Részlet egy 2013. június 23-án tartott beszédből (Az Istenség), mely a Provói Misszionáriusképző Központban, egy új misszióelnökök számára tartott képzésén hangzott el.

Joseph Smith próféta leszögezte: „Az az evangélium elsődleges tantétele, hogy biztos tudással bírjunk Isten természetét illetően.”¹ Kijelentette továbbá: „[A]zt szeretném, hogy mindannyian megismerjétek Őt, és ismerős legyen számotokra”². Kell, hogy legyen bennünk „egy helyes elképzelés... a tökéletességről és a tulajdonságairól”, valamint csodálattal kell szemlélnünk „az [Ő] jellemének kiválóságát”³.

Ki kívánom terjeszteni a Próféta hozzánk intézett felhívását, és kijelentem, hogy nekünk és a misszionáriusainknak, az egyháztagjainknak és az érdeklődőinknek az *Istenség* tagjainak természetét illetően is határozott tudással kell rendelkezünk. Kell, hogy legyen bennünk egy helyes elképzelés az egyéni tökéletességeikről és a tulajdonságaikról, valamint csodálattal kell szemlélnünk *mindegyikük* személyes jellemének kiválóságát.

Nem véletlenül alakult úgy, hogy az első hittételünk így szól: „Hiszünk Istenben, az Örökkévaló Atyában, és az Ő Fiában, Jézus Krisztusban, valamint a Szentlélekben” (Hittételek 1:1). Az üzenet világos mindenki előtt, aki az evangéliumot tanítja. Nincs értelme továbblépni az általunk hitt többi igazsághoz, ameddig nem rögzült a mi elménkben és az általunk tanítottak elméjében az Istenség kiemelkedő szerepe

a tanunkban és az örökkévaló rendeltetésünkben. Ismerjük meg ezeket a mennyei személyeket minden tőlünk telhető módon. Szeressük Őket, közeledjünk Őhözájuk, engedelmeskedjünk Őnekik, és próbáljunk meg hasonlatossá válni Őhözájuk.

Amikor embereket hozunk az egyházba, nem az ember egyházába kereszteljük meg őket, akkor sem, ha az az ember Joseph Smith vagy Brigham Young vagy Thomas S. Monson – még ha oly nagyon tiszteljük is e prófétákat. És nem is a boldog családok vagy a Mormon Tabernákulum Kórus egyházába kereszteljük őket.

Amikor embereket hozunk az egyházba, megkeresztelésüket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében végezzük. Ezáltal az Atya színe elé vezetjük őket vissza az Ő Fiának a szolgálata, engesztelése és kegyelme által, miközben a

Benjámín király tanításainak hatása a gyülekezetére tökéletes szentírásbeli meghatározását adja annak a valódi fejlődésnek a megtértjeinkben, amelyre akkora hangsúlyt fektetünk, miközben megalapozzuk az egyházat „e széles világon”.

Szentlélek befolyása kalauzolja őket e cél felé. Mindig is a legfontosabbnak kell értékelnünk elménkben az Istenség eme elsődlegességét – úgy célként, mint eszközként –, miközben a szabadítás munkáját végezzük.

Ha Benjámín király tanácsát követve *igazán* ismerjük ezeket a mennyei személyeket, akiket szolgálunk, és gondoskodunk róla, hogy ne legyenek nekünk idegenek és soha ne álljanak messze szívünk gondolataitól és szándékától (lásd Móziás 5:13), akkor elérhetővé válik számunkra mindaz, ami Benjámín király számára is. És hogy ez mi volt? A népe „hatalmas változást” tapasztalt meg; nem maradt „hajlandóság[uk] arra, hogy gonosz dolgot tegyenek], csak arra, hogy állandóan jót tegyenek]”; végül pedig „hajlandóak [voltak] szövetségre lépni, hogy hátralévő napjai[k] mindegyikén [Isten] akaratát [teszik] és minden olyan dologban engedelmesked[nek] a parancsolatainak, melyet megparancsol [nekik]” (Móziás 5:2, 5).

Ez volt Benjámín király tanításainak hatása a gyülekezetére, és mindez *tökéletes* szentírásbeli meghatározását adja annak a *valódi fejlődésnek* a megtértjeinkben, amelyre akkora hangsúlyt fektetünk, miközben megalapozzuk az egyházat „e széles világon]” (Márk 16:15).

Ahogy azt maga a Szabadító is tanította, a missziós munka – a szabadítás munkája – olyan, mint egy halászháló, melyet a nemzetek, kultúrák és emberek egyre szélesebb világába vetünk ki. Így pedig, ahogyan a példázat fogalmaz, „mindenféle fajt[al]” (Máté 13:47) halat begyűjtünk. Táguló határaink „halai” közül sokan nem tudják, hogy kicsoda Isten, vagy hogy milyen is ténylegesen az Ő Atyasága; nem tudják, hogy ki is valójában Jézus Krisztus, és miért nem adatott az ég alatt más név, mely által megszabadulhatunk (lásd Apostolok cselekedetei 4:12); nem tudják, hogy ki is a Szentlélek, vagy hogy miért az Istenség e tagja volt az, aki „elküld[etett], hogy tanítsa az igazságot” (T&Sz 50:14).

Az Istenség ismerete

Természetesen ezen kívül is sok minden van még, amit a mindenféle fajta egybegyűjtött halak nem ismernek, de ha be kívánják fogadni a visszaállított evangéliumot, és igazán szabadulást kívánnak szerezni a lelküknek, akkor azt az Istenség tagjaival kapcsolatos valamilyen szintű ismeretekkel és megértéssel kell kezdeni. Végző soron

„[cs]lak azok között található igaz és szabadítást hozó hódolat, akik ismerik az igazságot... az Istenséggel kapcsolatban, és akik értik azt az igazi kapcsolatot, melyet az embereknek [– az egyik Fivér szavaival szólva –] az Örökévaló Elnökség minden egyes tagjával fenn kellene tartaniuk”⁴.

Bruce R. McConkie elder (1915–1985) a Tizenkét Apostol Kvórumából arra emlékeztetett bennünket, hogy Lucifer akkor is megérti az ilyen tanok jelentőségét, ha mi nem. Ezt mondta:

„Nincs szabadulás... hamis tanba vetett hitben, különösen pedig az Istenségről vagy annak bármely tagjáról vallott hamis vagy balga nézetben. [...]

Ebből következően az ördög az általa megtehető dolgok közül majdnem minden egyébnél szívesebben választja azt, hogy hamis tanokat terjesszen Istenről és az Istenségről, és hogy bármelyiküket illetően hamis érzéseket keltsen.”⁵

Nem lehetséges tehát, hogy egy érdeklődő *valódi* bizonyossággal, *valódi* megtéréssel jöjjön ebbe az egyházba, annak a birtokában, amit minden egyes megtértben keresünk és valódi fejlődésnek nevezünk, hacsak nem volt legalább egy kezdeti, személyes, lelki, igaz élménye Istennel. Ez a fajta igaz élmény csak azután érhet valakit, ha megtörtént annak felismerése, hogy Ő egy valós lény, egy tényleges személy, egy szó szerinti Atya húsból és csontból, aki beszél és lát és érez, aki ismeri minden gyermeke nevét és összes szükségletét, aki meghallgatja az imáikat, és aki azt kívánja, hogy minden gyermeke az Ő egyházában legyen. Ezeknek az érdeklődőknek tudniuk kell, hogy van egy terve az ő szabadításukra, és hogy Ő parancsolatokat adott arra nézve, hogy minként találhatunk vissza hozzá.

Az az Isten, aki annyira gyengéden törődik az emberekkel, ahogy egy szülő törődik gyermekével, az nem lehet egy légies ködfátyol,

egy homályos filozófiai „elsődleges ok” vagy egy deisztikus „távol tartózkodó háziúr”. Annak kell Őt elismerni, aki Ő valójában: egy irgalmas, könyörületes Atya, akinek a képére minden egyes gyermeke alkotva lett, és aki előtt egy napon mindannyian ott fogunk ismét állni – azután térdepelni! Kevés érdeklődőnk fog rögtön tudatában lenni az *ilyen* Istennek, érkezzenek akár a kortárs kereszténységből, akár azon kívülről.

Ebből a szempontból kiemelt jelentőséggel bír az, hogy a *Prédikáljátok evangéliumomat!* 1. leckéje ezzel az egyszerű kijelentéssel kezdődik: „Isten a mi Mennyei Atyánk”⁶. E lecke tanításakor a misszionáriusok első feladata megállapítani, hogy mit ért az általuk éppen tanított személy Isten igaz természetét illetően.

Ha a misszionáriusoknak már a tanítás kezdetekor sikerül elültetniük az Istenről való helyes megértést az érdeklődőik elméjébe és szívébe, akkor minden más sokkal könnyebben a helyére kerül majd a későbbi tanítások során.

Jézus Krisztus küldetése és üzenete

Hasonlóképpen, az eldereknek, nővéreknek és érdeklődőknek a mostaninál sokkal

*Mindenkinek
rá kell jönnie,
hogy Jézus azért
érkezett a halandóságba, hogy
megmutassa
nekünk az utat,
az igazságot
és az életet.*

A Szentlélek hatalma által elűzhetjük köreinkből a sötétséget, és figyelmeztetve lehetünk a veszély és hamisság ellen. Tanúságot teszem, hogy a Szentlélek az ígéret Szent Lelke is, aki megerősíti és hitelesíti a szövetségeket és a szertartásokat, végső soron pedig megpecsételi az összes szabadító áldást az örök életre.

többre kell értékelnünk ama Jézus Krisztus küldetésének és üzenetének fenségességét is, aki lejött az Atyától, és azt tanította, amit az Atya tanított neki. Mindenkinek rá kell jönnie, hogy Jézus azért érkezett a halandóságba, hogy megmutassa nekünk az utat, az igazságot és az életet. Mi több, *Ő valóban az egyetlen út, a teljes igazság, és a tökéletes élet.* Ily módon *Ő az emberiség családjában az egyetlen gyermek, akiről az Atya teljességgel és maradéktalanul kijelentheti: „Ez amaz én szerelmes fiam, a kibem én gyönyörködöm” (Máté 17:5).*

Hittel kell rendelkezünk Krisztusban; bízunk abban, hogy *Ő* megváltott bennünket a haláltól testileg és a pokoltól lelkileg; el kell fogadjuk az engesztelését, mint amely az *egyetlen* eszköz ahhoz, hogy megbékéljünk Istennel; és el kell ismerjünk, hogy nem vezet más ösvény a szabaduláshoz. Ahhoz, hogy megváltathasson, a világnak meg kell hajtania a térdét és meg kell vallania a szájával, hogy Jézus a Krisztus az élő Isten élő Fia. Hittel és hévvel kell tanítanunk „Krisztus tanát” (Zsidók 6:1; 2 János 1:9; 2 Nefi 31:2, 21; 32:6; Jákób 7:2, 6), ahogyan azt a szentírások kijelentik, és a *Prédikáljátok evangéliumomat!* 3. leckéje összefoglalja.

Messzire kivetett hálónk halainak tudniuk kell, hogy a Szentlélek az Istenség azon tagja, akivel a leggyakoribb és legbensőségesebb kapcsolatuk lesz, amikor fogadják a misszionáriusokat és mennyei útmutatásért imádkoznak a hozott üzenetet illetően. Az Istenség e tagja az, aki az igazsághoz fogja vezetni az érdeklődőket, majd pedig *bizonyosságot tesz* arról az igazságról, amikor odaérnek. Az érdeklődőknek meg kell tanítani felismerni a Lelket, amikor az kinyilvánítja magát a leckék során. Kétségtelen, hogy a misszionáriusoknak muszáj érteniük a Szentléleknek a megtérés folyamatában betöltött isteni szerepét, és arra kell törekedniük, hogy mindig kísérőjük legyen a Lélek.

„Mire lettetek elrendelve? – kérdezi az Úr. – Arra, hogy evangéliumomat prédikáljátok a Lélek, méghozzá a Vigasztaló által, akit elküldtem, hogy tanítsa az igazságot. [...]”

Aki tehát [a Lélek által] prédikál, és aki [a Lélek által] fogadja, megértik egymást, és mindketten épülnek, és együtt örvendeznek” (T&Sz 50:13–14, 22).

Teljességgel bizonyosak lehetünk abban, hogy *nem lesz* az jó – sem a misszionáriusoknak, sem az érdeklődőknek –, ha elsiklunk az isteni dolgokról való tanítás felett. Ne forduljunk a halandó vezetők felé, ameddig nem tanítottunk és nem tettünk bizonyosságot a celesztialis vezetőkről. Nem szabad a másodlagos igazságok tanításával kísérleteznünk, ameddig nem tanítottuk meg az alapvető igazságokat. Nem szabad rohannunk a keresztelezés és az új megtért behozása felé, amíg nem tanítottuk meg az Istenbe vetett igaz hitet, nem magyaráztuk el a Krisztusban való igaz bűnbánat szükségességét, és nem győztünk meg arról, hogy az érdeklődő növekvő bizonyosságának eme döntő fontosságú első hajtásait erősen és életképesen tartja a Szent Lélek tápláló működése.

Keresztényi kavarodás

Ezen isteni személyek különálló természetét illetően az utolsó napi kinyilatkoztatásaink ezt tanítják: „Az Atyának húsból és csontból való teste van, tapintható, akár az emberé; a Fiúnak is; a Szentléleknek azonban nincs húsból és csontból való teste, hanem *ő Lélek személy*” (T&Sz 130:22).

Ennél világosabb már nem is lehetne egy ilyen alapvető kijelentés! Sajnos azonban a kereszténység történelmének közel két évezrede szörnyű kavarodást és szinte végzetes hibákat okozott ebben a tekintetben. A vallási hitelvek számos átalakulása és finomítása nagyban eltorzította az igaz tan egyszerű tisztaságát, kijelentve, hogy az Atya,

a Fiú és a Szentlélek elvont, abszolút, érzékelésen felüli, időben és térben mindenütt jelenlévő, egylényegű, egyképpen örökkévaló, megismerhetetlen, továbbá nem rendelkezik testtel, testrészekkel és nincsenek érzései, valamint az időn és téren kívül helyezkedik el.

Ezekben a hitvallásokban a három tag különálló személy, de egy lényt alkotnak, amit gyakran a „szentháromság misztériumának” neveznek. Három különálló személy, mégsem három Isten, hanem csak egy. Mind a három személy felfoghatatlan, mégis egy az Isten, aki felfoghatatlan.

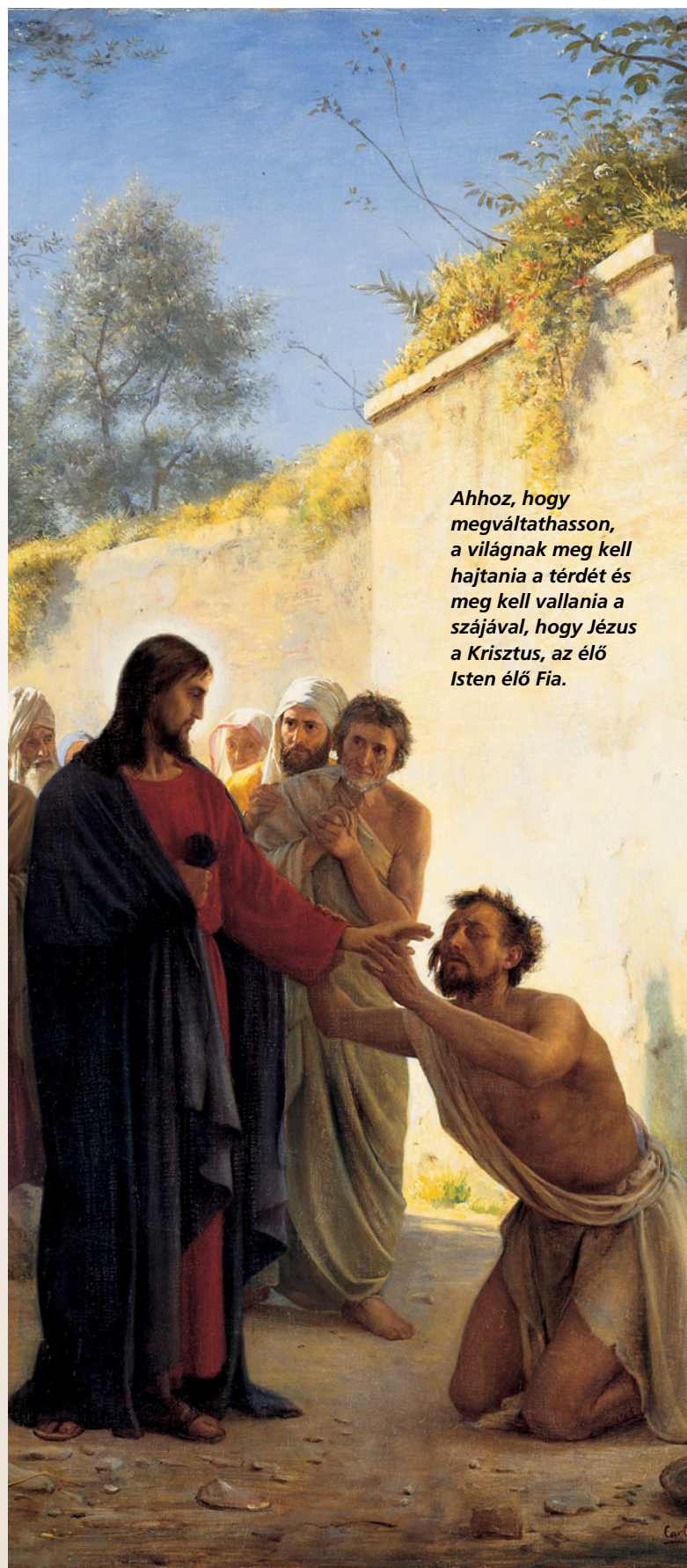
Egy dologban legalább egyetértünk a bírálóinkkal: abban, hogy az istenség ilyen megfogalmazása valóban felfoghatatlan. Nem csoda hát, hogy amikor az egyházra Istenről ilyen zavarba ejtő meghatározást erőltettek, egy negyedik századi szerzetes így kiáltott fel: „Jaj nekem! Elvették az Istenemet tőlem... és nem tudom, hogy kit imádjak vagy kit szólítsak.”⁷ Hogyan fordulhatunk bizalommal, szeretettel és hódolattal – nem is beszélve azon törekvéseinkről, hogy hozzá hasonlóvá váljunk – egy olyan Valaki felé, aki felfoghatatlan és megismerhetetlen? Mi van akkor Jézus imájával, mely szerint az „az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kít elküldtél, a Jézus Krisztust”? (János 17:3; kiemelés hozzáadva).

Soha nem célunk lealacsonyítani bárkinek a hitét vagy bármely vallás tanát. A tanaik iránt ugyanolyan tiszteletet tanúsítunk, mint amelyet a saját tanainkat illetően kérünk. (Ez is az egyik hittételünk.) De nem kisebb forrás, mint a témában etalonnak tekintett tekintélyes *Harper's Bible Dictionary* [bibliaszótár] rögzíti a következőt: „A szentháromság hivatalos tana, ahogy azt a negyedik és ötödik században összehívott nagy egyháztanácsok értelmezték, nem található meg [sehol] az [Újszövetségben].”⁸

Úgyhogy, őszintén szólva, mi nagyon nyugodtan tudatjuk mindenkivel, hogy nem osztjuk a negyedik vagy ötödik századi, pogány hatás alatt született Istenség-képet, ahogyan azok az első keresztény szentek sem osztották azt, akik tanúi voltak az élő Krisztusnak.⁹ Újszövetségi – és *nem* niceai – keresztények vagyunk.

Az Istenség egysége

Egyúttal azonban gyorsan megemlítem, hogy amikor e személyek különállóságát hangsúlyozzuk, ugyanennyire fontos azt is kihangsúlyozni, hogy Ők mennyire

Ahhoz, hogy megváltathasson, a világnak meg kell hajtania a térdét és meg kell vallania a szájával, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten élő Fia.

egységesek, és hogy valóban mennyire *Egy* az Istenség. Szerintem nyugodtan mondhatom, hogy részben azért értenek bennünket ennyire félre a keresztény világban, mert az Istenség önálló személyeinek kihangsúlyozásakor nem tettük hozzá elég gyakran annak elismerését és *határozott állítását*, hogy Ők gyakorlatilag minden más elképzelhető módon egységesek. Emiatt szükségtelen bírálatokat gyűjtötünk be, és a szükségesnél nehezebben érthetővé tettük az utolsó napi szent álláspontot.

Pedig a nagyszerű „Krisztus tana” rész a 2 Nefi 31-ben e kijelentéssel zárul: „[E]z Krisztus tana, és az egyetlen és igaz tana az Atyának, és a Fiúnak, és a Szentléleknek, mely egy Isten, vég nélkül” (2 Nefi 31:21).

Mindannyian olvastuk már a Szabadító fenséges közbenjáró imáját a János 17-ben. Tudjuk, hogy ez az egység kinyilvánítása az Atya és a Fiú között, illetve köztük és köztünk, földi tanítványaik között. Olvassátok el gyakran,

Arra kellene törekednünk, hogy egyek legyünk az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel, ahogyan azt Jézus is kérte az imájában.

különösen mert David O. McKay elnök (1873–1970) egy alkalommal úgy nevezte, hogy „a világban valaha szólott... legnagyobb ima”¹⁰. Arra kellene törekednünk, hogy egyek legyünk az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel, ahogyan azt Jézus is kérte az imájában.

Egy apostol tanúsága

Szavaimat e három isteni személyről szóló bizonysgommal zárom, akik a már említett „Örökkévaló Elnökséget” alkotják. Tanúságomat teszem a Szentlélekről e Szentlélek *lelke által*, melynek két nagy szerepe a tanúságtétel és a bizonyágtétel. Tanúságomat teszem, hogy a Szentlélek tanító, Vigasztaló, és személyes kinyilatkoztató. Tanúságomat teszem, hogy a Szentlélek minden dolgot az emlékezetünkbe tud idézni – ami különösképpen áldást jelent, hiszen az emlékezés a nekünk adott nagy parancsolatok egyike, többek között az úrvacsorai imákban is (lásd T&S 20:77, 79).

Bizonyágomat teszem, hogy a Szentlélek hatalma által elűzhetjük köreinkből a sötétséget, és figyelmeztetve lehetünk a veszély és hamisság ellen. Tanúságomat teszem, hogy a Szentlélek az ígélet Szent Lelke is, aki megerősíti és hitelesíti a szövetségeket és a szertartásokat, végső soron pedig megpecsételi az összes szabadító áldást az örök életre. Ámulattal tölt el, hogy ilyen könnyen kapcsolatba léphetünk az Istenség egyik tagjával, és hogy ilyen folytonosan és ismétlődően a társunk lehet, ha arra érdemesen élünk. Kifejezem szinte kifejezhetetlen hálámat a Szentlélek ajándékáért.

Tanúságomat teszem Jézus Krisztusról, az élő Isten élő Fiáról, aki megfizette a szabadító váltságot a lelketekért és a lelkemért és minden férfi és nő és gyermek lelkéért, Ádám-tól kezdve a világ végezetéig. Bizonyágomat teszem, hogy az evangélium első tantétele a *hit* az Úr Jézus Krisztusban, és hogy ez Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza alapja és központi üzenete.

Bizonyágomat teszem, hogy minden ember, aki erre a világra születik, Krisztus világosságával a lelkében születik. Tanúságomat teszem, hogy Ő az Első és az Utolsó, a kezdet és a vég, szabadításunk Alfája és Omegája. Kijelentem, hogy Ő a nagy Jehova, a megváltást hozó VAGYOK, Isten Báránya, aki megöletett már a világ megalapítása előtt. Bizonyágomat teszem, hogy valóban benne lakozott a teljesség, és hogy

Ő tökéletes, bűntelen emberként, hibátlanul és szeplőtelenül született, élt, és halt meg.

Hálás vagyok, hogy Jézus Krisztus felhatalmazása, amely minden örökkévaló jelentőségűt szabályoz a világegyetemben, az Ő nevét viseli: ez az Isten Fiának rendje szerinti szent papság. Ha ezeréves koromig élnék is, akkor sem tudnám megfelelően kifejezni azzal kapcsolatos csodálatomat és tökéletlenségemet, hogy elhívtak az Ő egyik apostolának – az Ő neve tanújának az egész világon.

*Ámulok, hogy Jézusunk mily nagyon szeretett,
Zavarba ejt irántam érzett nagy kegyelme.¹¹*

Tanúságomat teszem Istenről az Örökkévaló Atyáról, a nagy Elohimről, aki az én Atyám és a ti Atyátok, és aki lelki életet adott nekünk. Bizonyságomat teszem arról, hogy Ő a Szentség Embere; hogy a kegyelem és jóság, szeretet és könyörület csupán érintőleges leírását adják az Ő fő és örök jellemvonásainak. Bizonyságomat teszem, hogy Krisztus azért jött, hogy megmutassa nekünk az Atyát, ezért pedig helyesen nevezték Őt az Ember (a Szentség Embere) Fiának.

Tanúságomat teszem, hogy Isten az Atyánk a szabadítás nagy tervének szerzője, és hogy amit ma Jézus Krisztus evangéliumaként ismerünk, annak a másik neve Isten evangéliuma (lásd Rómabeliek 1:1; lásd még 2–3. versek). Tanúságomat teszem, hogy az Atya volt és maradt minden dolog Alkotója, aki Jehován és más mennyei megbízottain keresztül végezte az alkotás munkáját, és megosztotta szeretett Fiával az Alkotó titulását. Bizonyságomat teszem, hogy a Fiú nevében kell *szolgálnunk* az Atyát, ahogyan *imádkoznunk* is a Fiú nevében kell az Atyához.

Bizonyságomat teszem, hogy Jézus Krisztus az Atya akaratát jött cselekedni, az Atya tanát tanította, és a saját szabadulását az Atyán keresztül érte el. A legünnepélyesebben teszem

tanúságomat, hogy az Atya úgy szerette a világot, a gyermekeit, hogy a legjobb gyermekét, a tökéletes gyermekét, az Egyszülött gyermekét adta, hogy aki hisz Őbenne, annak örök élete legyen (lásd János 3:36; 6:47; Hélamán 14:8).

Hálás vagyok az Atyáért, a Fiúért és a Szentlélekért, akiknek a nevében a szent és szabadító szertartásokat végezzük ebben az egyházban, a keresztelestől kezdve a templomi pecsételésekig. Arra hívok közöttetek mindenkit, hogy alaposan ismerje meg ezeket az isteni személyeket. ■

JEGYZETEK

1. Joseph Smith idézet, *History of the Church*, 6:305.
2. Joseph Smith idézet, *History of the Church*, 6:305.
3. *Lectures on Faith* (1985), 38, 42.
4. Bruce R. McConkie, "Our Relationship with the Lord" (Brigham Young University devotional, Mar. 2, 1982), 1, speeches.byu.edu.
5. Bruce R. McConkie, "Our Relationship with the Lord," 1–2.
6. *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008). 31.
7. In Owen Chadwick, ed., *Western Asceticism* (1958), 235.
8. Paul J. Achtemeier, ed., *Harper's Bible Dictionary* (1985), 1099.
9. A téma részletes tárgyalását lásd Stephen E. Robinson, *Are Mormons Christians?* (1991), 71–89; lásd még Robert L. Millet, *Getting at the Truth: Responding to Difficult Questions about LDS Beliefs* (2004), 106–22.
10. David O. McKay, in Conference Report, Oct. 1967, 5.
11. Ámulok Jézus szeretetén. *Himnuszok*, 115. sz.

Jézus Krisztus az Atya akaratát jött cselekedni, az Atya tanát tanította, és a saját szabadulását az Atyán keresztül érte el.

FELISMERTEM ISTEN SZAVÁT

Évekkel ezelőtt a São Paulo-i reptér egyik könyvesboltjában megláttam a vitrinben egy könyvet, melynek címe A Mormon könyve: Egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról volt. Kétségeim voltak afelől, hogy hanyatló és irányát vesztett világunk elfogadna egy másik tanúbizonyosságot Jézus Krisztusról, és a hétvége során ezen a könyvön járt az agyam.

Végül nem tudtam tovább tűrtöztetni magamat, és visszatértem a könyvesboltba, hogy megvegyem. Amikor azonban odaértem, nem találtam a könyvet. Körülírtam az eladónak, de ő azt mondta, hogy még csak nem is látta soha. Semmiféle feljegyzést sem talált róla, pedig a vitrinben lévő összes könyv benne volt a katalógusban.

Valamivel később a gyógyszerteremben észrevettem egy nyitott könyvet a pulton. Ahogy elkezdtem olvasni, kibontakozott előttem egy Korihór nevű ember története, aki kitartóan megkérdőjelezte Isten hatalmát, míg végül megnémult. Átgondolva az elolvasott szavakat, felismertem, hogy azok Istentől származnak.

Ebben az időben éppen mennyei iránymutatást kerestem. Egy nap letérdeltem és buzgón imádkoztam, arra kérve Istent, hogy mutassa meg nekem az igaz ösvényt, amely hozzá visz majd engem. Néhány nappal később megbetegedett a fiunk, ezért megint elmentem a gyógyszerterembe. Már éppen távozni készültem, amikor bejött három fiatal, névtáblás amerikai. Azonnal melegséget éreztem a mellkasomban, ami arra készítetett, hogy szóba elegyedjek velük.

Elmondták, hogy Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésére érkeztek Brazíliába. Megkérdeztem, hogy tudnának-e engem is tanítani, és megállapodtunk egy időpontban.

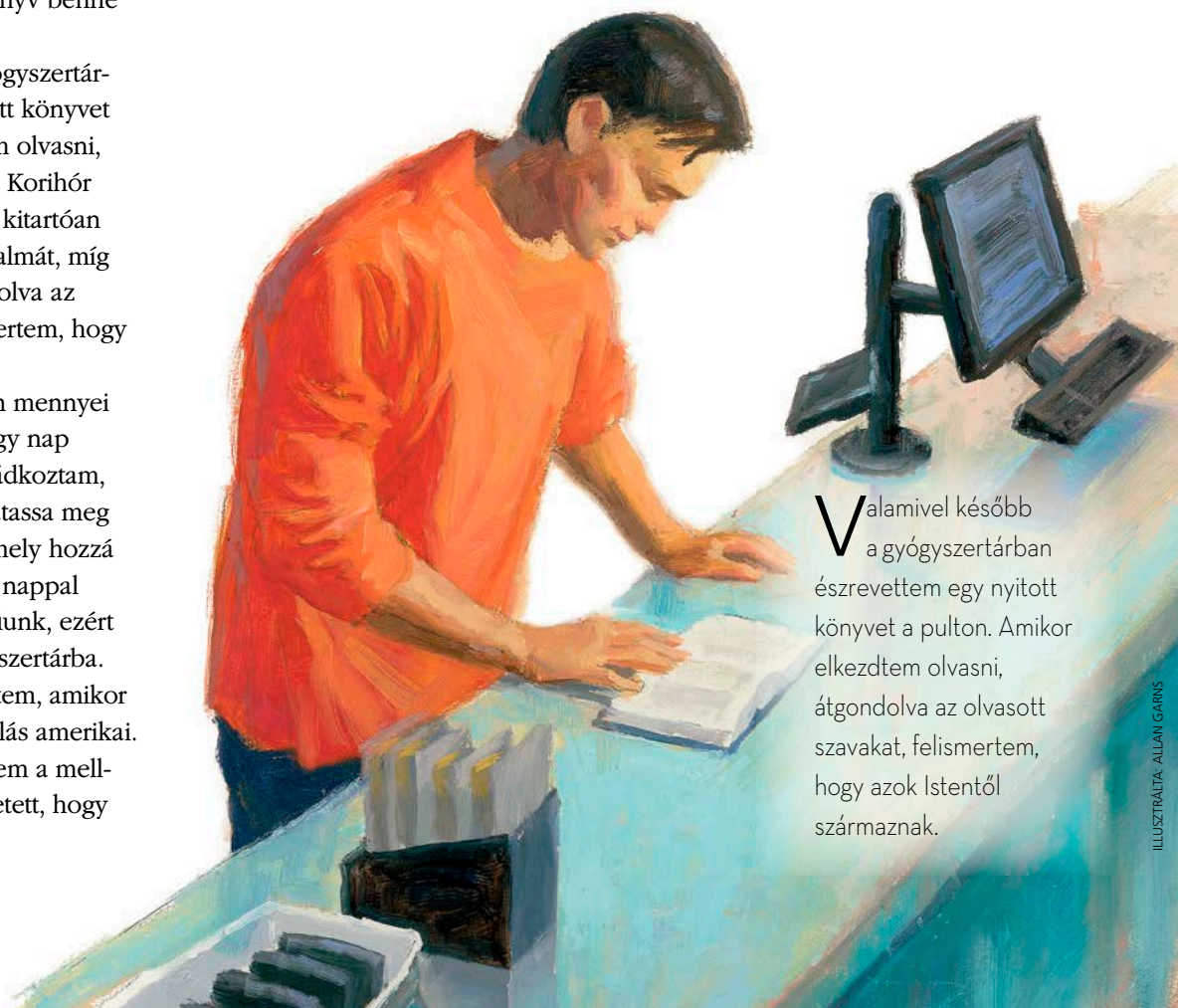
Amikor először hallottam Joseph Smith prófétáról, tudtam, hogy az imám válasza talált. Azután a misszionáriusok átnyújtottak nekem egy könyvet. Megdöbbenésemre a Mormon könyve volt az – pont olyan, mint amilyet a vitrinben láttam. Ismét kellemes melegséget éreztem, és a boldogságtól alig jutottam szóhoz.

A misszionáriusok elmagyarázták a könyv eredetét, és megkértek, imában

kérdezzem meg róla Istent, hogy igaz-e. Addigra már teljes bizonyosságom volt a könyv isteni eredetéről, hiszen az Úr megmutatta nekem – kétszer is. Mindazonáltal minden részletre kiterjedően megvizsgáltam. Amikor a 3 Nefi 17. fejezetét olvastam, tudtam, hogy Istentől való történetet tartalmaz, mert Jézus Krisztus szavait tartalmazta.

Bizonyosságom alapja az a tudás, hogy a Mormon könyve Isten szavát tartalmazza. Megváltoztatott engem, és ez a változás most is tart. ■

José Evanildo Matias Fernandes,
Brazília, São Paulo

Valamivel később a gyógyszerteremben észrevettem egy nyitott könyvet a pulton. Amikor elkezdtem olvasni, átgondolva az olvasott szavakat, felismertem, hogy azok Istentől származnak.

Nem tudom pontosan, hogy mennyi ideig tartott, de egy nap végül ismét megízlelhettem Isten szeretetét. Olyan volt, mint a melengető napfény egy hosszú tél után.

ÁTKELTEM A SÖTÉTSÉG KÖDFÁTYOLÁN

Néhány évvel ezelőtt különösen sötét időszakon mentem át az életemben. Számos nehéz kihívással néztem szembe, a súlyos terhek miatt pedig a hangulatom nyomott volt, és magam alatt voltam.

Az egyik vasárnap az egyházban körbenéztem a sok boldog családon, akik himnuszokat énekeltek és megízlelték Isten szeretetét. Én is így akartam érezni, de mintha valamilyen fizikai akadály lett volna az utamban.

Korábban már éreztem a Lelket, de egy ideje nem voltam rá képes. Ugyanúgy, ahogyan az Lehinek az élet fájáról való látomásában történt, teljesen körülvevta a sötét köd – még a fát sem láttam (lásd 1 Nefi 8:2–24).

Ahogy elkezdődtek az úrvacsorai imák, lehunytam a szememet és a Mennyei Atyához fordultam, az Ő szeretetének bizonyosságáért imádkozva.

Azt kérdeztem Tőle, hogy miért nem ehetek az élet fájának gyümölcséből.

Miközben Lehi álman gondolkodtam, belém hasított a felismerés! „Miért is nem jutott ez hamarabb eszembe?” – gondoltam. A sötétség ködfátyolain való átkelés teljesen megszokott része Isten tervének. Ő időről időre engedi, hogy nehézségeket éljünk át, és így teljes mértékben Őrá és a Fiára támaszkodhassunk. Az a megoldás, ha a vasrúdba kapaszkodunk. Még mindig a sötét ködben éreztem magamat, de már volt reményem.

Amint ez a benyomás elhagyta az elmémet, éreztem a Szentlélek kellemes bizonyosságát azt illetően, hogy a megpróbáltatásaim el fognak múlni. A Lélek bizonyosságot tett, hogy van egy Mennyei Atyám. Letöröltem a könnyeimet, hálát adva, hogy ismét képes voltam érezni a Lelket.

Elkezdtem elmélyedni a szentírásokban. Még sok sötét nap várt rám, de megvolt a hitem, hogy a vasrúdba – Isten szavába (lásd 1 Nefi 11:25) – kapaszkodva kiszabadulok a sötét ködből. Nem tudom pontosan, hogy mennyi ideig tartott, de egy nap végül ismét megízlelhettem Isten szeretetét. Olyan volt, mint a melengető napfény egy hosszú tél után.

Amikor időnként az élet kihívásaival küzdöttem, észben tartottam azt az ígéretemet, erősen fogok kapaszkodni a vasrúdba a szentírások és a próféták szavainak tanulmányozása által. Tudom, hogy amikor leereszkedik a sötét köd, rendelkezésemre állnak az eszközök ahhoz, hogy átkeljek rajta, ahogyan az az ígélet is, hogy a túlfelén meleg fogadtatásban lesz részem. ■

Juventa Vezzani, USA. Kalifornia

TUDOD, HOGY IGAZI!

A kaliforniai Oaklandben az egyik napon bejött egy kedves hölgyismerősöm az áruházba, ahol dolgoztam, és elhívott vacsorázni. Azt mondta, hogy két mormon misszionárius is csatlakozni fog hozzánk.

A vacsora után a misszionáriusok felállítottak egy kis filctáblát és elkezdtek kérdezgetni. Egy kicsit ideges lettem. Csak arra vágytam, hogy végigmondják és elmenjenek.

A beszélgetés végén azonban az egyik fiatal utahi misszionárius közelebb húzta a székét, a szemembe nézett, átadott egy Mormon könyvét, és megosztotta a bizonyosságát. Elmondta,

tudja, hogy az egyház igaz, és hogy a könyv elolvasása által én is megtudhatom. Ezután a Moróni 10:4-et idézte és elmondta, hogy ha őszinte szívvel és igaz szándékkal kérdezem meg Istent, akkor Ő kinyilvánítja nekem a Szentlélek hatalma által a könyv igaz voltát.

A rákövetkező héten több fejezetet is elolvastam, majd ismét találkoztunk az ismerősömnél. A harmadik beszélgetésünk után a utahi misszionárius befejezte a misszióját és hazautazott.

Továbbra is minden este olvastam és imádkoztam, azt kérdezve, hogy igaz-e a könyv. Az egyik esti ima után lefeküdtem és további fejezeteket olvastam el.

Hirtelen egy hangot hallottam, amint négy rövid szót mond: „Tudod, hogy ez igaz!”

Addig még soha nem hallottam, hogy beszélt volna hozzám a Lélek. Akkor azonban rögtön tudtam, hogy Isten ismer és szeret engem. Annyira elréményültem, hogy nem tudtam visszatartani a könnyeimet. Tudtam, hogy csatlakoznom kell Jézus Krisztus igaz egyházához. Azt is megértettem, hogyan mondhatta a fiatal utahi misszionárius, hogy tudja, hogy az egyház igaz.

Csatlakoztam az egyházhoz és később feleségül vettem egy gyönyörű fiatal nőt a Kaliforniai Oakland

Kezembe fogtam a könyvet, a szemébe néztem, visszaadtam neki, és ezt mondtam: „Tudom, hogy ez a könyv igaz!”

templomban. Nyolc gyermekünk született, és 33 éven át éltünk Kaliforniában, mielőtt Utahba költöztünk.

Néhány évvel ezelőtt a legfiatalabb lányunk a missziójára készült, és rákérdezett, hogy vajon megpróbáltam-e valaha is kapcsolatba lépni azzal a fiatal misszionáriussal, aki először tanított.

„Sokat gondoltam rá ez elmúlt években – feleltem neki –, de nem tudom, hogyan érhetném el.”

A lányom 10 perc múlva visszajött és azt mondta: „Itt a telefonszáma.”

Amikor elértem, hosszasan beszélgettünk. Elkérte az e-mail címemet, hogy „képbe hozzon” engem az életét illetően. A másnapi e-mailjében megírta, hogy már több mint 40 éve nem egyháztag, és reméli, hogy ezzel nem okoz nekem csalódást.

„Hogy is lehetnék csalódott? – válaszoltam neki azonnal. – Megváltoztatad az életemet!”

Váltottunk még néhány e-mailt és megbeszéltünk egy találkozót. Hamarosan autóba ültem és elmentem hozzá. Behívott és bemutatott a feleségének. Miközben a közös múltról beszélgettünk, megkérdeztem, hogy van-e nála egy Mormon könyve. Felment és lehozott egy példányt. Kezembe fogtam a könyvet, a szemébe néztem, visszaadtam neki, és ezt mondtam: „Tudom, hogy ez a könyv igaz! Ha elolvasod a Moróni 10:4-et, és imádkozol róla, akkor te is bizonyosságot nyerhetsz annak igaz voltáról.”

A rákövetkező pár hónap során olvasott, imádkozott és bűnbánatot tartott. Hamarosan a 18 éves fia újrakeresztelte, én pedig abban az áldásban részesültem, hogy konfirmálhattam őt.

Tudom, hogy a lányom sugalmazást kapott a kérdése feltételére, és azt is tudom, hogy a Mennyei Atya készített fel bennünket a 45 éves találkozóra.

Megtanultam a Mormon könyve erejét. Azt is megtanultam, hogy soha ne mondjak le senkiről, aki eltévedett az egyháztól. ■

Henry „Hank” Brown, USA, Utah

VAJON ELEGET TANULTAM?

Tizenéves korom óta hűségesen olvastam a Mormon könyvét minden nap. Még azokon az estéken is, amikor kimerülten zuhantam ágyba és rájöttem, hogy aznap még nem olvastam, fogtam és elolvastam legalább néhány verset.

Két évvel ezelőtt felkértek, hogy az Ószövetséget tanítsam a kora reggeli ifjúsági hitoktatáson. Sokkal kevésbé voltam otthon az Ószövetségben, mint bármely másik szentírásbeli könyvben, ezért voltak olyan napok, amikor három-négy órát is készültem egy-egy tanításra. Mivel ilyen sok időt töltöttem a Biblia és az utolsó napi kinyilatkoztatások tanulmányozásával, abbahagytam a napi Mormon könyve olvasást. Esténként megvolt a családi olvasás és időnként a leckékhez is használtam belőle keresztutalást, ezért úgy éreztem, hogy megvan az elégséges napi evangélium-tanulmányozás.

A tanév közepe felé, januárban, a cövekelnökünk azt a kihívást intézte a cövekhez, hogy mindennap

olvassunk el egy fejezetet a Mormon könyvéből. Habár még nem tudtam, hogyan fogok erre időt találni a zsúfolt ifjúsági hitoktatási feladataim mellett, de úgy döntöttem, hogy elfogadom a kihívást. Nemcsak ahhoz kellett ez nekem, hogy magamat megerősíthessem, hanem ahhoz is, hogy példát mutathassak a gyermekeimnek és a tanulóimnak.

Attól kezdve naponta elolvastam egy fejezetet a Mormon könyvéből mielőtt elkezdtem a hitoktatási óráimra készülni, vagy mielőtt lefeküdtem. Az életembe olyan lelkeség és erő költözött vissza, amelyről nem is tudtam, hogy eltávozott. Az ifjúsági hitoktatási óráim, amelyek addig is jól mentek, még jobbak lettek. Az Ószövetség egyes nehezebben érthető részei világosabbá váltak. Arra is rájöttem, hogy a próféták szavainak és Mózes törvényének sűrű tanulmányozásából adódóan jobban értem a Mormon könyvét is.

A Mormon könyve bevezetőjében Joseph Smith próféta e szavai is szerepelnek: „Megmondtam a testvéreknek, hogy a Mormon könyve a leginkább hibátlan könyv a földön, és vallásunk záróköve, és aki annak előírásai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által.”

A Mormon könyve az evangélium összes részét egybefűzi, valamint erőteljes bizonyosságot tartalmaz Jézus Krisztusról és a szabadítás tervéről. Segít abban, hogy minden más is értelmet nyerjen az életemben. Hálás vagyok, hogy a Mormon könyve része a mindennapi életemnek. ■

Angie Nicholas, USA, Texas

Írta: Paul B.
Pieper elder
a Hetvenektől

A HALANDÓSÁG

kinyilatkoztatott valóságai

Minden ember egyedi körülmények közé helyeztetik a földre. Az Úr azonban olyan igazságokat is kinyilatkoztatott a halandó élet céljait illetően, amelyek egyediségünk dacára mindannyiunkra vonatkoznak. Ezeket az igazságokat már első szüleinknek, Ádámnak és Évának megtanította, napjainkban pedig megerősítette.

Én úgy hívom ezeket az igazságokat, hogy „a halandóság valóságai”. Ahhoz, hogy elnyerhessük a halandó tapasztalásból fakadó legteljesebb áldásokat és előnyöket, meg kell értenünk és be kell fogadnunk ezeket a kinyilatkoztatott valóságokat. Ha nem sikerül ezeket megértenünk, vagy – ami még rosszabb – tudatosan hagyjuk őket figyelmen kívül, annak az lesz az eredménye, hogy az időnk itt a földön nem lesz jól eltöltve, elégtelenül lesz kihasználva, vagy akár teljességgel el lesz pazarolva.

Nem elég csupán annyi, hogy a földre érkezünk, halandó testet kapunk, és leélünk itt egy életet. Ahhoz, hogy az itt töltött időnek értelme legyen, a halandóság Isten által megszabott céljainak megfelelően kell élnünk

és meg kell azokat tapasztalnunk – egészében, maradéktalanul, teljes szívből –, ahelyett hogy elvonnák figyelmünket az érdekes, kényelmes és kézenfekvő dolgok.

Amikor Ádám és Éva kiűzettek az Éden kertjéből, egy halandó világba léptek be. Az Úr úgy készítette fel őket a halandó tapasztalataikra, hogy tanította őket azokról a valóságokról, amelyeket megtapasztalnak majd. Szeretnék most áttekinteni hármat e valóságok közül.

Kezdetnek idézzetek fel, hogy sok halandóság előtti lélek nem kapott halandó testet, mert nem tartották meg az első állapotukat.¹ Az a szándékuk, hogy megakadályozzanak bennünket a halandóság teljességének megtapasztalásában. Arra törekednek, hogy távol tartsanak bennünket azoktól a tapasztalatoktól, amelyek az örök boldogságunk felé visznek.

1. valóság: A munka segít kifejleszteni az örök élethez elengedhetetlen jellemvonásokat és tulajdonságokat.

Isten így szólt Ádámhoz: „Arcod verejtékével fogsz kenyeret enni, míg

vissza nem térsz a földre” (Mózes 4:25; lásd még 1 Mózes 3:19). Egyesek átokként jellemzik az Úr ezen szavait, amelyeket Ádámról és utódairól mondott volna, mert Ádám vett a tiltott gyümölcsből. Én azonban egy szerető Atya szavait hallom, aki elmagyarázza fiatal és tapasztalatlan fiának, hogy milyen állapotok várnak rá abban a bukott, halandó világban, melyben ez a fiú hamarosan élni fog.

Ahogy egy földi apa is felkészíti az otthona elhagyása előtt álló fiút, az Atya is segített az első férfinak felkészülni az otthonától távoli, önálló életre. Elmagyarázta, hogy a munka egy új valóság – a halandóság valósága.

A Mennyei Atya tudta, hogy Ádámnak és Évának hamarosan meg kell küzdeniük az elemekkel és magával a földdel is. Ellentétben az Éden kertjében tapasztaltakkal (ahol mindent megkaptak), a halandó élet testi és szellemi erőfeszítést, verejtéket, türelmet és kitarást fog követelni tőlük a túléléshez.

A munka elsajátítása – elménk, testünk és lelkünk képzése és fegyelmezése, erőfeszítés, alkotás, teljesítés és fejlődés céljából – minden halandó élet

Kerüljük el az emberi előírások délibábjait, és összpontosítsunk az Isten által adott, kinyilatkoztatott valóságokra, hogy a halandóságon át vezető utunk gazdag, teljes és valós legyen.

alapvető valósága. Ez az egyik módja annak, ahogyan olyanná válunk, mint Isten, és megvalósítjuk az Ő általa szabott célokat a földön. Mennyei Atyánk, Jézus Krisztus és a Szentlélek mind munkálkodnak. Munkájuk és dicsőségük az, hogy véghezvigyék az ember halhatatlanságát és örök életét (lásd Mózes 1:39). A valóság az, hogy nem lehet dicsőség munka nélkül.

Az egyik fő ok, amiért a férfiaknak dolgozniuk kell, hogy a családjukról gondoskodjanak. A család: Kialtvány a világhoz a szükségletekről való gondoskodást a három, kifejezetten a férfiaknak adott szerep között sorolja fel.² Annak a férfinak, aki tud dolgozni és képes gondoskodni önmagáról, megvan az az önbizalma is, hogy megházasodva képes lesz gondoskodni a felesége és a gyermekei szükségleteiről.

H. David Burton püspök, az egyház korábbi elnöklő püspöke ezt mondta: „A tisztességes és termékeny munka elégedettséget és önbecsülést eredményez. Miután mindent tőlünk telhetőt megtettünk, hogy gondoskodjunk a saját és a családjuk szükségleteiről, bizalommal fordulhatunk az Úrhoz, ha valami fogyatkozás lenne még bennünk.”³

Sátán mindig résen van, hogy elpusztítsa Isten céljait, és aláássa halandóságunk megtapasztalását. Közömbösítő az a hangsúlyt, melyet az Atya a munkára helyez, az ellenség sokakat meggyőzött napjainkban, hogy az élet fő célja a munka elkerülése. A mai társadalmakban sokan azon vannak, hogy jól fizető, de kevés munkát

igénylő állást, illetve erőfeszítés nélkül magas hozamot fizető befektetéseket vagy megoldásokat találjanak, valamint olyan támogatásokat, amelyek anélkül állják az összes kívánságukat, hogy az nekik bármibe is kerülne. Egyesek azon vannak, hogy kölcsönzött – visszafizetni soha nem szándékozott – pénzből élve kerüljék el a munkát. Nem hajlandóak dolgozni, költségvetést készíteni és takarékoskodni mielőtt költenének. Az egyházi vezetők azt tanácsolják, hogy dolgozzunk mindazért, amit megszerzünk, és „[k]erüljük az adósságot[ot], kivéve] ha valamilyen alapvető szükségletre van szó”⁴.

Az ellenség által alkalmazott másik alattomos mesterkedés az, hogy virtuális vakvágányra tereli a férfiak munka és teljesítmény iránti természetes törekvését. Isten azzal a szándékkal helyezte a versenyt és a teljesítmény iránti vágyat a fiatal férfiakba, hogy e törekvés révén hűségesen gondját viselhessék családjuknak. Fiatalon ezt a törekvést tanulmányi, sportolói vagy egyéb olyan elfoglaltságok felé lehet terelni, amelyek segítenek elsajátítani a kitartást, a fegyelmet és a munkát. Sátán azonban alig észrevehetően eltéríti ezt a törekvést, és a videojátékoknak egy olyan virtuális világába irányítja azt, amely felemészti az időt és a törekvéseket, és függőséghez vezet.

Bármilyen keményen játszottok is egy videojátékot, a virtuális munka soha nem adhatja meg nektek a valódi munkát kísérő elégedettséget. A valódi munka olyan erőfeszítés, kitartás, türelem és fegyelem, amely érdemleges tudás megszerzésére, egy

szükséges munka elvégzésére, vagy egy kihívást jelentő célkitűzés megvalósítására irányul.

Ha a halandóság során nem tanulunk meg dolgozni, elmulasztjuk megvalósítani az összes lehetőségünket és az ebben az életben elérhető boldogságunkat, illetve nem fejlesztjük ki az örök élethez elengedhetetlen jellemvonásokat és tulajdonságokat.

2. valóság: Az örökkévaló házasság által tehetünk szert mindazokra az áldásokra, amelyeket Mennyei Atyánk nekünk kíván adni.

Az Úr a papság esküjében és szövetségében ezt ígéri:

„[A]kik hűségesek e két papság elnyerésére, amelyekről szóltam, ... Ábrahám magjává válnak, Isten egyházává, királyságává és kiválasztottaivá.

És emellett mindazok, akik befogadják ezt a papságot, engem fognak be, mondja az Úr;

...aki engem befogad, Atyámat fogadja be;

És aki befogadja Atyámat, befogadja Atyám királyságát; tehát megadatik neki mindaz, amivel Atyám rendelkezik.

És ez azon eskü és szövetség szerint van, amely a papsághoz tartozik” (T&S 84:33–35, 37–39).

Szerető Atyánk azt akarja, hogy minden egyes gyermeke részesedjen mindenből: a teljességből, az Ő teljességéből. Ahhoz, hogy ezt a teljességet elnyerje, „az embernek be kell lépnie a papság e rendjébe [értve ezalatt a házasság új és örök szövetségét]” (T&S 131:2).

Az örökkévaló házasság, illetve mindaz, aminek az elsajátítását és megtapasztalását elősegíteni hivatott, jelenti a kulcsot mindazon áldások elnyeréséhez, amelyeket Mennyei Atyánk a gyermekeinek kíván adni. Csak egy család (egy egymáshoz pecsételt férfi és nő, akik érdemesen élnek arra, hogy belépjenek az Úr házába) válhat erre jogosulttá. A papság áldásainak teljességében együtt, férjként és feleségként részesülnek – vagy sehogy.

Érdekes, hogy a papság esküjében és szövetségében az Úr olyan ígéretet használ, mint az *elnyerni* és a *befogadni*. Nem használja az *elrendelni* igét. A férfiak és a nők (együtt) a tempomban nyerik el és fogadják be úgy az ároni mint a melkisédeki papság áldásait és hatalmát. Miután egy házaspár befogadta ezeket az áldásokat az Úr házában, elsődlegesen az otthonuk az a hely, ahol isteni jellemvonásokat és tulajdonságokat fejleszhetnek ki: az egymás iránti áldozathozatal, egymás szolgálatát, egymás teljes hűséggel való szeretetét, valamint hogy egységesek legyenek egymás és Isten iránti szeretetükben.

Teljesség, papság, család – e három kapcsolódó szót mind ötvözi magában az örökkévaló házasság valósága. Ha mindent megteszünk, ami az erőnkől futja, hogy az örökkévaló házasságot a halandó életünk valóságává tegyük, az biztosítani fogja, hogy nem pazaroljuk el a földön töltött időnket.

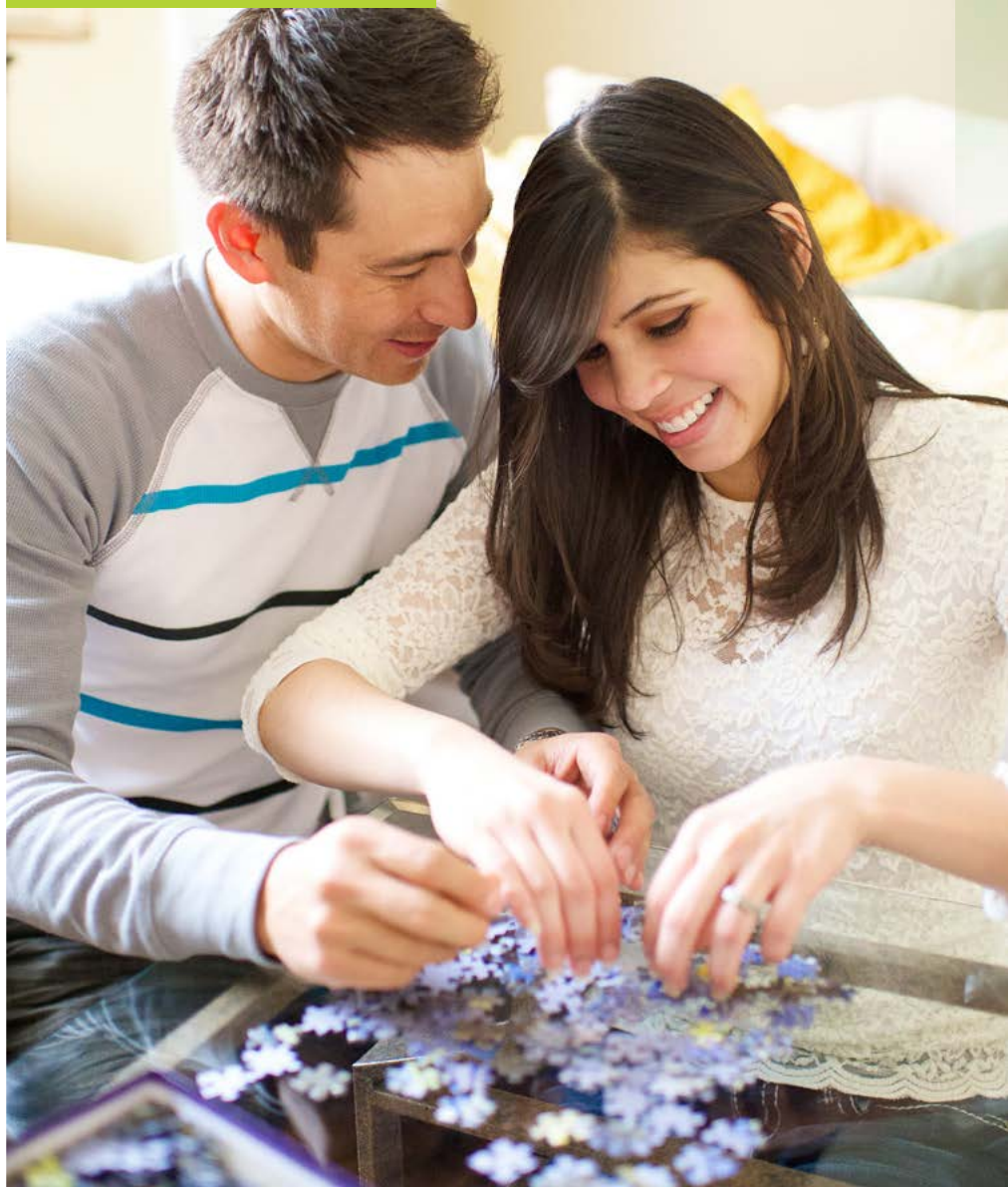
Sátán, az örök megtévesztő, mindenfelé ott van napjainkban, kifordítva és eltorzítva a halandóság valóságait. Állandóan túlórázik, hogy

a házasságnak még a jelentését és a fontosságát is lerombolja a férfiak és nők elméjében. Egyeseknek azt a hazugságot adja el, hogy a házasság szükségtelen, és a szerelem is elég. Mások felé a házasság új jogi meghatározásaival kísérli meg az

erkölcstelen kapcsolatok igazolását. Azok számára, akik hisznek a házasság Isten által adott meghatározásában, csökkenti a házasság fontosságát a tanulmányokhoz és az anyagi biztonsághoz képest. Félelmet ébreszt a házassággal járó áldozatokat és nehézségeket illetően. Sokan a félelemtől ledermedve, mintegy mozdulatlan tárgyként várják, hogy velük cselekedjenek, ahelyett, hogy mennének és hittel cselekednének.

Egyeseket, akik úgy érzik, hogy az igazi kapcsolatok építése túl sokat

Az örökkévaló házasság jelenti a kulcsot mindazon áldások elnyeréséhez, amelyeket Mennyei Atyánk a gyermekeinek kíván adni.

követel tőlük, de mégis vágyat éreznek egy bensőséges, társas kapcsolatra, a hamis remény a virtuális világba csábítja. Kísérleteik a virtuális intimitásra nem eredményezhetnek semmi más, mint még nagyobb űrt, vágyódást és szégyent. Sokakat szippant be az egyre újabb és újabb hiú keresgélés, amíg végül ez a szokás olyan függőséggé válik, melyet soha nem lehet kielégíteni.⁵ Rabul ejti őket egy olyan körforgás, amely fokozatosan elpusztítja az ellenálláshoz szükséges akaraterőt. Továbbra is megvan az önrendelkezésük, de nem reménykednek eléggé abban, hogy képesek lesznek ellenállni. E hálóba ragadva azt kockáztatják, hogy elszalasztják a halandóság egyik legfőbb valóságából, az örökkévaló házasságból fakadó öröm teljességét.

Ha beleragadtatok ebbe a hálóba, kérjétek segítséget. Ne várjatok. Ha

mégis így tesztek, azzal késleltetitek a növekedéseteket és fejlődéseteket a halandóságban.

Vizsgáljátok meg az életeteket. Ügyeljétek, hogy az elméteket ne homályosítsák el a házassággal kapcsolatos hamis elképzelések. Emlékezzetek, hogy a sikeres házasságok alapja „a hit, az ima, a bűnbánat, a megbocsátás, a tisztelet, a szeretet, az együttérzés, a munka és a tartalmas szabadidős tevékenységek”⁶.

Már ma kezdjétek el felépíteni ezeket a tulajdonságokat a saját életetekben. Amikor így tesztek, az Úr

Ádám és Éva értette, hogy a gyermekvállalás a halandóság egyik fontos valósága.

megnyitja számotokra a lehetőséget, hogy elnyerjétek mindazon áldások teljességét, melyeket Ő a gyermekei részére készített – a házasság új és örök szövetségét. Ne engedjétek a halandóságokat „teljesen elpusztuln[i]” (Joseph Smith története 1:39).

3. valóság: A gyermekvállalás és -nevelés segít kifejlesztenünk azon képességünket, hogy olyanokká váljunk, mint Isten.

Amikor Isten „megáldá”, vagyis egybepecsételte Ádámot és Évát, hogy létrehozza a földön az első családot⁷, parancsolatot adott nekik, hogy legyenek termékenyek, sokasodjanak, és töltsék be a földet (lásd 1 Mózes 1:28; Mózes 2:28). A házasság és a gyermekek összetartoznak. Azok a nemzősörők, melyek lehetővé teszik a halandó születést, csak olyan férfi és nő között használhatók, akik törvényes házasságot kötöttek.⁸

Ádám és Éva értette, hogy a gyermekvállalás a halandóság egyik fontos valósága. Engedelmeskedtek Isten parancsolatának „[é]s Ádám megismerte feleségét, és ő fiaikat és leányokat szült neki, és elkezdtek sokasodni és betölteni a földet” (Mózes 5:2). Napjaink prófétái kijelentették, „hogy Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van”⁹.

A mai világban azonban sokan már nem hiszik, hogy „[a]z Úrnak öröksége, a fiak” (Zsoltárok 127:3).

Évekkel ezelőtt eljött hozzám egy házasság küszöbén álló pár. Tanácsot kértek a gyermekeket illetően.

Emléztetem őket arra a parancsolatra, melyet a pecsételéskor kapnak majd, és azt tanácsoltam nekik, hogy az Úrral tanácskozva tartsák be ezt a parancsolatot. Emléztetem őket, hogy ez is egy olyan parancsolat, mint a tizedfizetés, a szombat megtartása és egyéb parancsolatok. Ha egy szövetség megkötetetik, a kérdés már nem úgy merül fel, hogy betartsák-e, hanem hogy miként tartsák azt be az Úrnak kedves és Ő általa jóváhagyott módon.

Figyelemmel kísértem őket a házasságuk kezdetétől. A férjnek egy éve volt még a diplomáig, a feleségnek pedig még egy éve volt hátra a mesterképzésből. Arra éreztek irányítást, hogy azonnal alapítsanak családot, a tanulmányaik és a jövőbeni munkájuk feletti bizonytalanság ellenére is. Nem volt könnyű vagy kényelmes ilyen hamar gyermeket vállalni. A férjnek állást kellett keresnie, költözniük kellett, a feleségének le kellett diplomáznia. Kijutott nekik az idegességből és az áldozatokból. A férjnek mindennap haza kellett rohannia és vigyáznia kellett a babára, hogy a felesége befejezhesse a disszertációját és a gyakorlatát. A feleség pedig két szoptatás és pelenka csere között tanult és írt.

Az Úr megáldotta és gyarapította őket. Míg sokan mások elvesztették az állásukat a 2008-as gazdasági lejtmenetben, a férj megtarthatta az állását, és elő is léptették. Mivel takarékosan éltek, a jelzálog kivételével már visszafizették az adósságaikat, és azóta már egy mesterképzést is ki tudtak fizetni hitelfelvétel nélkül. Mindeközben egyre több olyan értékes leckét tanultak, amelyeket csak

szülőként lehet elsajátítani. Gyermeket vállalni sem nem könnyű, sem nem kényelmes, viszont egy olyan parancsolat, amely segít nekünk valóra váltani a halandóság valódi áldásait.

Egy nagyszerű ajándék

A halandóság az egyik legnagyobb ajándék, melyet az Atyánk adott nekünk. Szeret minket és azt akarja, hogy teljesen és maradéktalanul használjuk ki ezt az ajándékot. Csak akkor tudjuk betölteni azokat a célokat, amelyekért a földre jöttünk, ha befogadjuk az Isten által kinyilatkoztatott valóságokat, és azokra összpontosítunk. Sátán tudja, hogy nem akadályozhatja meg, hogy testet kapjunk. Ezért azzal próbálkozik, hogy eltérítsen minket azoktól a céloktól, amelyekre e testek meg lettek alkotva – úgymint a munka, a házasság és a gyermekvállalás.

Ne éljünk céltalanul és tervek nélkül, hogy azután a végén jöjjünk rá: földi életünket a halandóság azon kinyilatkoztatott valóságaitól elkülönülve éltük le, melyek elengedhetetlenek itteni céljaink beteljesítéséhez. Kerüljük el az emberi előírások délibábjait, és összpontosítsunk az Isten által adott, kinyilatkoztatott valóságokra, hogy a halandóságon át vezető utunk gazdag, teljes és valóságos legyen. ■

Elhangzott a The Realities of Mortality című áhítati beszéd részeként, 2013. február 19-én a BYU–Idahón. A teljes angol nyelvű szöveg megtalálható a web.byui.edu/devotionalsand speeches oldalon.

JEGYZETEK

1. Lásd Ábrahám 3:26, 28.
2. Lásd A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.

AZ ÖRÖK GYARAPODÁS ÍGÉRETE

„Azok, akik nem kötnek házasságot, illetve akiknek nem lehetnek gyermekeik, nem záratnak ki az örökkévaló áldásokból, amelyekre törek-szenek, de amelyek jelenleg nem elérhetőek számukra. Nem mindig tudjuk, hogy az áldások hogyan és mikor kerülnek eléink, az örökkévaló gyarapodás ígérete azonban egyetlen hithű egyéntől sem tagadtatik meg, aki megköti és betartja a szent szövetségeket.”

Boyd K. Packer elnök (1924–2015), a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke: A bizonyosság. *Liahóna*, 2014. máj. 95.

3. H. David Burton, “The Blessing of Work,” *Liahóna*, Dec. 2009, 37.
4. Neil L. Andersen: Az Isten iránti áhítat a bölcsesség kezdete. *Liahóna*, 2013. jan. 26.; lásd még Robert D. Hales: Előrelátóan gondoskodni a fizikai és lelki szükségletekről. *Liahóna*, 2009. máj. 7–10.
5. Robert D. Hales elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt mondta, hogy „a függőség a természetes ember kínzó szükségérzete, melyet soha nem lehet kielégíteni” (Előrelátóan gondoskodni a fizikai és lelki szükségletekről, 10.).
6. A család: Kiáltvány a világhoz.
7. Lásd Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. (1954–56), 1:115, 2:71.
8. A család: Kiáltvány a világhoz.
9. A család: Kiáltvány a világhoz.

A 2016. ÉVI KÖZÖS TEVÉKENYSÉG MOTTÓJA

„KRISZTUSBA VETETT ÁLLHATATOSSÁGGAL KELL TEHÁT TÖREKEDNETEK ELŐRE,

*tökéletesen ragyogó reménységgel, és Isten és minden ember szeretetével.
Ha tehát előre törekedtek, Krisztus szaván lakmározva, és mindvégig kitartotok,
íme, ezt mondja az Atya: Örök életetek lesz” (2 Nefi 31:20).*

AZ ELŐRE TÖREKVÉS ÁLDÁSAI

Írta: a Fialat Férfiak Általános Elnöksége

Az egyház hithű tagjaként élt élet lenyűgöző áldásokat eredményez. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az élet nem lesz időnként nehéz. Kísértesek, hamis barátok, családi nehézségek – sorolhatnánk. Sok olyasmi lesz, ami megpróbál majd levonszolni titeket a szövetség ösvényéről.

Ezért van az, hogy olyan erőteljes üzenetet hordoz az idei év közös tevékenységének mottója, vagyis hogy „Krisztusba vetett állhatatossággal kell tehát törekednetek előre” (2 Nefi

31:20). Amikor Krisztusba vetett állhatatossággal törekedtek előre, hűen maradva a szövetségeitekhez, Isten csodálatos dolgokat tehet értetek és általatok. És egyúttal segíthet reményt, vigaszt és békességet éreznetek.

Joseph Smith próféta nagyon jól tudta ezt. Még csak 14 volt, amikor átélte az első látomást. Amikor letérdelt imádkozni a szent ligetben, egy

Stephen W. Owen, elnök (középen);
Douglas D. Holmes, első tanácsos (balra);
M. Joseph Brough, második tanácsos (jobbra)

láthatatlan hatalom támadt rá olyan elképesztő erővel, hogy a megsemmisítésével fenyegetett. Csak úgy menekült meg, hogy minden erejét összeszedve Isten szólította, és részesült az Atya és a Fiú látogatásában.

Később, amikor Joseph megosztotta ezt az élményt, egyes barátai és a helyi vezetők kigúnyolták (lásd Joseph Smith története 1:15–17, 21–26). Az üldöztetés soha nem maradt abba, és ez végül az életébe került 24 évvel később.

Joseph azonban reménységgel törekedett előre, és boldogan tette ezt az Úr szolgálatában. Miközben állhatatos maradt Krisztusban, és gyakorolta a hitét, hogy helyesen cselekedjen,

— KERESZTELÉS

— ÚRVACSORA

Isten megáldotta és támogatta őt. És ugyanezt fogja tenni veletek is.

Törekedjete tehát előre. Kötelezték el magatokat az evangélium szerinti életre. Tekinteteket függesszétek elmozdíthatatlanul a Szabadítóra. Rendelkeztetek „tökéletesen ragyogó reménységgel, és Isten és minden ember szeretetével”. „[Lakmározatok] Krisztus szaván.” Szolgáljatok a papság irányítása alatt. Törekedjete azzá válni, akivé Isten akarja, hogy váljatok.

Miközben szövetségeket kötve és megtartva törekedtek előre az örök élet felé vezető ösvényen, bizonyágunkat tesszük, hogy boldogságra fogtok lelni. ■

ELŐRE HALADVA

Írta: a Fialat Nők Általános Elnöksége

Elgondolkoztál már azon, hogy merre tartasz és hová szeretnél eljutni? A 2016. évi Közös Tevékenység mottója a 2 Nefi 31:20, és ez az egy vers hét tanáccsal szolgál az életetek irányát illetően. Fel fogjátok fedezni benne az

istenileg parancsolt *irányt, cselekvést, hozzáállást, tanulást*, és az erőfeszítéseitekért *megígért jutalmat*. Nézzünk meg néhány kulcsszót ebből a versből.

Az **előre törekedni** azt sugallja, hogy valós erőfeszítést kell kifejtene-tek valamilyen szembeszegülő erő ellen. Erőfeszítést kell fektetnünk az evangélium szerinti életbe, mert körülvessz minket az Isten parancsolataival való szembeszegülés világa.

Vajon **állhatatosak** vagytok Krisztusban? Meginyaghatatlanok vagytok-e az iránta való hűségetekben?

Ha „megmaradtok benne” (lásd János 15:4) és követitek a tanításait, akkor valóban állhatatosak vagytok, áldások pedig bizonyosan érnek majd benneteket.

A **reménységetek**, illetve **Isten és minden ember szeretete** növekedni

Bonnie L. Oscarson, elnök (középen);
Carol F. McConkie, első tanácsos (balra);
Neill F. Marriott, második tanácsos (jobbra)

fog, amikor megértitek és személyesen is megérezitek Isten szeretetét. Ez a megértés akkor növekszik, amikor **lakmározatok Krisztus szavain**, vagyis amikor hálásan és céltudatosan alkalmazzátok Krisztus szavait a személyes életetekben.

Végül pedig **ki kell tartanotok!** Szomorúnak és nyomasztónak tűnik mindez? Valójában a *kitartás* azt is jelentheti, hogy folytatod azt a jót, amit eddig is tettél – hogy következetes maradsz az előre törekvésben kifejtett erőfeszítéseid terén. Amikor biztosan haladsz az evangéliumi ösvényen, akkor éppen kitartasz.

Megéri? IGEN! A mi szerető Atyánk a mennyben azt akarja, hogy visszatérjünk hozzá, hogy **örök életünk** legyen Ővele, mert tudja, hogy ott lesz oly mértékű igaz, maradandó boldogságunk és örömünk, amelyet most el sem tudunk képzelni. Ezért van az, hogy a 2 Nefi 31:20-ban ilyen világosan és konkrétan le van írva, hogy mi kell az Őhöz való visszatéréshez. Az Ő segítségével meg tudjuk tenni. Ő mindig elkészíti az utat számunkra, hogy megteheszük, amit parancsol. ■

PAPSÁG

TEMPLOMI
FELRUHÁZÁS

TEMPLOMI
HÁZASSÁG

2 Nefi 31:20

Az idei év közös tevékenységének mottója segít meglátnunk, hogyan haladhatunk előre, miközben szilárdan állunk.

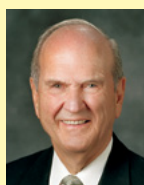

MINDVÉGIG KITARTOTOK

„Az a próbatétel..., melyet szerető Mennyei Atyánk adott nekünk,

nem az, hogy vajon kitarunk-e a nehézségekben, hanem az, hogy ezt hogyan tesszük. Az által álljuk ki a próbát, hogy megmutatjuk, hogy emlékezünk Őrá és azokra a parancsolatokra, amelyeket Ő adott.”

Henry B. Eyring elnök, első tanácsos az Első Elnökségben: Az Úr erejével. *Liahóna*, 2004. máj. 17.

KRISZTUS SZAVÁN LAKMÁROZVA

„A lakmározás többet tesz a kóstolgatásnál. A lakmározás a zamatok megízlelését jelenti. Akkor ízleljük meg a szentírások zamatát, amikor az örömteli felfedezés és a hithű engedelmesség szellemében tanulmányozzuk azokat. Amikor Krisztus szavain lakmározunk, akkor azok... [t]ermészetünk szerves részévé válnak.”

Russell M. Nelson elnök, a Tizenkét Apostol Kórumának elnöke: A szentírások útmutatása szerint élni. *Liahóna*, 2001. jan. 21.

TÖKÉLETESEN RAGYOGÓ REMÉNYSÉGGEL

„Miközben a gyenge reménység a hangulatunk és a történések kegyeire bíz bennünket, a »tökéletesen ragyogó reménység« megvilágosodott embereket eredményez. A fényességük látható, és általa látni is lehet! [...] Olykor a legmélyebb sötétségben nincs külső fény – csak egy belső fény, amely kalauzol és megnyugtat.”

Neal A. Maxwell elder (1926–2004), a Tizenkét Apostol Kórumából: „Brightness of Hope,” *Ensign*, Nov. 1994, 35.

ÖRÖK ÉLETETEK LESZ

Jézus Krisztus engesztelése által az Atya örök életet ígért nekünk (olyanná válhatunk, mint Ő), ha megteszünk bizonyos dolgokat. Íme néhány szentírásvers, amelyek felsorolnak párat ezek közül:

- János 3:15; 6:54
- Moróni 7:47
- Tan és a szövetségek 5:22; 101:38; 133:62
- Mózes 6:59

20. Krisztusba vetett állhatatossággal kell tehát »törekednetek előre, tökéletesen ragyogó reménységgel, és Isten és minden ember szeretetével. Ha tehát előre törekedtek, Krisztus szaván lakmározva, és mindvégig »kitartotok, íme, ezt mondja az Atya: Örök életetek lesz.

ISTEN ÉS MINDEN EMBER SZERETETÉVEL

Isten és minden ember szeretete lefedi mindkét nagy parancsolatot (lásd Máté 22:37–40). Másik szó lehet az ilyen szeretetre a *jószívűség*, vagyis Krisztus tiszta szeretete (lásd Moróni 7:47).

TÖREKEDJETEK ELŐRE

Mit kell tennetek, miközben előre törekedtek az örök élethez vezető ösvényen? Olvassátok el, mit tettek az emberek Lehi életfa látomásában (lásd 1 Nefi 8:30). Fel tudtok-e idézni egyéb példákat a szentírásokból?

KRISZTUSBA VETETT ÁLLHATATOSSÁGGAL

Az állhatatosság annyit tesz, mint szilárdan állni, kimozdíthatatlanul. A Krisztusba vetett állhatatosság megingathatatlan hitet jelent Őbenne, és engedelmességet a parancsolatainak, beleértve a szertartásokban való részvételét, valamint a szövetségek megkötését és megtartását.

KRISZTUSBA VETETT ÁLLHATATOSSÁGGAL
TÖREKEDJETEK ELŐRE.

2 NEFI 31:20

TANULNI A MENNYEI ATYÁRÓL: EGY MONUMENTÁLIS MUNKA

Rendszeresen imádkozol a Mennyei Atyához – de vajon eltűnődte-e valaha azon, hogy milyen is Ő? Vagy hogy miért is segített neked a múltkor megtalálni az elveszett kulcsaidat? Hogy vajon milyen jól ismer Ő téged? Vagy hogy miként tartja veled a kapcsolatot? Szerencsére soha nincs túl későn ahhoz, hogy többet tudj meg Istenről. Itt a lehetőség, hogy monumentális szentírás-tanulmányozásba fogj, melynek során pontosan megtudod, hogy miért gondol rád a világegyetem Istene, sok milliórd lélekgyermek Atyja.

A monumentális vállalkozásokba azonban olykor nehéz belekezdeni, ezért itt van ez a folyamatra segítségképpen.

Mindennap választhatsz egy kérdést az ábráról. Miközben követed a lépéseket és megválaszolod a kérdéseket, próbálj meg a Mennyei Atyáddal épült kapcsolatotra gondolni. Gondolj arra, hogy Ő milyen szerepet tölt be az élettedben, és tedd fel magadnak a kérdést: mit tehetsz, hogy közelebb kerüj Őhozzá? ■

VASÁRNAPI LECKÉK
.....
A hónap témája:

**AZ
Istenség**

Egyáltalán milyen az Isten?

Maté 7:9-11
1 János 1:5
Ether 3:12

AZ ISTENNEL TÖLTÖTT IDŐ

„Istennel fennálló kapcsolatunk megerősítéséhez időt kell szakítanunk arra, hogy egyedül lehessünk Vele. A mindennapi személyes imákra és szentírás-tanulmányozásra való csendes összpontosítás, az igyekezet, hogy mindig legyen érvényes templomi ajánlásunk, ez mind bölcs időbefektetésnek és erőfeszítésnek számít abbéli törekvésünkhöz, hogy közelebb kerüljünk Mennyei Atyánkhoz. Figyeljünk a Zsoltárokból olvasható felszólításra: »Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!« [Zsoltárok 46: 1 1].”

Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben: Dolgok, melyek a leginkább számítanak. *Liahóna*, 2010. nov. 21.

Mely szavak keltek fel a figyelmedet?
Voltak ismétlődő szavak? Nézd meg őket a szótárban vagy a Kalauz a szentírásokhoz segédletben.

Miként azonosak és mégis különbözőek Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus?

János 3:16, 35

Mormon 7:5-7

János 17:20-23

Állíts össze egy családi est leckét a tanultakról.

Hogyan ismerhetem meg a Mennyei Atyát?

János 14:6-9
1 János 4:7
Alma 30:44
Tan és a szövetségek 132:22-24

Keress rá az LDS.org oldalon a szentírásversekben talált kulcsszavakra. Keress a témához kapcsolódó rövidfilmet az lds.org/media-library oldalon.

Emberek milliárdjai élnek a földön! Hogyan is ismerhetne a Mennyei Atya engem?

1 Sámuel 16:7

Zsoltárok 82:6

Lukács 12:6-7

Tan és a szövetségek 93:23

Mik az egyes szentírásversek fő üzenetei? Próbáld meg egyetlen rövid mondatban összefoglalni.

Hallottuk már, hogy imában szóljunk a Mennyei Atyához. De a Mennyei Atya hogyan szól hozzám?

Tan és a szövetségek 1:38
Tan és a szövetségek 8:2-3
Tan és a szövetségek 9:8-9

Miként szoktál beszélni Istenhez? Min változthatnál a tanultak eredményeképpen?

Maradt még kérdésed a Mennyei Atyáról, Jézus Krisztusról vagy a Szentlélekről? Jegyezd fel és használd azokat a jövőbeni szentírás-tanulmányozásokhoz, ha elfogynak a folyamatára kérdéseid. És persze azt se feledd, hogy mindig támaszkodhatsz az olyan forrásokra, mint a Kalauz a szentírásokhoz, a Hűek a hithez, és a Prédikáljátok evangéliumomát!, ha többet szeretnél tudni az általad tanultakról!

Moróni, az anyukám és egy éleltre szóló lecke

*Ez a Mormon könyvebeli lecke segített rájönnöm,
hogy lelkileg soha nem vagyok egyedül.*

Írta: Louisa Hoe

Sok minden megváltozott abban az évben, amikor 17 lettem. Egy új iskolában tanultam tovább, és az ifjúsági hitoktatásban is megkezdtem a harmadik évet. Ráadásul új ifjúsági hitoktatóm is lett: az anyukám.

Említettem már, hogy én voltam az egyetlen tanuló az osztályában? Mivel az új iskolám egy óránnyira volt vonattal a lakóhelyünkől, édesanyám úgy döntött, hogy ő fogja nekem megtartani otthon a kora reggeli ifjúsági hitoktatást, hogy időben beérjek az iskolába. Szerencsés helyzet volt, hogy ő tanított engem mindennap, de egy kicsit idegtépő is. A lehető legalaposabban oda kellett figyelnem rá, ami reggel fél hatkor eléggé küszködve ment.

A Mormon könyvének tanulmányozása során elérkeztünk Morónihoz, ahhoz a prófétához,

akit kifejezetten csodálok. Valahogy mégis mindig motoszkált bennem a kérdés: Miért volt Moróni egyedül?

Miért nem küldött Mennyei Atyánk valakit, aki elkísérte volna? Miért nem panaszkodott, amikor teljesen

AZ OTTHONON: EVANGÉLIUMI TANMŰHELY

„Az egyik hely, ahol a leginkább kell arra törekednünk, hogy eltöltsön bennünket a világosság és az igazság, az a saját otthonunk. [...] A családok az Úr földi műhelyei, melyeknek célja, hogy segítsenek nekünk az evangéliumról tanulni és aszerint élni. Azzal a szent felelősséggel érkezünk a családjunkba, hogy segítsünk egymásnak lelkileg megerősödni.

Erős örökkévaló családok és Lélekkel teli otthonok nem teremnek csak úgy maguktól. Létrehozásuk nagy erőfeszítésbe és időbe kerül, és a család minden egyes tagjának ki kell vennie belőle a részét. Minden otthon más, de már az is sokat számít, ha az egyes otthonokban van legalább egy valaki, aki az igazságot keresi.”

Cheryl A. Esplin, első tanácsos az Elemi általános elnökségében: Töltsük be otthonunkat világossággal és igazsággal! *Liahóna*, 2015. máj. 8.

ÖTLETEK AZ EVANGÉLIUM OTTHONI TANULÁSÁHOZ ÉS AZ ASZERINTI ÉLETHEZ

Jegyezzétek fel a lelki készte- téseket.

Ha leírjátok a benyomásaitokat, az segíthet lelkileg tudatosabbnak lennetek, többek között az imáitok, a szentírásolvasás vagy egy családi est után.

Osszátok meg a tanultakat,

melyeket az ifjúsági hitoktatás során, az egyházban, a szentírás-tanulmányozásból vagy akár a mindennapi életből szűrtök le. A meglátások megosztása megerősít másokat.

Készüljétek fel a családi estre.

Kérhettek például a szüleitektől egy feladatot, vagy a családotok eldöntheti, hogy mindenki elolvasson egy általános konferenciai beszédet vagy egy fejezetet a szentírásból, majd pedig együtt megbeszélitek azt a következő családi esten.

Tanuljatok a mindennapi életből.

Milyen helyzetek állnak elő, amikor hitet kell gyakorolnod? Milyen lehetőségeid vannak a szövetségeid megtartására? Miként tesznek bizonyosságot a téged körülvevő dolgok Krisztusról?

egyedül hagyta őt az Úr, hogy befejezze a Mormon könyvét?

Édesanyán elmagyarázta, hogy az igazlelkűségének és a Mennyei Atyába vetett hitének köszönhetően Moróni tudta, hogy nincs egyedül. Ott volt neki a Mennyei Atya és Jézus Krisztus, hogy segítsenek befejezni a Mormon könyvét. Ekkor rájöttem, hogy Moróninak nem volt arra szüksége, hogy valaki testben is ott legyen vele, mert tudta, hogy ott van vele valaki lélekben, aki vigyáz rá. Tudta, hogy a Mennyei Atya soha nem távozik el mellőle.

Ez óriási hatással volt rám. Most már tudom, hogy amikor úgy hiszem, egyedül vagyok, lelkileg akkor sem vagyok egyedül, hiszen elkísér a Szentlélek, aki segít közelebb érezni magamat

a Mennyei Atyámhoz és Jézus Krisztushoz. Tudom, hogy amíg van hitem és bizalmam az Úrban, soha nem járok egyedül.

Ez a konkrét lecke hatással volt a Mennyei Atyába és Jézus Krisztusba vetett hitemre és a rólu-
való bizonyosságomra. Habár eleinte aggódtam az otthoni ifjúsági hitoktatás miatt, ma már hálás vagyok érte, mert az anyukámmal különleges tanulási élményekben volt részem általa. ■

A szerző Szingapúrban él.

MIT TANÍTANAK A SZENTÍRÁSOK AZ EVANGÉLIUM TANULÁSÁRÓL?

„[H]ajtod a te elmédet az értelemre...”
(Példabeszédek 2:2)

„[A]z igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra.” (János 16:13)

„[F]iatalon tanuld meg betartani Isten parancsolatait.” (Alma 37:35)

„[T]örekedjétek a tanulásra, még hozzá tanulmányozás és hit által is.” (Tan és a szövetségek 88:118)

A MI HELYÜNK

A FIATAL NŐK MEDÁLOM ELNYERÉSE

Nagyon boldog vagyok, hogy megkaptam a Fiatal Nő Elismerésemet. Bátran mondhatom, hogy tiszta és szeplőtelen maradtam, és büszkén viselhetem a medálomat. „Derék asszonyt kicsoda találhat? Mert ennek ára sokkal felülhaladja az igazgyöngyöket” (Példabeszédek 31:10).

A Fiatal Nők szervezet csodálatos. Segít a fiatal nőknek fejlődni és felkészülni a szent templomban kötendő

házasságra. Hálás vagyok Mennyei Atyámnak ezért a szervezetért. A medálom kiérdemlésével megvalósítottam az egyik olyan célt, amelyet kitűztem az életben, és tudom, hogy még sok jót tehetek az Úr munkáját végezve.

Katherine Moreno, Venezuela

TEHETSÉGEINK JOBB HELLYÉ TEHETIK A VILÁGOT

Az édesanyám és a nővérem segítségével festettem ezt a kis lobogót a cövekünkben tartott segítőegyleti sportfesztiválra. Édesanyám ajánlott engem a Segítőegylet elnökének figyelmébe, aki megkért, hogy készítsem el a lobogójukat. Elfogadtam a felkérést, és készítettem néhány előzetes vázlatot. A családom és saját magam közös erőfeszítése révén egy gyönyörű műalkotást készíthettünk a „Nemesítő anyaság, örömteli nőiség” mottó ábrázolására.

Tudom, hogy ha mások szolgálatára használjuk a tehetségeinket,

akkor nemcsak boldogságot hozunk nekik, de a saját képességeinket is fejlesztjük. Az Úr megáldja azokat, akik az Őtől kapott ajándékaikat az Ő királyságának felépítésére fordítják. Ahogyan arról a talentumok példabeszéde is tanít, ha nem osztjuk meg az ajándékainkat másokkal, elveszítjük azokat (lásd Máté 25:24–29). Ha azonban jóra

használjuk a tehetségeinket, jobb helyé tehetjük a világot.

Vanessa Pamittan, Fülöp-szigetek

MIT TANULHATOK AZ ISTEN IRÁNTI KÖTELESSÉG FÜZETBŐL

Az Isten iránti kötelességem teljesítése tevékenységeiben való aktív részvétel a teljes szíveteket, elkötelezettségeket, erőtetket és legfőképpen a hiteteket igényli. Az Isten iránti kötelesség valóban egy sugalmazott program.

Teljesítve Az Isten iránti kötelességben található lelki, testi, fizikai célokat, fiatal férfiként olyan bámulatos dolgokat tanulhatsz, amelyeket az életed egész hátralevő részében alkalmazhatsz.

Elmondhatom, hogy ez bőven megéri azt az erőfeszítést, hogy elkötelezd magadat e célok teljesítése mellett. Megtanultam jobb embernek lenni, növeltem a bizonyosságomat Jézus Krisztus evangéliumáról, és jobban felkészültem a melkisédeki papság elnyerésére. Jóleső érzés tudni, hogy egy napon jó példa lehetek majd a leendő gyermekeim számára, mert teljesítettem ezt a csodálatos, jelentőségteljes célt.

Jonathan Argüello, Venezuela

A VÁRTNÁL JOBB MISSZIÓ

Fiatalemberként már alig vártam a napot, amikor teljes idejű missziót szolgálhatok majd. Amikor végül eljutottam a missziós terepre, rá kellett jöjjenek, hogy a misszionáriusi szolgálat nem olyan, amilyenre számítottam – hanem jobb. Nehezebb volt, mint gondoltam, viszont az abból fakadó elégedettség, hogy azt tehetem, amire az Úr kért, leírhatatlan volt.

Korábban soha nem tapasztaltam meg annak örömét, hogy segíthettem valakinek eljutni istentiszteletra. Korábban soha nem fogott el izgalom,

ha valaki azt mondta: „persze, gyertek be”, hogy azután meghallgassa a visszaállított evangélium üzenetét. Korábban soha nem éreztem azt a valóságos erőt, amely akkor érkezett, amikor bűnbánatot gyakoroltunk. Korábban soha nem imádkoztam ilyen igaz szándékkal. Korábban soha nem repült el ilyen gyorsan egy órányi szentírás-tanulmányozás. Korábban soha nem fakasztott könnyekre a tökéletlenségeim felismerése. Korábban soha nem tapasztaltam, milyen lesújtóak ezek a szavak: „Elderek, kérlek, ne gyertek

hozzám többet.” Korábban soha nem keletkezett hüvelykujjni vízhólyag a lábamon. Korábban soha nem éreztem ekkora védelmet. Korábban soha nem éreztem ekkora felelősséget a tetteimért, mint amikor a „Jézus Krisztus” nevet viseltem a mellkasomon.

Korábban soha nem voltam ennyire közel a Mennyei Atyámhoz, mint a teljes idejű misszióm alatt.

Nahuel Cabranes, Peru

Neil L. Andersen elder
A Tizenkét Apostol
Kvórumából

MIKÉNT TÖREKEDJÜNK ELŐRE

Előre törekedni többre utal, mint csupán haladni előre. *Törekedni* arra utal, hogy valami akadályozza a haladásotokat, nektek pedig át kell azon furakodnotok. Ahhoz, hogy ebben az életben előre haladhassatok, félre kell tolnotok a kísértéseket, keresztül kell nyomulnotok az akadályokon, lábaitok alá kell gyűrnotok a kétséget és a félelmet, illetve be kell fogadnotok az isteni tulajdonságokat, úgymint a hitet, a reményt és a szeretetet.

Hogyan törekedjetez előre? Nefi válasza így hangzik: „Krisztusba vetett állhatatossággal kell tehát törekednetek előre, tökéletesen ragyogó reménységgel, és Isten és minden ember szeretetével” (2 Nefi 31:20).

Krisztusba vetett állhatatossággal törekedni előre annyit tesz, hogy **hitetek van Őbenne**. Azt jelenti, hogy **gondolataitok és cselekedeteitek központi elemévé teszitek Őt**. Amikor Ő az, akit követtek, akkor az előre törekvés a legnagyobb kaland.

Előre törekedni annyit tesz, mint **félretolni** a világ „kísértéseit és gondjait”, és pontosan **betartani a parancsolatokat**. „Ha engem szerettek – mondta Jézus –, az én parancsolataimat megtartsátok” (János 14:15).

Nefi azt is hozzáteszi, hogy a Krisztusba vetett állhatatosságunkkal együtt jár egy tökéletesen ragyogó reménység, valamint Isten és minden ember szeretete. Ránk mosolyog a remény fénye. Békességre lelünk a nehézségek idején is. A tanítványság lehetővé teszi számunkra, hogy lássuk igaz földi céljainkat. E célok középpontjában **a családnk, a szereteteink és a körülöttünk lévők segítése** áll. E célok közé tartozik **Isten királyságának építése**, és miközben ezt tesszük, azzá válunk, akivé válunk kell.

Nefi tudatja velünk, hogy **Krisztus szavain lakmározva** kell előre törekednünk. Elmondja, hogy a Szentlélek ajándéka által képesek vagyunk beszélni (és megérteni) az angyalok nyelvét (lásd 2 Nefi 32:2–5). Én ismerem ezt a hangot. Ez egy olyan hang, melynek meghallására folyamatosan készen kell állnunk.

Miközben igazlelkűen törekedtek előre, Jézus Krisztus „továbbvezet titeket” (lásd T&Sz 78:18), ti pedig még nagyobb bizonyossággal fogjátok ismerni az Ő valóságosságát és az irántatok való szeretetét. Miközben hittel törekedtek előre, a Szentlélek elmondja és megmutatja nektek mindazt, amit meg kell tennetek (lásd 2 Nefi 32:5). ■

A BYU-Hawaiiion 2013. december 14-én elhangzott beszédéből.

HOGYAN ALKALMAZTAD EZT?

A kedvenc szentírásom a Márk 4:39, méghozzá e három szó miatt, melyeket a Szabadító mondott: „Hallgass, némulj el!” Éppen úgy, ahogy a vihartól sújtott tanítványok is elveszettek voltak, én is elvesztett voltam a nyomorúságban, a kiút reménye nélkül. Ez bárkivel megtörténhet. Megtanultam azonban, hogy a Szabadító lecsillapíthatja az igazi viharokat e három egyszerű szóval. Ha pedig egy igazi vihart le tud csillapítani, akkor elégedetten veszem tudomásul, hogy – ha Őbelé vetem a bizalmamat – a mindennapi élet viharait is képes lecsillapítani.

Anneka W., USA, Utah

TÉRJÜNK A LÉNYEGRE!

A barátom elsodródott az egyháztól, mert mások gúnyolják azt. Mit tegyek?

A legjobb, amit ilyen helyzetben tehetsz, a következő: (1) légy kedves, szeretetteljes és elfogadó a barátoddal, valamint (2) soha ne inogjon meg a biznyságod.

Ha ezeket teszed, a barátod remélhetőleg érezni fogja a szeretetedet és elfogadásodat, és szívesen veszi majd a társaságodat. Remélhetőleg azt is látja majd, hogy a gúny és a csúfolódás ronda dolgok, és azok, akik méltók az ő csodálatára és barátságára nem támadják ilyen módon mások hitét.

Az egyik legjobb dolog, amit nyújthatsz a barátodnak, az a saját példád. Legyél olyan, mint a Lehi álmában szereplő emberek, akik vettek az élet fájának gyümölcséből, és akiket kigúnyoltak a nagy és tágas épületben lévők, ők azonban nem törődtek velük (1 Nefi 8:33). Ha a barátod azt látja, hogy fenntartod a hiteleidet, és mások gúnyolódását méltósággal, tisztelettel és jó hangulatban viseled, akkor talán a saját maga számára is elképzelhetőnek fogja tartani ugyanezt. Ha el van még vetve a szívében a biznyság magja, az általad mutatott példa és az általad megosztott biznyság is segíthetnek neki érezni a Lelket, és felidézni, amit egyszer már tudott. ■

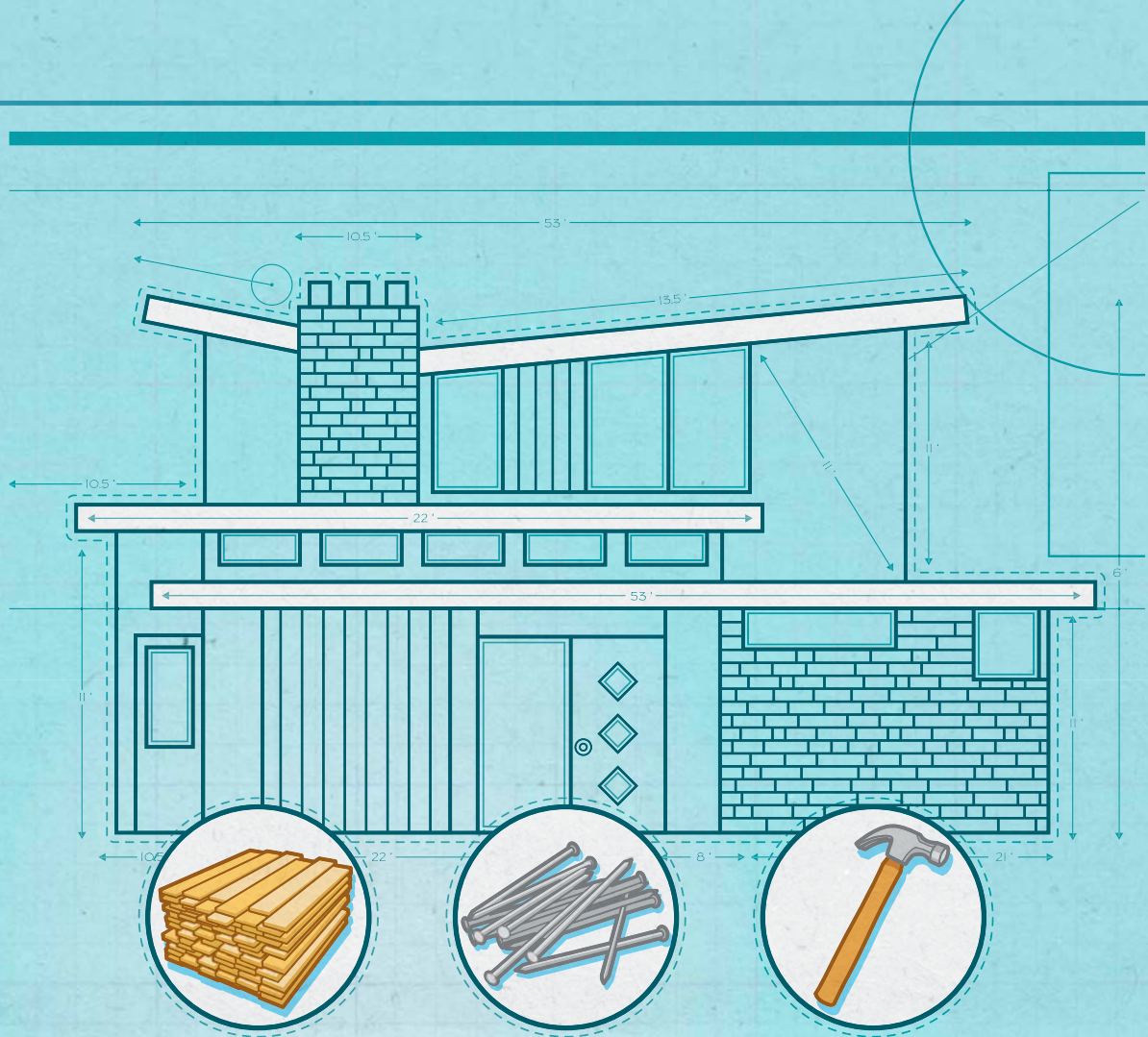
Mi az egyház álláspontja a szerencsejátékkal kapcsolatban?

Az egyház minden szerencsejátékot ellenez, beleértve a lottójátékokat is (Lásd *2. kézikönyv: Az egyház igazgatása* [2007]. 21.1.19). Egyszerű oka van, amiért azt tanácsolják, hogy ne pazaroljuk erre az időnket és a pénzünket: „A szerencsejátékok helytelenek... Függőséget okoznak és elszalasztott lehetőségekhez, romba dőlt életetekhez, családok felbomlásához vezethetnek. Tévhit, hogy kaphatsz valamit a semmiért” (*A fiatalság erősségeért* [füzet, 2011]. 41.). ■

ENGEDD, HOGY ISTEN LEGYEN az építészed

Az életed jobbá válhat, mint
azt valaha is képzelted.

Írta: David Dickson
Egyházi folyóiratok

Sok mindent megtehetsz az életben úgy, hogy menet közben jössz rá a dolgokra. Legyen szó akár arról, hogy nem törödsz egy milliányi darabból álló bútor összeszerelési útmutatójával, vagy arról, hogy addig nyüstölsz egy hangszert, ameddig magadtól megtanulsz rajta játszani, gyakorlatilag végtelen a képességed a próba szerencse alapú tanulásra.

Csakhogy ez általában nem túl könnyű.

Képzeld el valami igazán összetettet. Mi lenne, ha a saját házad felépítése lenne a feladat, és az összes építőanyag ott fekszenne előtted? Magad elé tudod képzelni ezt az óriási rakást? Téglák, gerendák, csövek, vezetékek, szerszámok és minden más, ami ahhoz kell, hogy egy fantasztikus házat építs magadnak és a családnak.

Továbbra is szívesen jönnél rá menet közben a dolgokra? Vagy inkább valaki olyannak a segítségét kérnéd, aki ért is ahhoz, hogyan hozza ki a legtöbbet az építőanyagokból?

Életünk osoványe ugyanilyen. Mindannyiunknak segítségre van szüksége életünk felépítéséhez. Istennél jobb építész pedig nem találunk.

Ahogy az *A fiatalság erősségéért* füzet elmagyarázza, „az Úr többet hoz majd ki életetekből, mint amit ti magatok ki tudnátok hozni abból. Megnöveli

lehetőségeitek számát, kiszélesíti látókörötöket, és megerősít benneteket. Megadja nektek az ahhoz szükséges segítséget, hogy szembenézzetek megpróbáltatásaitokkal és kihívásaitokkal. Igazi öröme letek, amikor megismeritek Mennyei Atyátokat és az Ő Fiát, Jézus Krisztust, valamint amikor érzitek irántatok érzett szeretetüket” ([2011], 43.).

Amikor engedelmeskedünk Isten parancsolatainak és bevonjuk Őt a terveinkbe, azzá válunk, akivé válunk szükséges – nem pedig azzá, akivé úgy véltük, hogy válni akarunk.

Íme néhány olyan ember, akik Isten segítségével jobb ösvényre letek, mint amelyet eredetileg kiszemeltek maguknak.

Feladni az erőszakot

A mormonchannel.org egyik sorozatában van egy film egy Bubba nevű fiatalemberről, aki elmeséli, miként haladt az élete a tragikus végkifejlet felé.¹ Erőszakos családban nőtt fel; édesapját megölték, amikor ő még csak hároméves volt.

Felnőve ugyanazt az életet választotta, amelyet mindig is látott. Csatlakozott egy bandához és verekedésbe keveredett bárkivel, akivel nézeteltérése volt. A középiskolai évei alatt belátta, ha így folytatja, hamarosan börtönben végzi. De nem törődött vele.

Isten közbeavatkozott. Életének ezen veszélyes útélágázásánál Bubba találkozott egy utolsó napi szent családdal, akik szeretetteljes kedvességgel és jósággal viszonyultak hozzá. Soha nem találkozott még ilyen emberekkel – olyanokkal, akik együttérzést és szeretetet tanúsítottak. Elkezdte a lehető legtöbb időt tölteni velük. Amikor megkérdezte a családtól, hogy mitől lettek ilyenek, azt válaszolták, hogy a Jézus Krisztusba vetett hitük miatt.

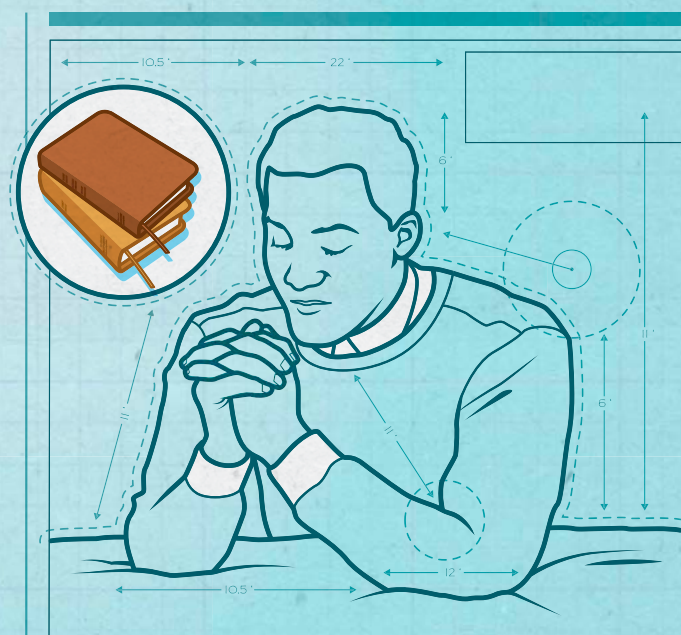
Bubba is tudni akarta azt, amit ők. Elkezdett imádkozni és tanulmányozni a szentírásokat. És hamarosan valami olyat érzett, amit korábban soha. „Biztos, hogy van Isten, és szeret engem!” – mondja Bubba. Isten segítségével elkezdte újból felépíteni az életét, Jézus Krisztust téve alappá, maga mögött hagyva a régi életét.

„Megváltozott a természetem. Az az emberi lény, aki most vagyok, más, mint aki voltam. Most már van célom. Van rendeltetésem – meséli. – Megvan, hogy hova tartok.”

Bubba mostanra ragyogóan, hittel és reménnyel tekint a jövőjére. „Tudom, hogy csak Jézus Krisztus, az Őbelé vetett hitem segít eljutnom oda, ahova akarok” – foglalja össze Bubba.²

Irányváltás

Hugh B. Brown elnök (1883–1975), a Tizenkét Apostol Kvóruma és az Első Elnökség tagja elmesélte az egyik

Amikor engedelmeskedünk Isten parancsolatainak és bevonjuk Őt a terveinkbe, azzá válunk, akivé válunk szükséges – nem pedig azzá, akivé úgy véltük, hogy válni akarunk.

olyan élményét, amikor Isten többet hozott ki az életéből, mint amire saját maga képes lett volna.

Hugh a kanadai seregben szolgált, és esedékessé vált a tábornoki előléptetése. Akkor már 10 éve ezért az előléptetésért dolgozott, reménykedett és imádkozott.

Amikor azonban megnyílt a beosztás, mellőzték őt, csupán mert az egyház tagja volt. Szó szerint ez volt az egyetlen ok, és ezt meg is mondták neki.

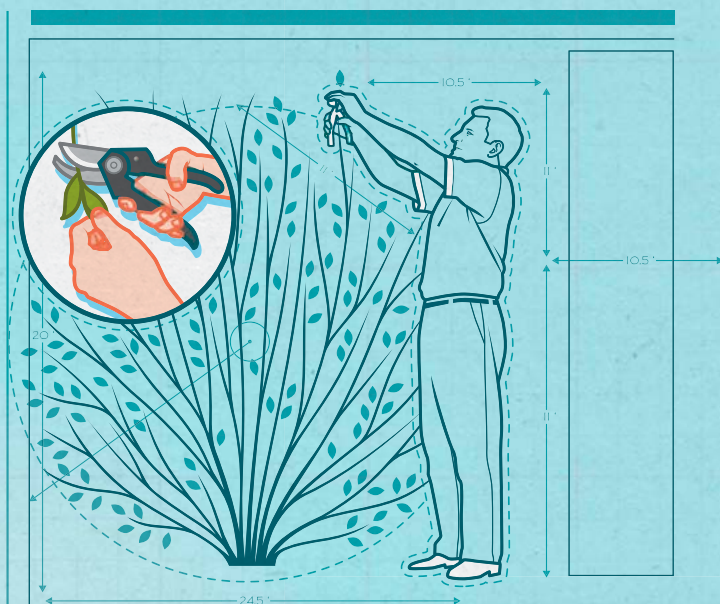
Hugh dühös volt. Ezt mondta: „Felszálltam a vonatra, és megtört szívvel, lelkemben pedig keserűséggel indultam el visszafelé... Amikor a sátramhoz értem, ...sapkámat az ágyamra dobtam, ökölbe szorított kezemet pedig az ég felé rázva ezt mondtam: »Istenem, hogy tehetted ezt velem? Mindent megtettem, hogy megfeleljek. Nincs semmi, amit még megtehettem volna, vagy meg kellett volna tennem, de mégsem tettem meg. Hogy tehetted ezt velem?« Keserű voltam, mint az epe.”³

Azután eszébe jutott egy évvel korábbi élménye. Hugh vett egyszer egy elhanyagolt tanyát, ahol volt egy elburjánzott ribizlibokor is. Ha nem nyesi vissza a bokrot, az soha nem fog gyümölcsöt teremni, mert nem akart semmi mást, csak növekedni.

Így hát Hugh erőteljesen megnyeste. Ezután észrevette, hogy mindegyik csonk végén egy-egy csepp nedv jelent meg, amelyek könnycseppekhez hasonlítottak. „[É]n vagyok itt a kertész” – mondta Hugh a ribizlibokornak. Tudta, hogy mit akar kihozni a bokorból, és a cél nem egy árnyas fa volt.

Ez az élmény jutott eszébe, miközben az előléptetés elmaradása miatti haragjával küszködött. „Ekkor egy hangot hallottam, mely már nagyon ismerős volt. Saját hangom volt, és ezt mondta: »Én vagyok itt a kertész. Tudom, mit várok el tőled.« A keserűség elhagyta lelkemet, térdre borultam az ágyam mellett, és bocsánatért esedeztem a hálátlanságom miatt. [...]

Most pedig, 50 évvel később, [Istenre] emelve tekintetem ezt mondom: »Köszönöm, Kertészem, hogy megmetszettél, hogy szeretted annyira, hogy fájdalmat okoztál nekem.«”⁴

„Én vagyok itt a kertész.
Tudom, mit várok el tőled.”

Hugh soha nem lett tábornok. Az Úrnak más tervei voltak Brown elnökkel. Az Úr volt az építész, és Brown elnök élete mesterei építményé alakult.

Az alapokról felépítve

Ha Isten egyik prófétája úgy nevez téged, hogy a „pokol gyermeke”, az valószínűleg nem arra utal, hogy az életed jó irányba halad. Mégis pontosan ez történt Zézrommal, a Mormon könyvében említett egyik törvénytudóval. (Lásd Alma 11:23.)

Alma és Amulek azon a földön prédikáltak, ahol Zézrom úgy próbált pénzt keresni, hogy törvénytudóként Alma és Amulek ellen bujtogatta a népet. Zézrom megpróbálta a kérdéseivel csőbe húzni Almat és Amuleket, de ők megválaszolták azokat, és megfeddték őt. A Lélek kinyilatkoztatta nekik Zézrom gondolatait. (Lásd Alma 11–12.)

Ahogy folytatódott a beszélgetés, Zézrom megdöbbenve elhallgatott. Elkezdte felismerni a hibáit, illetve erős bűntudatot érzett a bűnei miatt és mindazért, amit az emberek tévútra vezetése érdekében tett. Hamarosan már azon volt, hogy legalább részben helyrehozza az általa okozott kárt, és ezt mondta „Íme, bűnös vagyok, és ezek az emberek szep-lőtlenek Isten előtt” (Alma 14:7).

De mindez mit sem ért. Az emberek kiűzték Zézromot a városukból. A tettei miatti büntudata és elkeseredettsége (többek között attól is tartott – tévesen –, hogy az Alma és Amulek elleni prédikálása kettejük halálát okozta) oda vezetett, hogy Zézrom lázas beteg lett és „égető hőség kezdte perzselni” (Alma 15:3).

Életének általa emelt építménye az alapokig összeomlott. Zézrom története azonban nem itt ér véget.

Amint megtudta, hogy Alma és Amulek még életben van, Zézrom összeszedte a bátorságát, és magához hívta őket. Amikor megérkeztek, azt kérte, hogy gyógyítsák meg. A hite által Zézrom teljes gyógyulásban részesült. Megkeresztelték, ő pedig attól fogva elkezdett prédikálni (lásd Alma 15:11–12).

Ezzel elkezdődött Zézrom új élete, melynek ezúttal már Isten volt az építésze.

Nemcsak kalapáccsal és szöggel

A jó hír az, hogy soha nem volt olyan terv, hogy egyedül keljünk át az éle-
ten. Az Úr segíteni akar nekünk minden lépésben. Amikor pedig engedjük,
hogy segítsen, akkor nincs határa annak, hogy kivé válhatunk. ■

JEGYZETEK

1. “His Grace” filmek, mormonchannel.org.
2. “From Gang Member to ‘Good Man’” (rövidfilm), mormonchannel.org.
3. Lásd D. Todd Christofferson: „A kiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem” *Liahóna*, 2011. máj. 99.; lásd még *New Era*, Jan. 1973, 15.
4. Lásd D. Todd Christofferson: „A kiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem” *Liahóna*, 98, 99.; lásd még *New Era*, 14, 15.
5. Neal A. Maxwell, “Response to a Call,” *Ensign*, May 1974, 112.

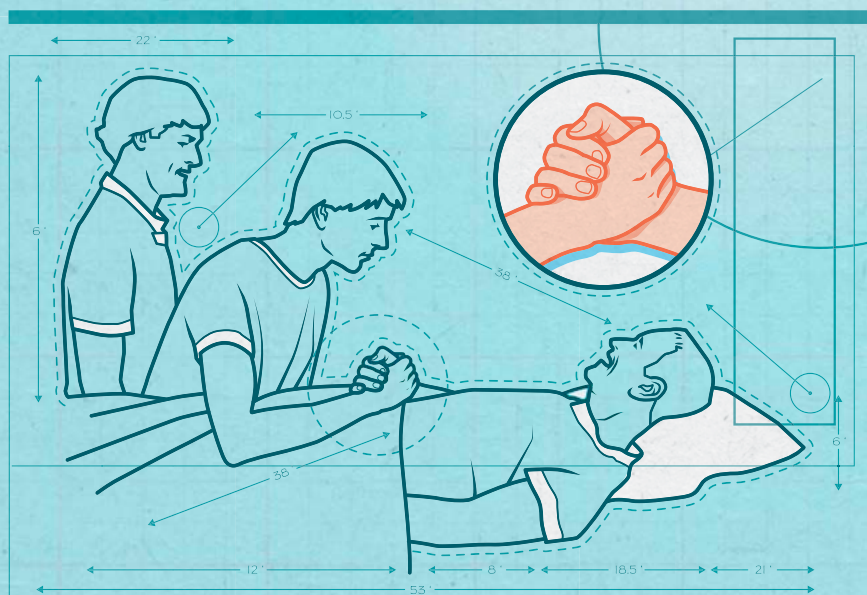
VILÁGI KONTRA ÖRÖKKÉVALÓ

Számos lehetőségünk adódik az életben az önrendelkezésünk gyakorlására. Ebben az életben eléggé fontosnak tűnhet az összes közösségi oldal, a népszerűség és a barátok, de végső soron Isten királysága fog csak számítani. Van egy általános konferenciai idézet Neal A. Maxwell eldertől (1926–2004) a Tizenkét Apostol Kvórumából, amelyet nagyon szeretek: „Ha nem Isten királyságát tettük az első helyre, végül nem számít majd, hogy mit választottunk helyette.”⁵

Néha annyira összpontosítunk valamire ebben az életben, hogy elfelejtjük a legfontosabbat. Ha elhúzhatnánk a fátylat, az egész látásmódunk megváltozna. Alázatosabbakká válnánk; nagyobb fontosságot tulajdonítanánk az Úrnak, és kisebbet az embernek.

Meggyőződéssel vallom, hogy igazlelkű akarok lenni, és követni akarom Istent. Örökkévaló szemléletmóddal akarok rendelkezni, hogy beléphessek az Ő hatalmas királyságába. Ez jobb lesz, mint a világ összes pénzét és hatalmát birtokolni. Az örökkévalósághoz viszonyítva ebben az életben csak egy rövid ideig élünk. Örökké az a dicsőség lesz osztályrésünk, amelyet majd elnyerünk.

Isabelle A., 19, Mexikó

Emelt fővel Etiópiában

Írta: Amie Jane Leavitt

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

Cion vagyok!

Etiópiában, ebben a kelet-afrikai országban élek. Szeretek focizni és olvasni. Amikor pedig felnövök, orvos szeretnék lenni. Azáltal próbálok emelt fővel állni, hogy mindennap az evangélium szerint élek, és megosztom azt a barátaimmal!

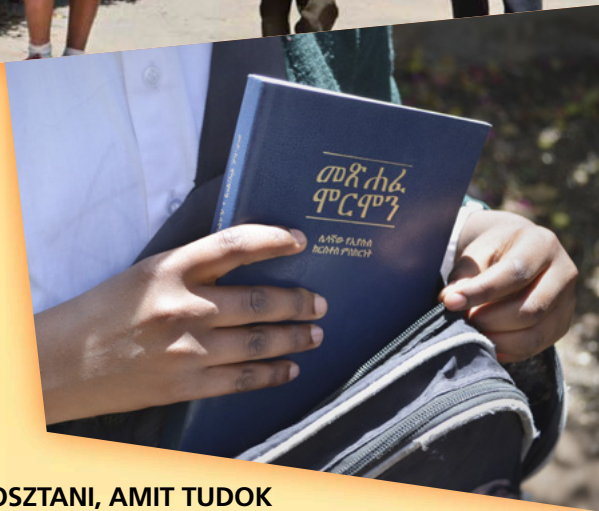
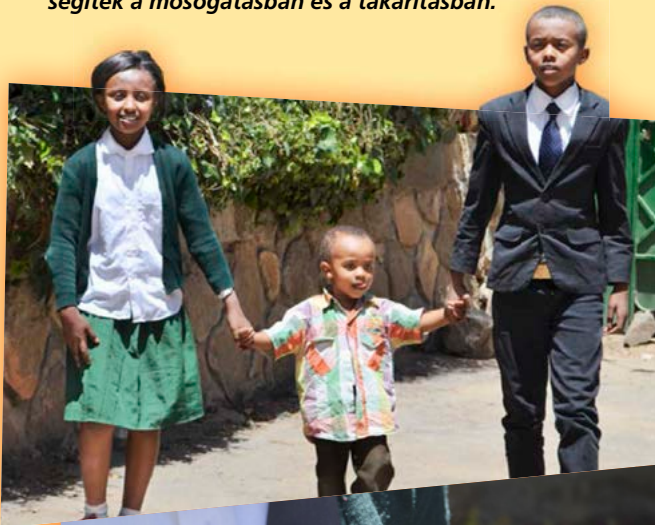
HOGYAN SZEREZTEM BIZONYSÁGOT

Először nyolcéves koromban jöttem el az egyházba. Olvastam a Mormon könyvét, hallgattam a misszionáriusokat, és imádkoztam. A Lélek elmondta nekem, hogy az egyház igaz, én pedig meg akartam keresztelkedni. Az evangélium boldoggá tesz.

SEGÍTENI A CSALÁDOMNAK

A családom általában gyalog megy istentiszteletre. Ez körülbelül egy egyórás út. Amikor az öcsém elfárad, a bátyám vagy én visszük. Otthon segítük a mosogatásban és a takarításban.

MEGOSZTANI, AMIT TUDOK

Az iskolában beszélek a barátaimnak a visszaállított evangéliumról. Az egyik barátom korábban kérdezgetett az egyházzal – azután többet már nem. Megkérdeztem, hogy miért. Elmondta, hogy a szülei mérgesek lettek. Remélem, hogy egy nap a szülei majd meggondolják magukat.

KÜLDJÉTEK EL NEKÜNK A TÖRTÉNETETEKET

Ti miként követitek Jézust, és álltok emelt fővel? Küldjétek be a történetet és a fényképeteket, a szülői beleegyezéssel együtt. Beküldhetitek e-mailben a liahona@ldschurch.org címre.

EMELT FŐVEL ÁLLNI – CION TANÁCSAI

- Szereztetek saját bizonyítást. Olvassátok a szentírásokat és imádkozzatok.
- Osszátok meg a bizonyítástokat és legyetek jó példák a barátaitok előtt.
- Minden vasárnap járjatok istentiszteletre, és éljétek az evangéliumi mérce szerint.

AZ EGYHÁZI ELHÍVÁSOM

Kedvenc részem az istentiszteletben az úrvacsorai gyűlés. Én vezényelhetem az éneket.

Szívesen tanulok az evangéliumról. A kedvenc szentírásbeli történetem Dávid és Góliát. A kedvenc énekem a Történetek a Mormon könyvből.

MIT JELENT SZÁMOMRA EMELT FŐVEL ÁLLNI

„Emelt fővel állni” annyit tesz, mint mindennap az evangélium szerint élni. A Mennyei Atya és Jézus Krisztus azt akarja, hogy tegyek bizonyítást Öröklük! Azt szeretném, ha a világon az összes barátom megosztaná a visszaállított evangéliumot a barátaival.

Napról napra jobban megy az olvasás

Írta: Marissa Widdison és Sonia Quenallata
Igaz történet alapján

Joseph lapozott egyet a könyvben. Elhúzta a száját. Még el kellett olvasnia két oldalt.

„Jól vagy?” – kérdezte Anya.

„Szeretek olvasni – mondta Joseph –, de olyan lassú vagyok. Hogyan tanulhatok meg jobban olvasni?”

„Van egy ötletem – mondta Anya. – Olvass el egy fejezetet a Mormon könyvéből minden nap. Az majd segíteni fog, hogy jobban olvass.”

Joseph megpróbálta. Először sokáig tartott. A hosszú szavakat hangosan kellett kibetűznie. De azért mindennap olvasott. Hamarosan már egy fejezetnél többet is el tudott olvasni.

Eltelt két hét. Joseph könyvjelzője az 1 Nefiből a 2 Nefibe vándorolt. Azután már Jákób könyvébe került!

ILLUSZTRÁCIÓK: KATIE MCDEE

Egyik este rajta volt a sor, hogy a családi esten tanítson.

„Tudom, mit kell tennem!” – gondolta Joseph. Előkereste a *Történetek a Mormon könyvből* könyvet. Szavak és képek voltak benne. Joseph addig lapozott benne, amíg meg nem találta a tökéletes történetet.

Felolvasta azt a családjának. Olvasott rövid szavakat, mint a *hajó*. Olvasott hosszú szavakat, mint a *megparancsolta*. E szavakat próféták írták hosszú idővel ezelőtt. A szavakat könnyű volt elolvasni.

Amikor vége lett a történetnek, Anya szeme könnyes volt.

„Jól vagy, Anya?” – kérdezte Joseph.

„Igen – felelte Anya. – Boldog vagyok. Keményen dolgoztál.”

Joseph szélesen elmosolyodott.

„Mindennap olvasok, pont, ahogy mondtad.” Megmutatta Anyának a saját Mormon könyvét. A könyvjelző már Alma könyvében volt!

Eljön majd a nap, amikor Joseph könyvjelzője a könyv végén lesz. Akkor pedig elkezdheti előlről! ■

A szerzők Utahban, illetve Bolíviában élnek.

Írta: Robert D.
Hales elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

Hogyan szerezhettek SAJÁT bizonyyságot?

Növekedni fog a bizonyyságotok, miközben Mennyei Atyánkról és Jézusról tanultok.

Tanulhattok a szentírások olvasása által.

Tanulhattok szüleitek és tanítóitok tanításaiból
és bizonyyságából is.

Kisfiúként így
tettem szert
én is saját
tudásra.

Amikor azt
teszitek, ami helyes,
a Szentlélek segíteni
fog nektek.

Chi Hong (Sam)
Wong elder
a Hetvenektől

Wilford böjti felajánlása

Egy nap azt láttam, hogy Wilford, a legidősebb fiam, elővesz egy tizedborítékot. Akkoriban úgy öt éves lehetett. Wilfordnak nem volt saját keresete, úgyhogy kíváncsi voltam, miért fizetne tizedet. Amikor rákérdeztem, azt válaszolta, hogy igazából böjti felajánlást fizet.

Wilfordnak nem volt sok saját pénze. Mégis izgatottan fizetett böjti felajánlást.

Nagy benyomást tett rám ez a kedves cselekedet. Megkérdeztem, hogy miért döntött így.

Wilford így felelt: „Nekem megvan mindenem. De tudom, hogy másoknak nincs.” Tisztában volt vele, hogy a pénze segíteni fog másoknak, és ez nagyon boldoggá tette.

Ez az egyszerű élmény jó leckével szolgált számomra: a gyermekek valóban összhangban vannak a Lélekkel,

és természetes krisztusi szeretettel rendelkeznek. Wilford rendelkezett valamivel, amire nem volt szüksége, és tudta, hogy azzal segíthet másoknak. Készen állt meghozni az áldozatot.

Jó dolog félretenni a pénzt. De a kisfiam még egy leckét tanított nekem a példája által. Ha hallgatunk a Lélekre, megáldhatjuk mások életét, amikor megosztjuk azt, amivel rendelkezünk. ■

A Mormon könyve Jézus Krisztusról tanít

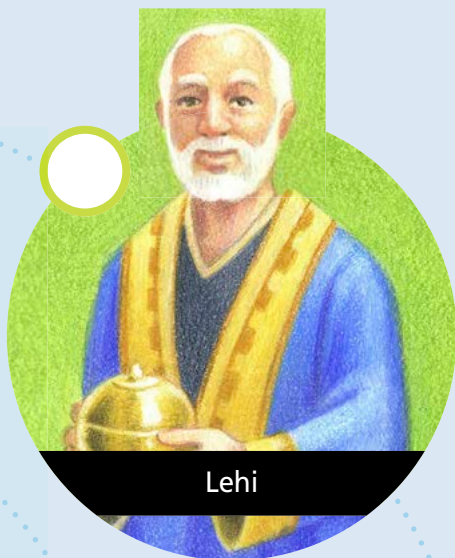
A Mormon könyve olvasása közben sok kalandban fogtok részt venni. Lehi és Sária családjával fogtok utazni a vadonban, és láthatjátok, ahogy Nefi hajót épít. Számos prófétával is találkoztok majd – olyanokkal, mint Lehi, Nefi, Abinádi, Sámuel és Mormon. A Mormon könyvében szereplő összes próféta Jézusról tanított. Néhányuk még látta is Őt. Valójában éppen ezért adta nekünk a Mennyei Atya ezt a különleges könyvet: hogy az emberek mindenhol többet tudhassanak meg Jézusról! ■

KÉSZÍTSEK TERVET!

Készítsek egy tervet a Mormon könyve idejének olvasására. Keressétek meg az e havi Mormon könyvebeli hős kártyát és olvasási feladatot a 74–75. oldalon.

Nézzétek meg a "Chapter 1: How We Got the Book of Mormon" rajzfilmet a scripturestories.lds.org oldalon. Kattintsatok a Mormon könyve feliratra.

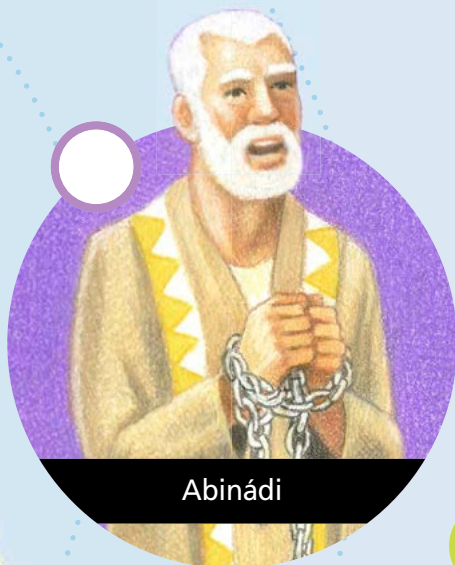
Lehi

Felváltva olvassátok fel a következő verseket. Írjátok az egyes próféták mellé annak a szentírásnak a sorszámát, amelyik róluk szól. Ellenőrizték a válaszokat lent.

1. Ether 12:39, 41
2. 1 Nefi 1:5, 9
3. 1 Nefi 11:26–27
4. Móziás 16:8–9
5. Alma 6:8
6. Moróni 9:22

Moróni

Abinádi

Nefi

Alma

Mormon

ÍRD LE!

Hogyan mutatta ki Jézus Krisztus az irántunk való szeretetét a Mormon könyvében?

Válaszok: 1. Moróni; 2. Lehi; 3. Nefi; 4. Abinádi; 5. Alma; 6. Mormon

Nefi ENGEDELMES volt

Nefinek sok nehéz és félelmetes dolgot kellett tennie. El kellett hagynia az otthonát, meg kellett szereznie a rézlemezeket egy gonosz embertől, és segítenie kellett a családjának túlélni a vadonban. De ő bízott Istenben, és minden bátorságát összeszedve engedelmeskedett. Miként követhetitek Nefi példáját ebben a hónapban?

Anyukámmal elkezdtek olvasni a Mormon könyvét. Amikor Nefiről olvastunk, rájöttem, hogy Nefi mindig szófogadó volt, és ezért áldásokat kapott. Úgy érzem, hogy ilyennek kell lenni, és én is olyan szeretnék lenni, mint Nefi. Ezért amikor anya azt mondja: „vidd ki a szemetet!”, én azt válaszolom neki: „rendben, Anya!”.

Heidi M., 10 éves, Dél-Korea, Jongnam

Ellie B., 8 éves, USA, Utah

Vágjátok ki, hajtogassátok össze és tartsátok meg ezt a feladatkártát!

Én is lehetek szófogadó!

- Tanuld meg az 1 Nefi 3:7-et.
- Amikor a szüleid megkérnek valamire, akkor fogadj szót, úgy, mint Nefi!
- Nézd meg a Mormon könyve rövidfilmek 2–9. fejezeteit a scripturestories.lds.org oldalon.
- Azt a feladatot tűzöm ki magam elé, hogy...

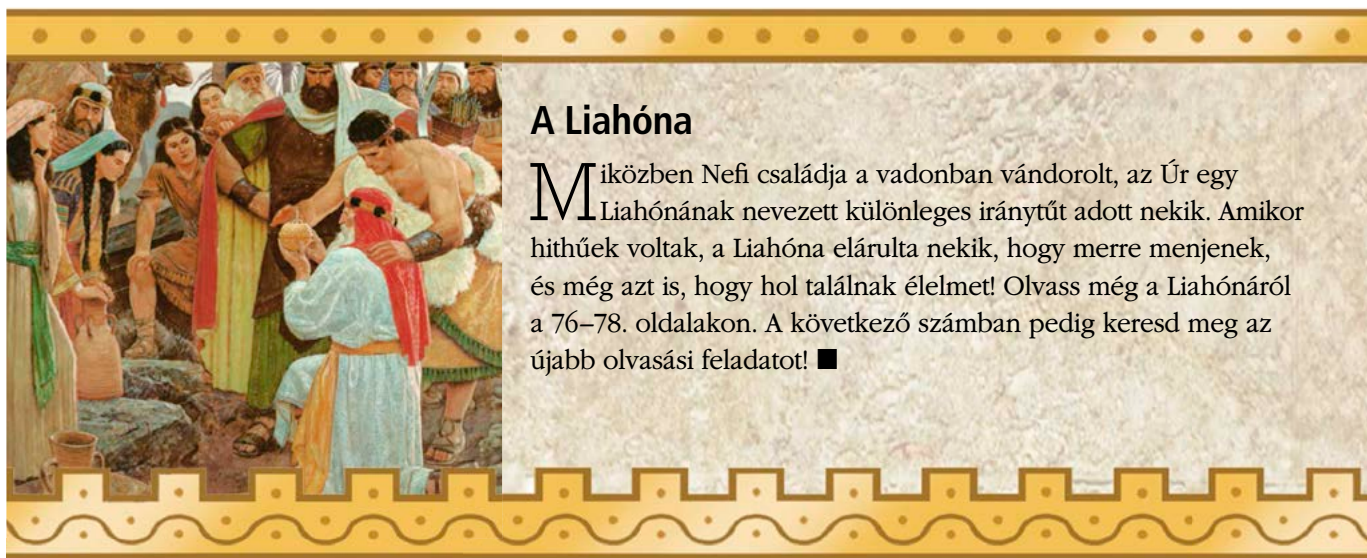
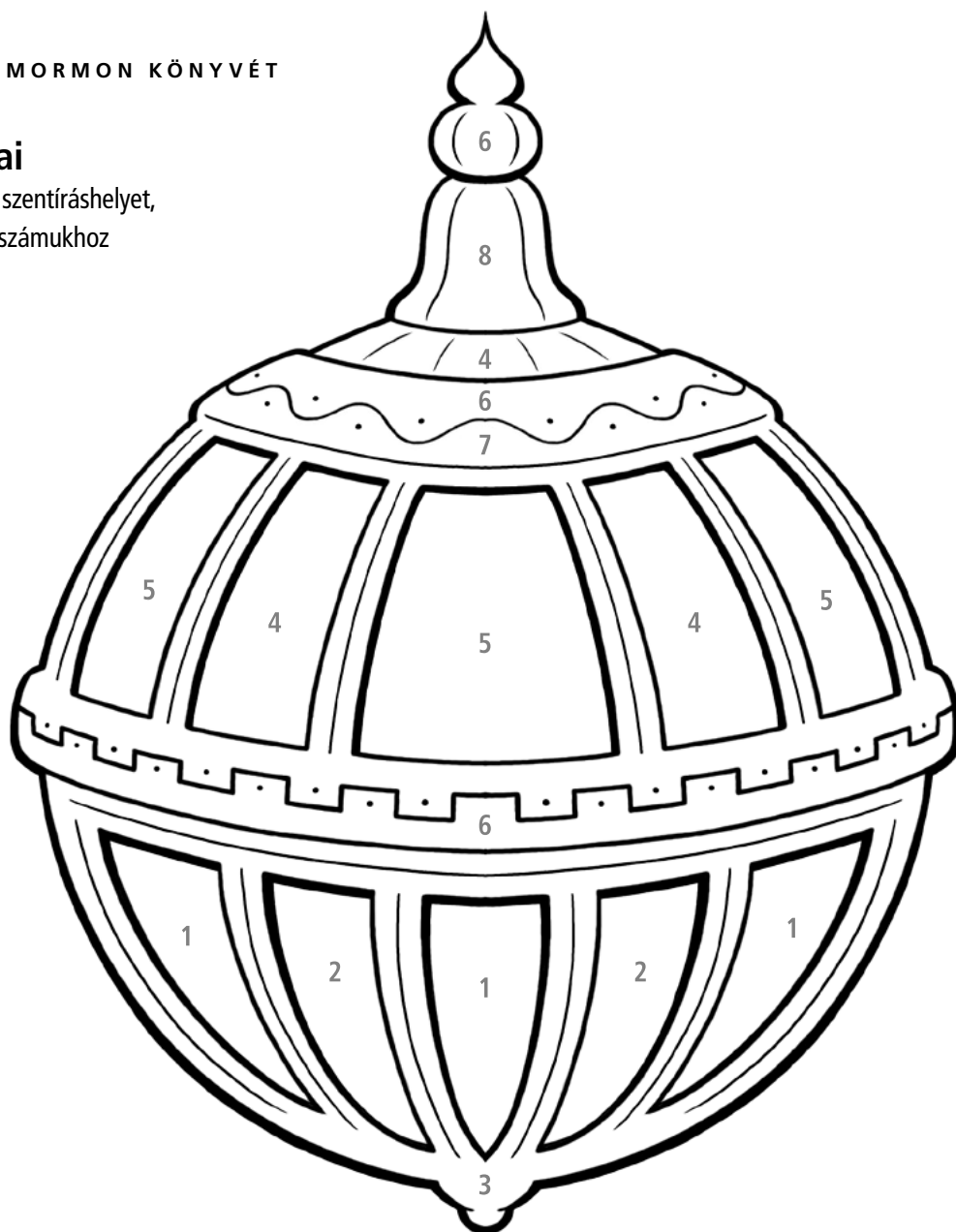
_____

NEFI

A hónap szentírásai

Miután elolvastatok egy-egy szentíráshelyet, színezzétek be a rajzon a sorszámukhoz tartozó mezőt!

- 1 1 Nefi 1:1–10
- 2 1 Nefi 2:1–7, 16–20
- 3 1 Nefi 3:1–9
- 4 1 Nefi 3:22–31; 4:1
- 5 1 Nefi 4:4–35
- 6 1 Nefi 8:2; 5–18
- 7 1 Nefi 8:19–33
- 8 1 Nefi 16:9–16

A Liahóna

Miközben Nefi családja a vadonban vándorolt, az Úr egy Liahónának nevezett különleges iránytűt adott nekik. Amikor hithűek voltak, a Liahóna elárulta nekik, hogy merre menjenek, és még azt is, hogy hol találnak ételmet! Olvass még a Liahónáról a 76–78. oldalakon. A következő számban pedig keresd meg az újabb olvasási feladatot! ■

Utazás a vadonban

Nefi a családjával élt Jeruzsálemben. Lehi, az apukája, próféta volt. Az anyukáját Sáriának hívták. A testvérei Lámán, Lemuel és Sam voltak.

Nefi apukája imádkozott. A Mennyei Atya azt mondta neki, hogy a családjával együtt hagyja el a várost, hogy biztonságban legyenek. Nehéz volt elhagyni az otthonukat, de Nefi családja engedelmeskedett.

Nefi családja elment a vadonba. Ezután a Mennyei Atya azt mondta Nefinek és a testvéreinek, hogy menjenek vissza a városba, és hozzák el a szentírásokat. Ez nehéz volt, de Nefi jó példát mutatott, amikor a testvérei nem akartak engedelmeskedni. Azt mondta, hogy megteszi, amit a Mennyei Atya kér.

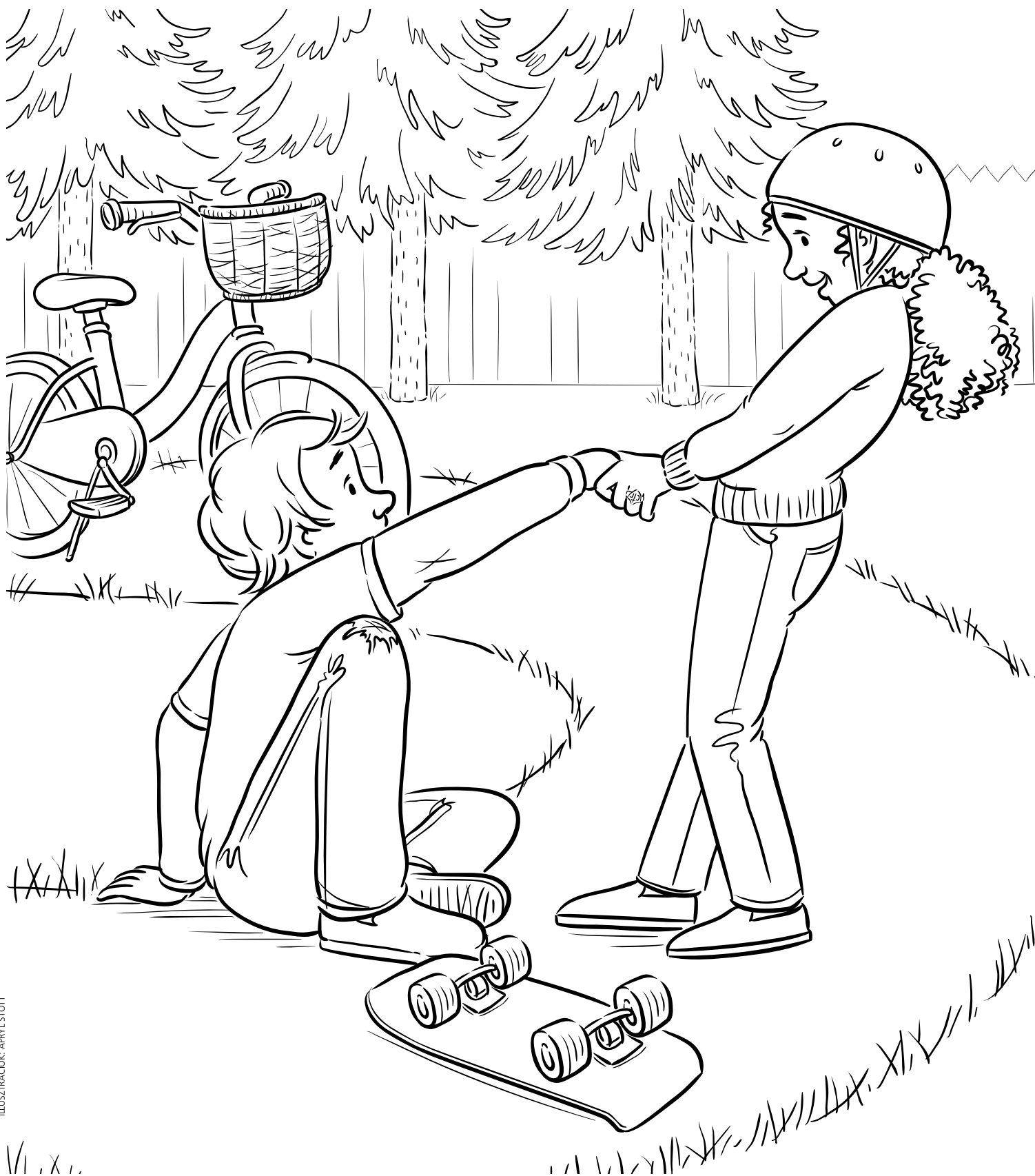
A Mennyei Atya egy különleges iránytűt adott Nefi családjának. Ezt Liahónának hívták. Amikor Nefi családja engedelmeskedett a Mennyei Atyának, az iránytű megmutatta, merre menjenek a vadonban. Még azt is megmutatta Nefinek, hogy merre talál élelmet a családjának.

Mi is olyanok lehetünk, mint Nefi, amikor betartjuk a parancsolatokat, és követjük a Mennyei Atyát! ■

Választhatom a jót

Írta: James E. Talmage
elder (1862–1933)
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

A BAGOLY EXPRESSZ PÉLDÁZATA

Mélyen elgondolkodtam a koszos, olajfoltos mozdonyvezető szavain.

Egyetemi éveim alatt egy olyan csoportban tanultam, amelyet a kötelező földrajztanulmányok részeként többször is terepmunkára küldtek...

Az egyik megbízás miatt napokon át kint kellett lennünk terepen. [...] Ahogy közeledett a kutatásra szánt idő vége, lecsapott ránk egy heves szélvihar, melyet sűrű hóesés követett. Ez az évszakhoz képest szokatlan és váratlan volt, de ennek ellenére egyre erősödött, azzal fenyegetve minket, hogy a hó miatt a magaslatok között rekedünk. A vihar akkor hágott a tetőfokára, amikor egy hosszú és meredek hegyoldalon ereszkedtünk lefelé, több mérföldnyire attól a kis vasútállomástól, ahol reményeink szerint felszálltunk volna [egy] hazafelé tartó vonatra. Nagy erőfeszítések árán késő éjszaka értük el az állomást, miközben a vihar még mindig tombolt. [...]

Az általunk olyannyira várt vonat a Bagoly Expressz – egy nagyvárosok között közlekedő éjszakai gyors – volt. [...]

Jóval éjfél után, a rettenetesen kavargó szél és hó közepette befutott a vonat. Miközben társaim sietve vonatra szálltak, én egy kicsit leszakadtam tőlük, mivel felkeltette figyelmemet a mozdonyvezető. Míg a segédje a víz utántöltését felügyelte, ő maga e rövid megálló során a gép körül sürgölődött, egyes részeket megolajozva, másokat megigazítva, és általánosságban átvizsgálva a ziháló gőzmozdonyt. Elfoglaltsága ellenére vettem a bátorságot, hogy megszólítsam. Megkérdeztem, milyen érzés számára egy ilyen vad, furcsa és ádáz éj, amikor úgy tűnik, hogy a pusztító erők szélében-hosszában, fékevesztetten elszabadultak; amikor

bömböl a vihar, és mindenfelől veszély leselkedik. [...]

Válasza máig nem feledett tanulsággal szolgált. Lényegében ezt mondta (igaz, szaggatott és összefüggéstelen mondatokkal): „Nézze meg a mozdony elülső lámpását. Az talán nem világítja meg a síneket száz yardra [90 méterre] vagy akár messzebb? Hát, én csak annyit próbálok tenni, hogy végigmegyek azon a száz yardnyi megvilágított sínpályán. Odáig ellátok, és tudom, hogy addig a töltés akadálymentes és biztonságos. [...] A mozdony fénye mindig előttem halad!”

Ahogy visszamászott a saját helyére a fülkében, magam is sietve szálltam be az első személykocsiba, és miközben belesüppedtem a párnázott ülésbe – boldogan élvezve a meleget és az általános kényelmet, amely élesen különbözött a kinti éjszaka vadságától –, mélyen elgondolkodtam a koszos, olajfoltos mozdonyvezető szavain. Telve voltak hittel – nagy dolgokat véghezvivő hittel, bátorságot és eltökéltséget adó hittel...

Nem tudhatjuk, hogy mi van előttünk az eljövendő években, de még a rögvest elkövetkező napokban vagy órákban sem. De néhány yardnyira – vagy esetleg néhány lábnyira – tiszta a pálya, nyilvánvaló a feladatunk, meg van világítva az utunk. Tedd meg e rövid távolságot, a következő lépést, Isten sugalmazásának fényénél! ■

“Three Parables – The Unwise Bee, the Owl Express, and Two Lamps,” Liahona, Feb. 2003, 36–41. Részlet.

MEGLÁTÁSOK

A NEMRÉGIBEN ÚJRASZENTELT OGDEN UTAH TEMPLOM

Hogyan válunk templomba járó néppé?

„Legyünk templomlátogató nép. Járjatok templomba olyan gyakran, amennyire csak a személyes körülményeitek megengedik. Legyen az otthonotokban egy kép [a] templomról, hogy a gyermekeitek láthassák azt. Tanítsátok őket az Úr házának rendeltetéséről. Már egészen fiatalon kezdjenek el készülni arra, hogy elmenjenek oda, és hogy érdemesek maradjanak arra az áldásra.”

Howard W. Hunter elnök (1907–95): "Exceeding Great and Precious Promises," *Ensign*, Nov. 1994, 8.

Témakörök ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

A halandóság kinyilatkoztatott **valóságai**

Értelemmel és céllal teli életet élhetünk, ha befogadjuk a halandóság azon három valóságát, melyeket az Úr Ádámnak és Évának tanított.

44.o.

FIATALOKNAK

50.o.

A 2016. évi **Közös tevékenység mottója**

A Fialat Férfiak és a Fialat Nők általános elnökségei elmagyarázzák az idei mottót, és hogy mit is jelent a felszólítás: „Krisztusba vetett állhatatossággal kell tehát törekednetek előre” (2 Nefi 31:20).

GYERMEKEKNEK

A Mormon könyve Jézus Krisztusról tanít

Amikor idén a Mormon könyvét olvassátok, sok próféta-ról tanultok majd belőle, akik mind ugyanazt akarták: Jézus Krisztusról tanítani!

72.o.

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA